

මුස්ලිම්වරුන් සඳහා මාර්ගෝපදේශයක්

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ ٠١٦. فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧ ٠١٦

90

මුස්ලිම්වරුන් සඳහා මාර්ගෝපදේශයක්

منهاج المسلم – اللغة السنهالية

جمعية الدعوة والإرشاد ونوعية الجاليات في الزلفي

Tel: 966 164234466 - Fax: 966 164234477

منهاج المسلم

أعدّه وترجمه إلى اللغة السنهالية:
جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي
الطبعة الثالثة: ١٤٤٢/٩ هـ

③ شعبة توعية الجاليات بالزلفي، ١٤٢٢ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

منهاج المسم - الزلفي ، ١٤٢٢ هـ

٩٧ ص؛ ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٥-٠٦-٨٦٤-٩٩٦٠

(النص باللغة السنهالية)

١- الشريعة الإسلامية ٢. الفقه الإسلامي أ. العنوان

١٤٢٢/٣١٨٥

ديوي ٢٥٠

رقم الإيداع : ١٤٢٢/٣١٨٥

ردمك : ٥-٠٦-٨٦٤-٩٩٦٠

منهاج المسلم

මුස්ලිම්වරුන් සඳහා මාර්ගෝපදේශයක්

අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම

මුස්ලිම්වරයෙකු දෙවියෙකු සිටින බවත්, මහු අහස හා පොළොව නිර්මාතය කළ බවත්, මහු ප්‍රසිද්ධ හා ගුප්තවූ කරුණු සියල්ල දැන සිටින බවත්, සෑම දේ නිර්මාතය කළේ හා පරිපාලනය කරන්නේ මහු බවත්, වන්දනාමාන බල මෙහිමයට සුදුස්සා මහු හැර අන් කිසියම් කෙනෙකු නොමැති බවත්, මහු කිසිදු උානතා හෝ අඩුපාඩු හෝ නොමැති පරිපූර්ණ වන්තයා බවත් විශ්වාස කළ යුතුයි. මෙය ආධාරමය හා බුද්ධිමය සාධක මගින් තහවුරුවේ.

ආධාරමය සාධක

අල්ලාහ් දෙවියන් වහන්සේ සිටින බවත් මහු සෑම නිර්මාතයන් මවා පාලනය කරන බවත් මහුට අලංකාර තාමයන් හා ලක්ෂණයන් තිබෙන බවත් මහුම සාකෂි දරා මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි.

නිසැකයෙන්ම, මබලාගේ දෙවියා අල්ලාහ්යි. මහු කවරෙකු නම්, අහස හා පොළොව දින භයකින් නිර්මාතය කළේය. පසුව අර්ෂ (සිංහාසන)යෙහි තම පාලනය පිහිටුවෙයි. මහු දහවල රාත්‍රියෙන් වසන්තය. එම රාත්‍රිය සීඝ්‍රයෙන් දහවල ලුහු බඳිමින් යන්නේය. මහුම ඉර, හඳ හා

තාරකා යනාදීන් තීර්මානය කළේය. ඒ සියල්ල මහුගේ අණට යටත්ව පවතින්නේය. දැනගන්න. තීර්මානය කිරීමේ හා අණ කිරීමේ බලය මහුටම හිමිවේ. විශ්වයේ අධිපතියා වූ අල්ලාහ් භාග්‍ය බල සම්පන්නය. (අල්කූර්ආන්-7:54)

මුසා (තබ්තූමනි) ! විශ්වයෙහි අධිපතියා වූ අල්ලාහ් හෙතම මමය. (අල්කූර්ආන්-28:30)

අල්ලාහ් මමය. වන්දනාමාන බල මහිමයට සුදුසු දෙවියා මා හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත. එබැවින්, මාහට යටහත් වන්න. මාව සිහි කිරීම සඳහා තැමදුම ඉටු කරන්න (අල්කූර්ආන්-20:14)

එවැනි (අහස හා පොළොවෙහි) එකම අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙව්වරුන් සිටියේනම්, එවැනි පැවැත්ම පරිහානියට පත්ව ඇති. එබැවින්, මවුන්ගේ ව්‍යාජ වර්ණනා කෙරෙහි අර්ථ (නම්වූ සිංහාසන)යට හිමිකාරයා වූ අල්ලාහ් ඉමහත් පවිත්‍රවන්නය. (අල්කූර්ආන්-21:22)

විවිධ ලෝක හා විවිධ තීර්මාන සියල්ල තමාව තීර්මානය කළ දෙවි කෙනෙකු සිටින බවත්, එම දෙවියා අල්ලාහ් බවත් සාකඡ්ඡ දරයි. මක්නිසාදයත්, මෙලොව මවා තීර්මානය කළේ තමා බව තර්ක කරන්නා මහු (අල්ලාහ්) හැර මෙලොවෙහි අන් කිසිවෙකු හෝ නොමැත. එසේම, මවන්තෙකු නොමැතුව මැවීම් තීර්මානයවීමද සාර්ථක නොවන බව මිනිස් බුද්ධියද පිළිගනී. එබැවින්, මෙවන් ආධාරමය, බුද්ධිමය හා වෙනත් සාදක මගින් අල්ලාහ්වද සෑම දේ මවා පාලනය කරන මහුගේ බල මහිමයද පැරැන්නත් හා පසු වසන්නත් වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසු එකම දෙවියා මහු බවද මුස්ලිම් වරයා විශ්වාස කරන්නේය.

සෑම දේ නිර්මාතය කර පාලනය කරන්නා අල්ලාහ්ය. ඔහුගේ පාලන බලයෙහි කිසියම් ආදේශ කරුවෙකු හෝ තොවන්නේය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ප්‍රශංසා සියල්ල සමස්ත විශ්වයම මවා පාලනය කරන අල්ලාහ්ටම හිමිවේ. (අල්කුර්ආන්-1:1)

බුද්ධිමය සාධක

1-කුඩා හෝ ලොකු හෝ සෑම දේ නිර්මාතය කළේ අල්ලාහ් පමණි. අල්ලාහ් ‘(තබ්තුමනි!) සෑම දේ නිර්මාතය කළේ අල්ලාහ්ම බව (ඔබ) පවසන්න. (අල්කුර්ආන්-13:16) යනුවෙන් පවසන්නේය.

2-මැවීම සියල්ලත්ම ආහාර පානය සපයන්නේ අල්ලාහ්මයවේ. අල්ලාහ් ‘ආහාර පානයත් සෑපයීම සඳහා අල්ලාහ් වග තොකියන කිසිදු පණ ඇති ජාතියක් හෝ පොළෝ තලය මත තොවන්නේය. (අල්කුර්ආන්-11:6) යනුවෙන් පවසන්නේය.

3-අල්ලාහ්ගේ පාලන බල මහිමය පිළිබඳව නිවැරදි මිනිස් බුද්ධිය සාකච්ඡා දරන බව මිනිසුන් සෑම දෙනා තම සිත්සතත් මගින් දැන සිටිති. මේ බව අල්ලාහ් ‘අහස් හතෙහි පාලකයා (දෙවියා) හා උතුම්වූ අර්සයෙහි පාලකයා (දෙවියා) කවරෙකුද? යනුවෙන් (තබ්තුමනි ඔබ මිනිසුන්ගෙන්) විමසනු. නිසැකයෙන්ම, ඔහු අල්ලාහ්මයවේ බව ඔවුහු පවසති’ යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කුර්ආන්-23:86,87)

4-අල්ලාහ් සෑම දෙයකටම හිමිකාරයා හා පොදුවෙන් සෑම කාර්යම සිය මතය පරිදි පරිපාලනය කරන්නාය. අල්ලාහ් මේ බව ‘මබ්ලාට අහසෙන් හා පොළොවෙන් සිට ආහාර පානය සපයන්නේ කවරෙකුද? (මබ්ලාගේ)

කන්දීමේ හා පෙනීමේ ශක්තිය කවරෙකුගේ බලයෙහි රැඳී පවතින්නේද ? තවද, ප්‍රාණය තැනී දේයින් සිට ප්‍රාණය ඇති දේද, ප්‍රාණය ඇති දේයින් සිට ප්‍රාණය තැනී දේද මතු කරන්නේ කවරෙකුද ? තවද, (විශ්වයෙහි) පැවැත්ම සැලසුම්කර පරිපාලනය කරන්නේ කවරෙකුද ? යනුවෙන් (තඛිතුමති) මඛ විමසන්න. එවිගස මවුහු ‘අල්ලාහ්’ යනුවෙන් පිළිතුරු දේවි. එසේනම්, මහු කෙරෙහි බැති සිතින් සිටිය නොහැකිද ? යනුවෙන් (මඛ) විමසන්න. තිසැකයෙන්ම, මඛලාව නිර්මාණයකර පාලනය කරන අල්ලාහ් හෙතම මහුමය. මෙම සත්‍යතාවයෙන් පසුද (මඛලා) මහුට කිකරුවී වන්දනාමාතය නොකළේනම්) එය (මඛලාට) නොමගක් හැර කිසිවක් නොවන්නේය’ යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කුර්ආන්-10:31,32)

එසේම, පැරැන්නන් හා පසු කාලයෙහි ජීවත්වන්නන් සැම දෙනාටම වන්දනාමාතය කිරීමට සුදුසු දෙවියා අල්ලාහ් බවත් වන්දනාමාය කිරීමට සුදුස්සා මහු හැර අන් කිසියම් කෙනෙකු නොමැති බවත් මුස්ලිම් වරයෙකු විශ්වාස කළ යුතුයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

අල්ලාහ් තීතිය (යුක්තිය) පිහිටුවන තැනැත්තා ලෙස සිටියදී (කිකරුවී) වන්දනාමාතය කිරීමට සුදුස්සා මහු හැර අන් කිසිවෙකු නොමැති බව මහුම සාකෂී දරයි. එසේම, මලක් හෙවත් සුරුදුන වරැන්ද ඥානවන්තයින්ද මෙසේම සාකෂී දරති. මහු හැර වන්දනාමාය කිරීමට සුදුස්සා අන් කිසිවෙකු නොමැත. මහු සියුම් බුද්ධිමතා හා ඥානවන්තයාය. (අල්කුර්ආන්-3:18)

තවද, මබලාගේ දෙවියා හෙතම එකම දෙවියාය. වන්දනාමානස කිරීමට සුදුසු දෙවියා මහු හැර අන් කිසියම් කෙනෙකු හෝ නොමැත. මහු අසීමිත කරුණා වන්තයාය. අපරිමිත ආදර වන්තයාය. (අල්කුර්ආන්-2:163)

සෑම රසුල් හෙවත් අල්ලාහ්ගේ දුතවරුන්ගේම පණිවිඩයවූයේද, මවුහු තම සමාජයින් කැඳවූයේද එකම දෙවියාවූ අල්ලාහ්ට පමණක් වන්දනාමානස කළ යුතු බවටය. මෙය වන්දනාමානස කිරීමට සුදුසුසා අල්ලාහ් පමණක් වීමට සාදකයන්ය. තබ් තුහ් (අලෙ) තුමා, තබ් හුද් (අලෙ) තුමා, තබ් සාලිහ් (අලෙ) තුමා හා තබ් ෂුහෙබ් (අලෙ) තුමා යනාදී අල්ලාහ්ගේ දුතයින් තම සමාජයින් අමතා මෙසේ කැඳවන්නට වූහ.

මාගේ සමාජයීන්, අල්ලාහ්ට (පමණක්) වන්දනාමානස කරන්න. මහු හැර වන්දනාමානස කිරීමට සුදුසු දෙවියෙකු මබලාට නොමැත. (අල්කුර්ආන්-7:59,11:50,61,84)

එසේම, අල්ලාහ් අල්කුර්ආනයෙහි මෙසේ පවසන්නේය.

නිසැකයෙන්ම, මබ අල්ලාහ්ට (පමණක්) වන්දනාමානස කරන්න. තාගුත් (ව්‍යාජ දෙවි) වරුන්ගෙන් වැළකී සිටින්න. යනුවෙන් දේශනා කිරීම සඳහා අපි සෑම සමාජයන් කරාම රසුල් හෙවත් දුතවරයෙක් එවා ඇත්තෙමු. (අල්කුර්ආන්-16:36)

තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා අබ්දුල්ලාහ් බිත් අබ්බාස් (රලි) තුමා අමතා මෙසේ පැවැසීය.

මබ යමක් අයැදින්නේනම්, අල්ලාහ්ගෙන්ම අයැදින්න. උපකාරයක් පතන්නේනම්, අල්ලාහ්ගෙන්ම පතන්න. (නිර්මිදි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

තනි මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ වදනක් උඛිබාදා බිත් සාමිත් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මාගෙන් ආරකෂා පතනු නොලැබේ. තිසෑකයෙන්ම, ආරකෂා පැතිය යුත්තේ අල්ලාහ්ගෙන් පමණි. (තබරාති ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

තනි මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව ඉබ්නු උරේ තුමා (රලි) මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙකු අල්ලාහ් හැර අන් කිසියම් දෙයකු මත දිවුරා ප්‍රකාශ කරන්නේද, මහු (අල්ලාහ්ට) ආදේශ කළාය. (නිර්මිද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

තනි මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ වදනක් ඉබ්නු මස්ජාද් (රලි) මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තිසෑකයෙන්ම, මතුරීම, දාදු කැටය පැළිඳීම හා (සැමියා යටහත්වීම සඳහා බිරිඳ කරන) මත්ත්‍රය කිරීම (අල්ලාහ්ට) ආදේශ කිරීමකි. (අහ්මද් හා අබුදාවුද් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

එසේම මුස්ලිම්වරයෙකු අල්ලාහ්ට අලංකාර නාමයන් හා උතුම් ලකෂණයන් ඇති බවත් ඒවා මහුට හැර අන් කිසි දෙයකට හෝ ආදේශ කිරීම, ඒවාට වැරදි අර්ථගත කිරීම, එවා ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හා ඒවා මැවිලිවල ලකෂණවලට සමාන කිරීම යනාදීන් නොකළ යුතු බවත් විශ්වාස කළ යුතුයි.

තවද, අල්ලාහ්ට කුමන නාමයන් හා ලකෂණයන් ඇති බව අල්ලාහ් හා තබ්තායක (සල්) තුමා තහවුරු කර ඇත්තේද ඒවා එලෙසම පිළිගත යුතු අතර, අල්ලාහ්ට කිසිදු අඩුපාඩු හෝ බැලහිතකම් නොමැති බව අල්ලාහ් හා තබ්තායක (සල්) තුමා යමක් ප්‍රතික්ෂේපකර ඇත්තේද ඒවා

එලෙසම ප්‍රතික්ෂේප කළ යුතුයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

අල්ලාහ්ට අලංකාරවත් නාමයන් තිබේ. ඔබලා ඔහුගෙන් එමගින්ම ප්‍රාර්ථනා කරන්න. ඔහුගේ නාමයන් වැරදි සහගතව පරිහරණය කරන්නන් (ප්‍රතික්ෂේප කොට) අත් හරින්න. ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් සඳහා ඔවුන්ට (සුදුසු) කුලිය ලැබෙනු ඇත. (අල්කුර්ආන්-7:180)

ඔබලා (ඔහුව) අල්ලාහ් යනුවෙන් හෝ අර්රහ්මාන් යනුවෙන් හෝ (කඤ්චා) ප්‍රාර්ථනා කරන්න. ඔබලා කිසියම් නාමයෙන් හෝ ඔහුව (කඤ්චා) ප්‍රාර්ථනා කළේද, ඔහුට (විවිධ) අලංකාරමත් නාමයන් තිබෙන්නේය. (අල්කුර්ආන්-18:110)

මෙසේම අල්ලාහ්ගේ දුතවරයාවූ තබ්‍රිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ වදන්වලද සාදකයන් තිබේය. එතුමා පැවසූ බව අබුහුරේරා (රලි) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

අල්ලාහ් පුද්ගලයන් දෙන්නෙකු කෙරෙහි සිතහවුන්නේය. ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකු අතෙකා සාතනය කළාය. ඔවුන් දෙදෙනාම සුවර්ගයෙහි සිටිති. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

අපායට අදාළ සුදුස්සන් එහි පිවිසෙමින් සිටිති. එවිට අපාය ‘තවත් සිටින්නෙහිද ? තවත් සිටින්නෙහිද ?’ යනුවෙන් අසමින් සිටී. අවසානයේදී දෙවියා තම කකුල (වෙතත් වාර්තාවෙහි තම පාදය) එහි තබයි. එවිට එහි සමහරුන් සමහරුන් සමග එකතුවී තදබදයෙන් සිටිති. එවිට අපාය ‘ප්‍රමාණවත්වේ, ප්‍රමාණවත්වේ’ යනුවෙන් පවසයි. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

තනි මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවසූ බව අතස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

පරලොව දිනයෙහි අල්ලාහ් (නම වමනින්) පොළොව අත්පත් කර තම දකුණු අතින් අහස අකුලා ගනී. පසුව ‘පාලනය කරන රජු හෙතම මෙය. මේ පොළොවෙහි රජවරුන් කොහිද?’ යනුවෙන් අල්ලාහ් විමසයි, (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

මුස්ලිම්වරයෙකු අල්ලාහ්ගේ අලංකාර නාමයන් විශ්වාසය කරන කළද, එමගින් අල්ලාහ්ව වර්ණනා කරන කළද අල්ලාහ්ගේ අත මැවිලිවල අත්වලට සමානව පවතින බව උපමා කොට කිසිදු අර්ථයෙන් හෝ සිතාගත නොයුතුයි. එවන් සිතුවිලි කිසියම් විටක හෝ ඔහුගේ සිත්සතත් තුල හැඟිය නොයුතුයි. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මහු (අල්ලාහ්) හා සමානව කිසිවක් නොමැත. මහු සෑම දේ ශ්‍රවණය කරන්නා හා තෙත් යොමා සිටින්නාය. (අල්කුර්ආන්-42:11)

සහාබුවරුන් පුිය කිරීම

තනිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමාගේ සහාබුවරුන් හෙවත් අනුගාමිකයින් හා එතුමාගේ පවුල් ඥාතීන් පුිය කිරීම අනිවාර්ය බවත්, මවුහු අත් මුස්ලිම්වරුන් හා විශ්වාස වන්තයින්ට වඩා ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨ වන්තයින් බවත් මුස්ලිම් වරයා විශ්වාස කළ යුතුයි. මවුන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨභාවයෙහි වෙනස්කම් තිබේ. මවුහු ඉස්ලාම් ධර්මයෙහි පිවිසී ස්ථාවරය මත මවුන්ගේ තරාතිරමෙහි

ශ්‍රේෂ්ඨභාවය පවතී. මවුන් අතර ඉතාම ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නයෝ තඛතායක තුමාගේ විශෝවෙන් පසු කලීෆා (ඡ්නාධිපති) තනතුර දැරූ අබුබකර් බින් සිද්දික් (රලි) තුමා, උමර් බින් කත්තාබ් (රලි) තුමා, උස්මාන් බින් අෆ්වන් (රලි) තුමා හා අලි බින් අබීතාලිබ් (රලි) තුමා යන සතර දෙනාය.

පසුව තඛතායක තුමා විසින් ස්වර්ගවාසීන් ලෙස සුභාරංචිය පනතලද දස දෙනාය. මවුහු කලීෆා වරුන් සතර දෙනා සමග තල්හා බින් අබ්දුල්ලාහ් (රලි) තුමා, සුබයිර් බින් අවම (රලි) තුමා, සෑද් බින් අබී වක්කාස් (රලි) තුමා, සර්ද් බින් ජෙසද් (රලි) තුමා, අබු උබයිදා ආමිර් බින් අල්ජර්රාහ් (රලි) තුමා, අබ්දුර් රහ්මාන් බින් අවෆ් (රලි) තුමා යන්නන්ය. පසුව බද්ර් යුද්ධයට සහභාගිවූ අයද, පසුව ස්වර්ග වාසීන් ලෙස සුභාරංචි පනතලද ඉහත කී දස දෙනා හැර ෆාතිමා (රලි) තුමිය, ඇගේ පුත්‍රයන්වූ හසන් සහ හුසෙයින් (රලි) තුමන්, සාබිත් බින් කෙසේ (රලි) තුමා, බිලාල් බින් රහාහ් (රලි) තුමා හා මෙවන් අයවෙ.

මෙසේම, ඉස්ලාමය වෙනුවෙන් කැපවී කටයුතු කළ ඉමාම්වරුන් (විද්වතුන්) ගරු කිරීම හා මවුන්ට ගෞරවය දැක්වීම අවශ්‍ය බව මුස්ලිම්වරුන් විශ්වාස කළ යුතුය. මවුන් සහාබාවරුන්ගේ කාල පරිච්ඡේදයෙන් පසුවු පළවෙනි හා දෙවැනි කාලපරිච්ඡේදවල විසූ කාරිවරුන් (අල්කුර්ආනය කටපාඩම් කර අලංකාර නාදයෙන් පාරායනා කරන්නන්), ෆුකහාවරුන් (නීති පද්ධතියෙහි විශාරදයින්), මුහද්දිස්වරුන් (තඛවදන් විවරණ පිළිබඳ විද්වතුන්) හා මුෆස්සිර්වරුන් (අල්කුර්ආනයෙහි අර්ථ විවරණ පණ්ඩිතයින්) යන්නන්ය.

එසේම, මුස්ලිම් වරුන්ගේ කාර්ය හා කටයුතුවල නායකත්වය දරන අමීර්වරුන්ට කීකරුවීම, ඔවුන් ගරුකිරීම, ඔවුන් හා එක්ව ඉස්ලාමය වෙනුවෙන් යුද්ධ කිරීම යනාදීන් අනිවාර්ය බවත් ඔවුන්ට එරෙහිව කටයුතු කිරීම හරාම් (නහනම්) බවත් මුස්ලිම් වරයා විශ්වාස කළ යුතුයි.

එබැවින්, ඉහත සඳහන් අය කෙරෙහි හැසිරීමේ සමහර සාරධර්මයෙන් පිළිපැදීම අනිවාර්යවේ.

සභාඛාවරුන් හා නඹ්තුමාගේ ජවුල් ශ්‍රේණීන්

අල්ලාහ් හා ඔහුගේ වක්තාවරයා වූ නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ඔවුහු ප්‍රියකරන බැවින් මුස්ලිම් වරයාද ඔවුන්ව ප්‍රිය කළ යුතු අතර, ඔවුහු වෙතත් මුස්ලිම් හා විශ්වාසීන්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයින් බවද විශ්වාස කළ යුතුයි. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, මුහාපීර්වරුන් හා අන්සාර්වරුන් අතර, ප්‍රථමයෙන් (විශ්වාස කිරීමෙහි) අභිබවා ගිය අය හා ඔවුන්ව (සැම) කුසල් ක්‍රියාවන්හිම අනුගමනය කළ අය සිටින්නේද, ඔවුන් ගැන අල්ලාහ් තෘප්තියට පත්වේ. ඔවුන්ද ඔහු ගැන තෘප්තියට පත්වෙති. (අල්කූර්ආන්-9:100)

නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ බව අබු සර්ද් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මාගේ අනුගාමිකයන්ට (දොස්පද කියා) තොබණින්න. මක්නිසාදයත්, (මබලාගෙන්) කෙනෙකු උහද් කළ ගැටයට

සමාන ප්‍රමාණයේ රත්රන් (අල්හන්ගේ මාර්ගයෙහි) වියදම් කළද, ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකු වියදම් කළ මුද්ද ප්‍රමාණය හෝ එහි අඩු ප්‍රමාණය (හි කුලිය මඟලා) ලැබිය නොහැක. (මුද්ද යනු දැනින් අල්ලා ගත හැකි ප්‍රමාණයකි) (අබුදාවුද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

පොදුවෙන් සහායවරුන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨියා අබුබකර් (රලි) තුමාය. පසුව උමර් (රලි) තුමා පසුව උස්මාන් (රලි) තුමා පසුව අලි (රලි) තුමා යනුවෙන් වටහා ගත යුතුයි.

‘තබ් මුහම්මදු (සල්) තුමා ජීවතුන් අතර සිටින කළ (සහායවරුන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨියා) අබුබකර් (රලි) තුමා පසුව උමර් (රලි) තුමා පසුව උස්මාන් (රලි) තුමා පසුව අලි (රලි) තුමා යන පිළිවෙළට අපි පවසමින් සිටියෙමු. මෙය තබ්තුමා දැන සිටියද එතුමා ප්‍රතික්ෂේප නොකළේය’ යනුවෙන් ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

සහායවරුන්ගේ අඩුපාඩුකම් හා වැරදිත් ප්‍රසිද්ධ කිරීම හෝ ඔවුන් අතර සිදුවූ මත බේදයන් පිළිබඳව විවේචනය කිරීම තහනම්ය.

තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ භාර්යාවන්ගේ ගරුත්වය සහ අවංකභාවය ගැනත්, ඔවුන් (නිත්දාවලින්) පව්ත්‍රවත්තීන් බවත්, ඔවුන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨවත්තීන් කුටයිලිද්ගේ දියණියවූ කදීජා (රලි) තුමිය හා අබුබකර් (රලි) තුමාගේ දියණියවූ ආයිෂා (රලි) තුමිය බවත් විශ්වාසය කළ යුතුයි.

ඉස්ලාම් විද්වතුන්

අල්කුර්ආනය අලංකාරමත් කටහඬින් පාරායනා කරන කාරීවරුන්, ඉස්ලාම් නීති විශාරදයින් (ෆකීහ්) හා නබිවදන් විවරණ කරන (මුහද්දිස්) විද්වතුන් ප්‍රිය කිරීම, ඔවුන්ට ආදරය දැක්වීම හා ඔවුන්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පිළිගැනීම අනිවාර්යවේ.

ඔවුන් ගැන යහපත් කරුණු පමණක් කිව යුතු අතර, ඔවුන් පිළිබඳව දොස් කීම හෝ ව්‍යාජ මත පතුරුවීම හෝ නොකළ යුතුය. ඔවුහු අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යනු පිරිසිදු වෙනතාවෙන් ආගමික (අල්කුර්ආන් හා නබිවදන් පිළිබඳ) කරුණු පර්යේෂනය කරමින් සිටි අය ලෙස සිතාගත යුතුය. ඔවුන්ගේ දැනුම හා මතය ඔවුන්ට පසු විසුවන්ගේ දැනුම හා මතයට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයකි. අල්ලාහ්ගේ හෝ නබිතුමාගේ හෝ සහාබාවරුන්ගේ හෝ කරුණුවලට පටහැනි නොවීමෙන් තොරව ඔවුන්ගේ කරුණු හා මත ප්‍රතික්ෂේප නොකළ යුතුය.

ඉමාම් මාලික් (රහ්), ඉමාම් ෂාෆී (රහ්), ඉමාම් අහ්මද් (රහ්) හා ඉමාම් අබුහනිෆා (රහ්) යනාදී විද්වතුන් සතර දෙනා සම්පාදනය කළ ග්‍රන්ථද ඔවුන් ප්‍රකාශ කළ ආගමික කරුණු හා ෆික්හ් හෙවත් ඡරීආ නීතිරීතින් සියල්ල අල්ලාහ්ගේ අල්කුර්ආන් හා නබිතුමාගේ නබි වදන් මාර්ගයෙන් සම්පාදනය කළ එකකි. ඒවා සියල්ල අල්කුර්ආන් හා නබිවදන් යන මූලික සාදක මගින් වටහා ගත් හෝ එමගින් පර්යේෂනය කළ උපුටා ගත් හෝ මෙම සාදක දෙක මගින් උපමා (කියාස්) කොට ලබා ගත් හෝ හැර අන් කිසිවක් නොමැත.

මවුහු නිවැරදි හා වැරදි මත ප්‍රකාශ කිරීමට හැකි සාමාන්‍ය මිනිසුන් බවත් පිළිගත යුතුයි. සමහර අවස්ථාවල මවුන්ගෙන් කෙනෙකු යම් කරුණක් පිළිබඳ තීරීතීවල සත්‍යභාවයට පටහැනිව යමක් කියවා ඇති. නමුත් මේවා මිනැකමින් කළ එකක් නොවේ. සමහරවිට අමතකවීමෙන් හෝ නොසැලකිලිමත්ව හෝ ගැඹුරු පර්යේෂනයකින් තොරව හෝ ඒවා ප්‍රකාශ කිරීමට සිදුවී ඇති. එබැවින්, මුස්ලිම්වරුන් කිසිම අවස්ථාවක මවුන්ගෙන් (අත් අස ප්‍රතික්ෂේප කරමින්) කෙනෙකුගේ කරුණු පමණක් හිතුවත්කාර කමින් අනුගමනය නොකළ යුතුයි. නමුත්, මවුන්ගෙන් කිසියම් කෙනෙකුගේ හෝ වෙවා මහුගේ කරුණ අනුගමනය කළ හැක.

වගකීම් දරන්නන්

මුස්ලිම් වරුන් තමන්ට තායකත්වය දී තම කාර්යයන් පාලනය කරන වගකීම් දරන්නන්ට කීකරුවී මවුන් පිළිපදීම අනිවාර්යවේ. මේ බව අල්ලාන් මෙසේ පවසන්නේය.

විශ්වාස වත්තයින්, මබලා අල්ලාන්ද, (මහුගේ) දුනවරයාද, මබලාගේ කාර්යවල වගකීම් දරන්නන්ද අනුගමනය කරන්න. (අල්කුර්ආන්-4:58)

තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවසූ බව අතස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මබලාගේ වගකීම් දරන්නා වියලුණු මිදි සේ හිසකින් යුත් තිග්‍රෝ දාසයෙකු හෝ වෙවා (මහුගේ අණට කීකරුවෙත්) සවන් දී මහුව පිළිපදින්න. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

තමුත්, අල්ලාහ්ට පටහැනි කරුණුවල මවුන්ට කීකරු තොවිය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, මවුන්ට කීකරුවීමට වඩා අල්ලාහ්ව පිළිපැදීමට ප්‍රමුඛත්වය ලබා දිය යුතුයි. තනිතායක තුමා ‘නිර්මාතෘවරයාට පටහැනි කාර්යවල කිසියම් නිර්මාතවලට කීකරු තොවිය යුතුයි’ යනුවෙන් පවසා ඇත. මවුන්ව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හා මවුන්ගේ අඩුපාඩු ප්‍රසිද්ධ කිරීම තහනමය. තනිතායක (සල්) තුමා පැවැසූ බව ඉබ්නු අබිබාස් (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙකු තම තායකයාගෙන් අප්‍රිය දෙයක් දුටුවේද, මහු ඒ ගැන ඉවසා සිටිනු. මක්නිසාදයත්, තායකයෙකුට කීකරුවීමෙහි වියන ප්‍රමාණයක් පිටත්වූයේනම්, මහු අභ්‍යන්ත කාලයේ විසූවුන් තැසී ගිය සේ මරණයට පත්වේ. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

මවුන් යුක්ති සහගතව හා අවාකව ක්‍රියා කිරීම සඳහාද, මවුන්ට කරුණාව හා උපකාරය ලැබීම සඳහාද, අකුසල් හා තපුරු දේවලින් මවුන් ආරක්ෂාවීම සඳහාද අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, සමාජයෙහි ශීලවාරය මවුන් ශීලවාරවීමෙන්ද, සමාජයේ පරිහානිය මවුන් පරිහානිය වීමේ පදනම මතද පවතින්නේය.

මවුහු දේව ප්‍රතික්ෂේපය හැර කිසියම් පාප කාර්යයන්හි හෝ තහනම් කාර්යයන්හි යෙදුනද, මවුන් සමග එක්වී පිහාද් හෙවත් සටන් කිරීමද මවුන් අනුගමනය කොට සලාතය ඉටු කිරීමද අනිවාර්යවේ. තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් තම පියාගෙන් තමා සවන් දුන් බව අල්කමා (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මවුන්ට සවන් දෙන්න. මවුන්ට කිකරුවන්න. මවුන් මත පවරන ලද කාර්යයන් සඳහා මවුන් වගකිව යුතුයි. මබලාට පැවරූ කාර්යයන් සඳහා මබලා වගකිව යුතුයි. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

තඹිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් අපි ‘උනන්දුවෙන් සිටින කළද, කම්මැලිකමින් සිටින කළද, ප්‍රීතියෙහි සිටින කළද, දුෂ්කරතාවයෙහි සිටින කළද, අප අයිතිවාසිකම් අපෙන් අහිමි කරන කළද, වගකිව යුත්තන් (නායකයන්)ගේ අණට සවන්දී කිකරුවෙමින් සිටින්නෙමු. මවුන්ගෙන් පැහැදිලි දේව ප්‍රතික්ෂේපය දිටීමෙන් හැර මවුන්ගේ වගකීම් පිළිබඳව මවුන් සමග අපි තර්ක නොකරන්නෙමු’ යනුවෙන් දිවුරා ගිවිසගෙන සිටි බව උඹබාදා බිත් සාමිත් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

අල්ලාහ් කෙරෙහි කාර්ධර්ම

මුස්ලිම්වරයා තම මවගේ ගර්භාෂයෙහි ධාතු බිංදුවක් ලෙස සිටිකළ සිට මහු තම පරලොවෙහි තම දේවියා බැහැ දකින තෙක් මහුට අල්ලාහ් පිරිනමා ඇති ඉමහත් භාග්‍යයන් ගැන සිතා බලා ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ට මහු සිය දිවෙන් පැසසුම් කර තම අවයවන් මහුට කළ යුතු වන්දනාමාතෘයන්හි යෙදවීම මගින් මහුට තුනි පුදකිරීම අනිවාර්යවේ. මෙවා අල්ලාහ් කෙරෙහි සාර ධර්මයන්ය. මන්දයත්, භාග්‍යයන් හා උපකාරයන් පිරිනැමූ තැනැත්තාව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හා ඒවාට තුනි පුදකිරීමෙන් වැළකීම යහපත් චරිත ක්‍රියා නොවන්නේය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, කුමන භාග්‍යයක් මඟලා සතුව ඇත්ත්, ඒවා (සියල්ල) අල්ලාහ්ගෙන් (මඟලාට) ලැබූ දෙයකි. (අල්කුර්ආන්-16:53)

තවද, අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යයක් මඟලා ගැනුම් කළද, ඒවා (සීමිත කොට) මඟලාට ගැනුම් කළ නොහැක. (අල්කුර්ආන්-16:18)

එබැවින්, මඟලා මාව සිහි කරන්න. මාද මඟලාව සිහි කරමි. තවද, මඟලා මාහට තුනි පුද කරන්න. මාහට විරුද්ධකම් නොකරන්න. (අල්කුර්ආන්-2:153)

අල්ලාහ් තමාගේ සෑම ස්ථාවරයන්ද පිරිවරා දැන සිටින බව මුස්ලිම්වරුන් සිතාගත යුතුයි. අල්ලාහ් පිළිබඳ බියහැනිකම, මහුගේ ගරුත්වය හා ශ්‍රේෂ්ඨභාවය මහුගේ සිත්සතත්තුල හැඟෙන්නේ හෙතම එවිටමයවෙ. මෙතිසා, අල්ලාහ්ට විරුද්ධකම් කිරීම හා මහුට යටහත්වී කිකරා නොවීම කෙරෙහි මහු ලැජ්ජාවට පත්වෙ.

මෙය අල්ලාහ් හා සමග හැසිරීමේ සාරධර්මයන්ය. මක්නිසාදයත්, තමා පිළිබඳව පිරිවරා දැන සිටින තම දෙවියාට දාසයෙකු ප්‍රසිද්ධියෙන් විරුද්ධකම් කිරීම හෝ අකුසල් හා තිත්දින ක්‍රියාවන්හි යෙදීම සාරධර්මයක් විය හැකිද ? අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තමුදු, මඟලා රහස්ගතව හා ප්‍රසිද්ධියෙන් යෙදෙන ක්‍රියාවන් (සියල්ල) අල්ලාහ් ඉතා දැන සිටින්නාය. (අල්කුර්ආන්-16:19)

තමාව මෙල්ල කිරීමේ ශක්තිය හා බලය අල්ලාහ් ලබා සිටින බවත්, මහු හැර තමාට කිසිදු අභයක් හෝ තිදහසක් හෝ ගැලවීමේ මාර්ගයක් හෝ නොමැති බවත්

මුස්ලිම්වරුන් විශ්වාස කළ යුතුය. තම සෑම කාර්යයක් මහ වෙතම භාරකර ඒ සඳහා මහුම විශ්වාසය කළ යුතුය. මෙය තමා තිරීමානය කළ දෙවියා සමග හැසිරීමේ ගුණධර්මයෙකි. මක්නිසාදයත්, අභය ලොදීමට නොහැකි තැනැත්තාගෙන් අභය පැතීම හෝ යොමුකරන භාරය ඉටුකිරීමට නොහැකි තැනැත්තා වෙත භාර කිරීම හෝ කෙසේ සාර ධර්මයක් විය හැකිද ? අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

කුමන ප්‍රාණයන් හෝ වෙවා මවුන්ගේ කුඩුමිහිය මහු (අල්ලාහ්)ගේ ඇතිත්තයෙහිම පවතින්නේය. (අල්කුර්ආන්-11:56)

මඛලා විශ්වාසීන් ලෙස සිටින්නේනම්, (සෑම කාර්යයක්ම) අල්ලාහ් වෙතම තවක්කුල් (භාර) කරන්න. (අල්කුර්ආන්-5:23)

තමාට හා අනෙකුත් මැවිල්ලෙන්ට අල්ලාහ් ලොදී ඇති දායාදයන් කෙරෙහි අවධානය යෙමු කොට ඒවා තව තවත් තමාට ලැබිය යුතු බව අපේක්ෂා කළ යුතුය. ඒ සඳහා පිරිසිදු වෙනතාවෙන් අල්ලාහ්ට යටහත්ව කිකරුවී ප්‍රාර්තනා කළ යුතුය. එසේම අලංකාරමත් වචනවලින් හා කුසල් ක්‍රියාවන් මගින් මහුගෙන් උපකාර පැතිය යුතුය. මෙසේ කිරීම අල්ලාහ් කෙරෙහි හැසිරීමේ සාර ධර්මයක් ලෙස පවතී. මක්නිසාදයත්, කවරෙකුගේ භාගයයන් සෑම දේ පිරිවරා පවතින්නේද, මහුගේ භාගයයන් තව තවත් ලැබීමට අපේක්ෂා නොවීමද, කවරෙකුගේ උපකාර සෑම මැවිල්ලෙන් කෙරෙහි පිරිවරා පවතින්නේද, මහුගේ උපකාර අවිශ්වාස කිරීමද කෙසේ ගුණධර්මයක් විය යුතුද ? අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මාගේ භාග්‍යයත් සෑම දේ පිරිවරා පවතින්නේය.
(අල්කුර්ආන්-7:156)

අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යයත් කෙරෙහි අපේක්ෂා නොකර
නොසිටින්න. (අල්කුර්ආන්-12:87)

අල්ලාහ්ගේ අතින්ත ඉතාමත් කෲර බවත්, මහු
පලිගැනීමේ හැකියා අති බලවතා බවත් විශ්වාස කර
මහුට විරුද්ධකම් නොකර කිකරුවීම ගිහිත් මහු කෙරෙහි
බැතිසිතිත් සිටිය යුතුයි. මෙය අල්ලාහ් කෙරෙහි මහුගේ
හැසිරීමේ සත් ගුණාගයෙකි. මක්නිසාදයත්, කිසියම්
හැකියාවත් නොමැති අසරණ දාසයෙකු ශක්තිය හා
හැකියාවත් අති බලවතා වූ දෙවියාට විරුද්ධකම් කිරීම හා
අපරාධ කිරීම සාර ධර්මයක් විය හැකිද? අල්ලාහ් මෙසේ
පවසන්නේය.

අල්ලාහ් එක් සමාජයක් කෙරෙහි අයහපතක් අදහස්
කළේනම්, එය වළක්වන්නෙකු මහු හැර අන් කිසිවෙකු
නොමැත. තවද, මවුත්ට මහු හැර උපකාර කරන්නෙකුද
නොමැත. (අල්කුර්ආන්-13:11)

සැබැවින්ම. මබ දෙවියාගේ අතින්ත කෲරයෙන් පවතී.
(අල්කුර්ආන්-85:12)

මුස්ලිම්වරුන් අල්ලාහ්ට කිකරුවී මහුගේ ඡරිඅත්
හෙවත් අණපණත් අනුගමනය කරන කළ, තම
පොරොත්දුව මහුට ලැබූ බවත්, මහුගේ තෲප්තිය තමවූ
අඳුම මහුට පැළඳූ බවත් අල්ලාහ් සිතන පරිදි, එම
මුස්ලිම්වරයා අල්ලාහ්ට විරුද්ධකම් කරන කළ හා මහුට
කිකරුවීමෙන් වැළකී සිටින කළ, අල්ලාහ්ගේ අවවාදය
මහුගෙන් තමාට පහළවූ බව මහු සිතාගත යුතුයි. මෙය

අල්ලාහ් කෙරෙහි මහුගේ යහපත් ආකල්පයක් බවට පත්වේ. එසේ නොමැතිව, අල්ලාහ් කෙරෙහි යහපත් ආකල්පයක් ඇති නොකර, මහුට විරුද්ධකම් කිරීම, මහුට කිකරු නොවීම හා මහු තමාව රුකබලා සිටින්නෙකු හෝ කරන පාපයක් සඳහා දඬුවම් කරන්නෙකු හෝ නොවන බව සිතීම සාරධර්ම නොවන්නේය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තමුත්, මබලා කරන අධික ක්‍රියාවන් අල්ලාහ්ද නොදැන සිටින බව මබලා සිතමින් සිටින්නේය. මබලාගේ දෙවියා කෙරෙහි මබලා දරන මෙවන් ආකල්පය මබලාව විනාශයෙහි කිඳා බැසිය. මෙනිසා මබලා අලාහකරුවන් සේ පත්වූහ. (අල්කුර්ආන්-41:22,23)

එසේම, මුස්ලිමවරුන් අල්ලාහ් කෙරෙහි බැති සිතින් මහුට කිකරුවී සිටිමින්, මහුගේ කුසල් ක්‍රියාවන් සඳහා අල්ලාහ් කුලිය ලබා නොදෙන බවත් තමාගේ වන්දනාමාත්‍යත් හා කිකරුවීම මහු පිළි නොගත බවත් විශ්වාස කළද, එය මහු අල්ලාහ් හා කෙරෙහි ගුණධර්මය නොවන්නේය. මෙය අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

කවරෙකු අල්ලාහ්ට හා මහුගේ දුතවරයාට කිකරුවී, අල්ලාහ් කෙරෙහි බියබැතිකමින් (සිට මහුට විරුද්ධකම් කිරීමෙන් වැළකී) සිටින්නේද, විජයග්‍රාහිකයින් හෙතම මවුත්මයවේ. (අල්කුර්ආන්-52)

කෙටියෙන් කියතවනම්, මුස්ලිමවරයා තමාට දායාදයන් පිරනැමූ දෙවියාට තුනි පුද කිරීමද, මහුට විරුද්ධකම් කිරීමට වෙහෙස දරන කළු ලෑප්පාවීමද, මහු කරා සත්‍යභාවයෙන් යොමුවීමද, මහු වෙතම විශ්වාසය තැබීමද,

මහලෝ භාග්‍යයන් අපේක්ෂා කරන අතරම මහලෝ දඩුවම කෙරෙහිද බියවීමද, මහු සිය පොරොත්දුව ඉටුකරන බවත්, මහු තමා කැමැති අයට තමා අවවාද කළ පරිදි දඩුවම පිරිනමන බවත් මහු කෙරෙහි යහපත් ආකල්පයක් පැවත්වීමද අල්ලාහ් කෙරෙහි පවත්වන ගුණධර්මයකි. මහු මේවා කුමන ආකාරයෙන් හා කුමන ප්‍රමාණයෙන් අනුගමනය කරන්නේද, ඒ අනුව මහලෝ තරාතිරම හා ගෞරවය උසස්වේ.

අල්ලාහ්ගේ වැකි කෙරෙහි කාර්ධර්ම

අල්ලාහ්ගේ වැකි පරිගුද්ධවූ එකක් බවද, වෙනත් වචන හා වැකිවලට වඩා උතුම් හා ශ්‍රේෂ්ඨ බවද, අල්කුර්ආනය යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ අල්ලාහ්ගේ වැකි බවද විශ්වාස වන්නයෙකු විශ්වාසය කළ යුතුය. කවරෙකු අල්කුර්ආනය පවසන්නේද මහු සත්‍යයම පවසන්නාය. එමගින් විනිශ්චය කරන්නා යුක්ති සහගතව විනිශ්චය කරන්නාය. එයට හිමිකරුවන් අල්ලාහ්ටම අයත් හිමිකරුවන්ය. එය පිළිපදිමින් අනුගමනය කරන්නන් විජයග්‍රාහිකයින්ය. එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් විනාශයට හා අලාභයට පත්වන්නන්ය. අල්කුර්ආනය ගැන තබා මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

‘අල්කුර්ආනය පාරායනා කරන්න. තිසැකව, එය පරලොව දිනයෙහි මහුට තීර්දේශ (රෙකමදාරු) කරන්නෙකු සේ පැමිණේ’ යනුවෙන් අබු උමාමා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ආසුරෙති)

‘අල්කුර්ආනය පිළිපදිමින් සිය ජීවිතය ගතකරන්නන් අල්ලාහ්ටම අයත් හිමිකරුවන්ය’ යනුවෙන් අතස් (රලී) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (නසාඉ ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

‘සැබැවින්ම, යකඩ මළකඩ බදින සේම සිත්සනාන්දු මළකඩ බදින්නේය’ යනුවෙන් නබි නායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ කළ ‘අල්ලාහ්ගේ දුකයානෙති, එය ඉවත් කරන්නේ කෙසේද?’ යනුවෙන් (සහාබාවරුන්) විමසූහ. එකළ එතුමා ‘එය අල්කුර්ආනය පාරායනා කිරීම හා මරණය සිහි කිරීම මගින්ය’ යනුවෙන් පැවැසුවාය. මෙය අබු උමාමා (රලී) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බෙහකි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

එබැවින්, සෑම මුස්ලිම්වරුන්ම අල්කුර්ආනය කුමන දෙය හලාල් ලෙස අනුමත කර ඇත්තේද, එය හලාල් බවත්, කුමන දෙය හරාම් ලෙස තහනම්කර ඇත්තේද, එය හරාම් බවත් පිළිගත යුතුයි. එසේම, අල්කුර්ආනය වටහා දෙන සාරධර්මයන් කිිකරුවෙන් පිළිපැදිය යුතු අතර, එහි අන්තර්ගතවී ඇති ගුණ ධර්මයන් තමාගේ ගුණාංගයන් ලෙසට පරිවර්තනය කළ යුතුයි. එසේම, අල්කුර්ආනය පාරායනා කරන කළ පහත සඳහන් පිළිවෙත් අනුගමනය කළ යුතුයි.

1-වුලු හෙවත් දෝවනය කර, කිබ්ලා (මක්කාවේ ක:බා) දෙසට අභිමුඛව සිට අවාකව හා ගරුත්වයෙන් අසුන්ගෙන පාරායනා කිරීම.

2-හදිසි නොවී කලබල රහිතව හා කල්පනාකාරීව පාරායනා කිරීම. දින තුනකට වඩා අඩු කාලයෙහි අල්කුර්ආනය සම්පූර්ණයෙන් පාරායනා නොකිරීම. මක්නිසාදයත්, නබි මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘කවරෙකු දින

තුනකට වඩා අඩු කාලයෙහි අල්කුර්ආනය සම්පූර්ණයෙන් පාරායනා කර අවසන් කරන්නේද, මහු අල්කුර්ආනය වටහා නොගනී' යනුවෙන් පැවැසූ බව අබ්දුල්ලාහ් බින් අමරු (රලි) තුමා වාර්තා කරන නබි වදනක් තීර්මිද් හා නසාඉ ග්‍රන්ථවල සටහන්ව පවතී.

- 3-පාරායනා කරන කළ බියබැතිකම අනුගමනය කිරීම.
- 4-අලංකාරමත් මිහිරි තාදයෙන් පාරායනා කිරීම. මක්නිසාදයත්, නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා 'මබලාගේ මිහිරි තාදයෙන් අල්කුර්ආනය අලංකාරමත් කරන්න. යනුවෙන් පැවැසූ බව අල් බර්රාඋ බින් ආසිබි (රලි) තුමා වාර්තා කරන නබි වදනක් අහ්මද් හා ඉබ්නු මාජා ග්‍රන්ථවල සඳහන්වේ.
- 5-තමාට මුනිවචාව ඇතිවේ යැයි හෝ සලාතය ඉටු කරන්නන්ට බාධාවක් සිදුවේ යැයි හෝ බියට පත් වන්නේනම්, ශබ්ද නොකර සැනසීමෙන් පාරායනා කිරීම.
- 6-එහි තේරුම හා අන්තර්ගතව ඇති කරුණු වටහා ගෙන සිත්සනනින් ආකාර්ශණය වන පරිදි සිත මෙල්ලකර පාරායනා කිරීම.
- 7-අල්කුර්ආනය පාරායනා කරන කළ නොසැළකිලිමත්ව හෝ ප්‍රතික්ෂේප කරමින් හෝ නොසිටිය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, එය සමහර විට තමා විසින්ම තමාව ශාප කිරීමට හේතුවිය හැක. මෙයට අල්කුර්ආනයේ පහත සඳහන් වැකි උදාහරණවේ.

'අසත්‍යකරුවන්ට අල්ලාහ්ගේ ශාපය පහළ වේවා යනුවෙන් අපි ප්‍රාර්තනා කරමු' (3:61)

'අපරාධකරුවන්ට අල්ලාහ්ගේ ශාපය පහළ වේවා' (11:18)

මෙවන් වැඩි පාරායනා කරන මහු අසත්‍යකරුවෙකු ලෙස හෝ අපරාධකරුවෙකු ලෙස හෝ සිටින කළු මහු මහුටම ශාප කරන්නෙකු වන්නේය.

8-එබැවින්, අල්කුර්ආනයෙහි අන්තර්ගතව ඇති අනුශාසනා හා අවවාද මත සිය ජීවිතය සකසා ගැනීමට උනන්දු විය යුතුයි.

මෙවන් අය හෙතම අල්ලාහ්ටම අයත් තැනැත්තන්ය.

නබ්තුමා කෙරෙහි සාර්ධර්ම

පහත සඳහන් හේතූන් මත තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා කෙරෙහි පරිපූර්ණ සාරධර්මයෙන් හැසිරීම තමාට අනිවාර්ය බව මුස්ලිම්වරයා දැන සිටිය යුතුයි.

1-මෙවන් සාරධර්මයක් අල්ලාහ් විසින්ම මුස්ලිම් පිරිමින් හා ස්ත්‍රීන්ට අනිවාර්යවීම. අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

විශ්වාස වන්නයිනි, අල්ලාහ් හා මහුගේ දුතයා ඉදිරියේ අභිබවා නොයන්න. (අල්කුර්ආන්-49-1)

විශ්වාස වන්නයිනි, තබ්තුමාගේ කටහඬට වඩා මබලාගේ කටහඬ නාද නොකරන්න. මබලා අතර කෙතෙකු අනෙකා සමග සෝසාකර කතාබහක යෙදෙන සේ තබ්තුමා සමග සෝසාකර කතා බහක නොයෙදෙන්න. (එසේ කළානම්) මබලා නොදැන ආකාරයට මබලාගේ කුසල් ක්‍රියාවන් විනාශවේ. (අල්කුර්ආන්-49-2)

2-එතුමාට කීකරුවීම හා එතුමාව ප්‍රිය කිරීම විශ්වාස වන්නයින්ට අල්ලාහ් විසින්ම අනිවාර්ය කිරීම.

විශ්වාස වන්නයිනි, අල්ලාහ්ට හා මහුගේ දුනවරයාට කීකරුවන්. (අල්කුර්ආන්-47:33)

මබලාගේ දුනවරයා මබලාට ලබාදෙන (අණ කරන) දේ පිළිපදින්න. එතුමා මබලාට වමක්වන දේයින් වැළකී සිටින්න. (අල්කුර්ආන්-59:7)

(නබිතුමනි,) ‘මබලා අල්ලාහ්ව ප්‍රිය කරමින් සිටින්නේනම්, මාව පිළිපදින්න. අල්ලාහ් මබලාව ප්‍රිය කරයි. මබලාගේ පාපයන් කෙරෙහි සමාව ලබා දෙයි’ යනුවෙන් (මබ මිනිසුන්ට) පවසන්න. (අල්කුර්ආන්-3:31)

නම පියා, දරුවා හා අන් සෑම දෙනාට වඩා මාව ප්‍රිය කරන තෙක් මබලාගෙන් කවරෙකු හෝ විශ්වාස වන්නයා විය නොහැක. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

එබැවින්, එතුමා කෙරෙහි සාරධර්මය මෙසේ මෙවන් ආකරයෙහි පැවැතිය යුතුයි.

- 1-ආගමික හා ලොකික කාර්ය සෑමහි එතුමාට කීකරුවී එතුමාගේ මගපෙන්වීම පිළිපැදීම.
- 2-එතුමාට දැක්වන ප්‍රිය, ගෞරවය හා අවංකභාවයට වඩා අත්කිසි මැවිල්ලයන්ට දැක්වන ප්‍රිය, ගෞරවය හා අවංකභාවයට ප්‍රමුඛතාවය නොදීම.
- 3-එතුමා ප්‍රිය කරන්නන් ප්‍රිය කිරීම, එතුමා අප්‍රිය කරන්නන් අප්‍රිය කිරීම, එතුමා තෘප්තිවන දේ කෙරෙහි තෘප්තිවීම හා එතුමා තෘප්ති නොවන දේ කෙරෙහි තෘප්ති නොවීම.

- 4-චතුමාව ගරු කිරීම වස් චතුමාට සලවාත් (අල්ලාහ්ගේ ආදරය හා කරුණාව මහුට ලැබෙනු මැනවි යනුවෙන්) කීම.
- 5-චතුමා (අල්ලාහ්ගෙන්) ලබා දුන් ආගමික හා ලෞකික පණිවිඩ සහ මෙලෝ හා පරලෝ ජීවිතය පිළිබඳ සැලැවුණු කරුණු කෙරෙහි මහුව සත්‍යකර විශ්වාස කිරීම.
- 6-චතුමාගේ මගපෙන්වීම පිළිපැදීම, චතුමා ගෙන ආ ධර්මය ප්‍රසිද්ධ කිරීම හා චතුමාගේ අනුශාසනා සහ අවවාද පිළිගෙන අනුගමනය කිරීම.

ආත්මභාවය කෙරෙහි කාර්ධර්ම

මුස්ලිම්වරයා තම මෙලෝ හා පරලෝ විමුක්තිය සිය ආත්මය පවිත්‍ර කිරීමෙන් හා ශීලාවාර කිරීමෙන් පවතින බව විශ්වාස කළ යුතුය. මේ කෙරෙහි අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නිසැකයෙන්ම, කවරෙකු එය (ආත්මය) පවිත්‍ර කළේද, මහු ජයග්‍රාහණය කළේය. නිසැකයෙන්ම, කවරෙකු එය (පාපයෙහි යොදවා) විනාශ කළේද, මහු පරාජය කළේය. (අල්කූර්ආන්-91:9,10)

කාලය මත දිවුරා කියමි. නිසැකයෙන්ම, මිනිසා අලාහයෙහි සිටිති. නමුත්, මවුත් අතර කවරෙකු විශ්වාසකර, කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදී සත්‍යභාවයෙන් පරස්පරව උපදෙස් කරමින් සිට (එයින් මුහුණපාන බාධාවක්) පරස්පරව ඉවසා සිටින්නේද මවුත් හැර. (මවුහු අලාහයෙහි නොමැත) (අල්කූර්ආන්-103:1-3)

තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවසූ බව අඹුහුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

‘ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් හැර මාගේ සමාජයේ අන් සෑම දෙනා ස්වර්ගයෙහි පිවිසෙති’ යනුවෙන් තනිතුමා පැවසුවිට ‘ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් කවරෙකුද ?’ යනුවෙන් එතුමාගෙන් විමසූහ. එකළ එතුමා ‘කවරෙකු මාහට කිසිකරුවන්නේද, මවුහු ස්වර්ගයෙහි පිවිසෙති. කවරෙකු මාහට විරුද්ධකම් කරන්නේද, මවුහු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ය’ යනුවෙන් පැවසීය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ආසුරෙති)

සැබැවින්ම, ආත්මය පවිත්‍ර කිරීම හා ශීලාවාර කිරීම හෙතම එය ඊමාන් හෙවත් විශ්වාසභාවය වන සේම ආත්මය කළංක කිරීම හා විනාශ කිරීම හෙතම එය දේව ප්‍රතික්ෂේපය හා පාපයන්ය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මබලා දහවල්හි (උදේ හා සවස යන) කෙළවර දෙකෙහිද, රාත්‍රියෙහි කොටසෙහිද සලාතය ඉටු කරන්න. තිසැකයෙන්ම, කුසල් ක්‍රියාවන් අකුසල ඉවත්කර දමයි. (අල්කුර්ආන්-11:114)

එසේ නොව, මවුන් උපයා ගත් (අකුසල් ක්‍රියාවන්) මවුන්ගේ සිත්සතන්තුල මළකඩ සේ බැඳී ඇත. (අල්කුර්ආන්-82:14)

එහෙයින්, මුස්ලිම්වරයා සෑම විටම තම ආත්මය පවිත්‍ර කිරීමෙහි හා ශීලාවාර කිරීමෙහි යෙදී සිටිය යුතු අතර, කුසල් කිරීමට හා අකුසලින් වැළකී සිටීමට ඊ හා දහවල් නොතකා ආත්මය සමග සටන් කළ යුතුයි. එසේම සෑම විටම ආත්මය සමග ස්ව පරීක්ෂා කර කුසල් ක්‍රියාවන්

කිරීමට උනන්දු කළ යුතු අතර, අකුසල් කිරීමෙන් හා තොමග යාමෙන් ආත්මය වළක්වා වන්දනාමානසක් කිරීම කරා යොමු කළ යුතුයි. ඒ සඳහා පහත සඳහන් මාර්ග අනුගමනය කළ යුතුයි.

1-පාපොච්චාරනය කිරීම

පාපොච්චාරණය කිරීම යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ, සෑම පාපයක් හා අකුසල් ක්‍රියාවෙන් ඉවත්වී පෙර සිදුවූ පාපයන් කෙරෙහි කම්පනයවී ඉදිරියේදී මෙවන් කිසිදු පාපයක් කෙරෙහි තොයෙදුන බව ස්ථිර කර සිටීමවෙ. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

විශ්වාස වන්තයිනි, අල්ලාහ්ගෙන් තිශ්කලංක (සිනෙන්) පාපොච්චාරණය කරන්න. මබලාගේ දෙවියා මබලාගේ පාපයන් මබලාගෙන් ඉවත් කොට මබලාව ස්වර්ග උයන්වල ප්‍රවේශ කරවයි. එහි පහළෙහි (විවිධ) ගංගාවන් දිවිමින් පවතී. (අල්කුර්ආන්-66:8)

තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අබු මුසා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

සැබවින්ම, අල්ලාහ් දහවල්හි පාපයන් කළ අය පාපොච්චාරණය කිරීම සඳහා තම අත රාත්‍රියෙහිද, රාත්‍රියෙහි පාපයන් කළ අය පාපොච්චාරණය කිරීම සඳහා තම අත දහවල්හිද දික්කරයි. මෙසේ ඉර බටහිරෙන් උදාවන තෙක් සිදුවෙ. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

2-අල්ලාහගේ අධිකෂණය

මුස්ලිමවරයා තම ජීවිත කාලයෙහි සෑම තප්පරයක්ම අල්ලාහ් තමාව අධිකෂණය කරමින් සිටින බවත්, අල්ලාහ් තමා කරා අවධානය යොමුකර සිටින බවත්, තමාගේ රහස හා පරහස මහු දැන සිටින බවත් සත්‍යකර දැන සිටිය යුතුය.

මෙමගින් මහුගේ ආත්මය, අල්ලාහ්ගේ අධිකෂණය සරීර කරමින්ද, මහුව සිහිකරන කළු මහු කරා ප්‍රිය හැඟවමින්ද, මහුට යටහත්වී කිකරුවන කළු කිසියම් සැපක් විඳිමින්ද, මහු හැර අන් සෑම දේ ප්‍රතික්ෂේප කරන කළු මහු කරා පමණක් යොමුවමින්ද පවතී. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, කවරෙකු කුසල්හි යෙදී සිටින ස්ථාවරයෙහි සිට අල්ලාහ්ට පරිපූර්ණයෙන් කිකරුවී (තබ්) ඉබ්‍රාහිම්ගේ පිරිසිදු ධර්මයද අනුගමනය කරන්නේද, මහුට වඩා යහ ධර්මයෙහි සිටින්නා කවරෙකුද? (අල්කුර්ආන්-4:125)

(තබ්තුමනි) මබ කුමන ස්ථාවරයෙහි සිටියද, මබලා අල්කුර්ආනයෙන් කුමන කොටස පාරායනා කළද, (මිනිසුනි) මබලාද කුමන කාර්යන්හි යෙදී සිටියද මබලා එහි යෙදමින් සිටින කල අපි මබලා ගැන අවධානය යොමුකර සිටින්නෙමු. (අල්කුර්ආන්-10:61)

තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව උමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මබ අල්ලාහ්ව දිවි සිටින සේ මහුට වන්දනාමානය කළ යුතුය. මබ මහුව නොදිටියද, මහු මබව දිවිමින් සිටින්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ආසුරෙහි)

3-ස්වයං පරීක්ෂා කිරීම

මෙය මුස්ලිම්වරුන් පරලොව දිනයෙහි තමාගේ විමුක්තිය සඳහාද, එහි ලැබෙන දායාදයන් හා අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය තකා තමා වෙත සුදුස්සෙකු ලෙස පත්කර ගැනීම සඳහාද මෙලෝ ජීවිතයෙහි රූ හා දහවල් නොතකා කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදීම වේ.

එනම්, ඔහු තමා වෙළෙන්දෙකු ලෙස උපමා කොට තමා වෙත අනිවාර්යව පවතින කාර්ය සිය වෙළඳාමෙහි මූලධර්මය වශයෙන්ද, කාලීනව පවතින කාර්ය සිය වෙළඳාමෙහි මූලධර්මයට අමතරව ලැබෙන ලාභය වශයෙන්ද, තමාගෙන් සිදුවන හානියන් හා කුසල් ක්‍රියාවන් සිය වෙළඳාමෙහි අනිවාර්ය අලාභය වශයෙන්ද සිතා කටයුතු කළ යුතුය. පසුව තනිවම සිට ඒදින තමා කළ ක්‍රියාවන් ගැන සිය සිත්සතන සමග ස්වපරීක්ෂා කළ යුතුය.

අනිවාර්ය කරුණුවල කිසියම් අඩුපාඩු සිදුවී ඇත්නම්, ඒ සඳහා තමාටම තිත්දා කොට වහාම එය සම්පූර්ණ කළ යුතුය. එය නැවත ඉටුකළ යුතු කරුණක්නම්, එය නැවත ඉටුකළම යුතුය. එය නැවත ඉටුකළ නොයුතුනම්, කාලීන (නෆල්) කරුණු වැඩිවැඩියෙන් ඉටුකළ යුතුය. කාලීන කරුණුවල අඩුපාඩු සිදුව ඇත්නම්, එවා නැවත ඉටුකර තිවැරදි කළ යුතුය. හරාම් තමවූ තහනම් කාර්යවල යෙදීමෙන් අලාභ සිදුව ඇත්නම්, ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගෙන් කණගාටුවී පාපොච්චාරණය කරමින් ඔහු වෙත යොමුවිය යුතුය. එසමග තමාගෙන් සිදුවූ හානියන් වෙනුවෙන් එයට සමාන කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදිය යුතුය.

මෙසේ කිරීම හෙතෙම ස්වපරිකෘත කිරීමවෙ. මේ පිළිබඳව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

විශ්වාස වන්නයිනි, අල්ලාහ් කෙරෙහි බැතිසිතින් සිටින්න. එසේම, සෑම ආත්මයන්ම පරලොව දිනය වෙනුවෙන් කුමක් පිළියෙළී කරමින් සිටින්නේද, යනුවෙන් සිතා බලනු. අල්ලාහ් කෙරෙහි බැතිසිතින්ම සිටින්න. මඛලා යෙදී සිටින සෑම ක්‍රියාවන් කෙරෙහිම අල්ලාහ් ඉතා දැන සිටී. (අල්කුර්ආන්-59:18)

උමර් බින් කත්තාබ් (රලි) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

මඛලා විනිශ්චය සඳහා ලක්වීමට පෙර, මඛලාම මඛ ආත්මය විනිශ්චය කර ගන්න. (නිර්මිද්දි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

4-සිත්සතන සමග සටන් කිරීම

මුස්ලිම්වරයා තම සතුරන් අතර ඉමහත් සතුරා තම සිත්සතන බව වටහා ගත යතුයි. එය ස්වභාවයෙන්ම කුසල් ක්‍රියාවන් පිළිකුල්කරමින්ද, අකුසල් ක්‍රියාවන් උනන්දු කරමින්ද පවතී. එසේම, එය සෑම විටම විවේකය හා සැප ප්‍රිය කරන අතර, තමාට බාධාවන් වුවද කාමයන් කෙරෙහි අධික ආශාවෙන්ද පවතී.

මේවා දැන සිටීමෙන් පසු මුස්ලිම්වරයා කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදීම හා අකුසල් ක්‍රියාවෙන් ඇත්වීම සඳහා තම සිත්සතන සමග සටන් කළ යුතුයි. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, කවරෙකු අප මගෙහි (සිත්සතන සමග) සටන් කරන්නේද, නිසැකයෙන්ම, මවුන්ව අපි අපගේ යහමගෙහි යොමු කරන්නෙමු. නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නන් සමග සිටී. (අල්කුර්ආන්-29:69)

මෙය හෙතම යහපත් ශීලීන්ගේද, විශ්වාස වන්තයින්ගේද හා සත්‍යවන්තයින්ගේද මාර්ගයෙකි.

තඹ මුහම්මදු (සල්) තුමා රාත්‍රියෙහි තම ශ්‍රේෂ්ඨමත් දෙපා ඉදිමිත තරමට සිටගෙන සලාතයෙහි තිරතවමින් සිටියේය. මේ පිළිබඳව එතුමාගේ විමසූ කළ එතුමා ‘මා තුනිමත් දාසයෙකු ලෙස සිටීමට කැමැති විය නොයුතුද?’ යනුවෙන් පැවැසීය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙන්)

දෙමාපියන්ට කළයුතු කාර්ය

මුස්ලිම්වරයා තම දෙමාපියන්ට තමා කළ යුතු අනිවාර්ය කරුණු ඇති බවත්, මවුන් දෙදෙනා රුක බලා ගැනීම, මවුන්ට කීකරුවීම හා මවුන්ට උපකාර කිරීම අනිවාර්ය බවත් විශ්වාස කළ යුතුය. මෙය මහු මෙලොවෙහි ජන්තවීමට මවුන් දෙදෙනා හේතුවීම සඳහා හෝ මවුන් දෙදෙනා මහුට කළ උපකාරයට ප්‍රති උපකාරයක් කිරීම සඳහා හෝ නොවෙයි. තමුදු මෙය කළ යුත්තේ අල්ලාහ්ම මවුන් දෙදෙනාට කීකරුවීම අනිවාර්ය කිරීම නිසාය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මහු හැර (අත්කිසි කෙනෙකුට) මබ වන්දනාමානස නොකළ යුතු බවත්, දෙමාපියන්ට උපකාර කළ යුතු බවත් මබ දෙවියා නියම කර ඇත. (අල්කුර්ආන්-17:23)

තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අබුබකර් (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

‘පෑයයන් අතර ඉමහත් පෑයය කුමක් බව මා මබලාට දැනුම් දෙන්නෙහිද?’ යනුවෙන් තඹතුමා විමසූ කළ එතුමාගේ අනුගාමිකයින් ‘දැනුම් දෙන්න’ යනුවෙන් කීහ.

එවිට එතුමා ‘අල්ලාහ්ට සමාන කිරීම, දෙමාපියන්ට විරුද්ධකම් කිරීම...’ යනුවෙන් පැවැසීය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

අබ්දුල්ලාහ් බිත් මස්ජාද් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මා තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් ‘අල්ලාහ්ට ඉතාමත් ප්‍රිය කාර්ය කුමක් බව විමසුවිට එතුමා ‘සලාතය එකී නිසි වෙලාවට ඉටු කිරීම’ බවද, පසුව කුමක් බව විමසුවිට එතුමා ‘පසුව දෙමාපියන්ට උපකාර කිරීම’ බවද, පසුව කුමක් බව විමසුවිට එතුමා ‘පසුව අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි සටන් කිරීම’ බවද පැවැසීය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

පුද්ගලයෙකු තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා වෙත පැමිණ පිහාද් (අල්ලාහ්ගේ මගෙහි සටන්) කිරීමට අවසර පැතීය. එයට එතුමා ‘මඟගේ දෙමාපියන් පිවතුන් අතර සිටින්නෙහිද?’ යනුවෙන් විමසීය. එයට මහු ‘ඔව්’ බව කීවිට තනිතුමා ‘මවුන් දෙදෙනාට උපකාර කිරීමෙහි පිහාද් කරන්න’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබ්දුල්ලාහ් බිත් අමරු (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ඇසුරෙනි)

මුස්ලිම්වරයා දෙමාපියන්ට තමා කළ යුතු කාර්ය පිළිගෙන, අල්ලාහ්ට යටත්ව හා මහුගේ අණට කිසිකරුවී ඒවා සම්පූර්ණයෙන් ඉටුකිරීම වස් මවුන් කෙරෙහි පහත සඳහන් සාරධර්මයන් පිළිපැදිය යුතුයි.

1-අල්ලාහ්ට විරුද්ධකම් නොකරන හා මහුගේ ඡරිඅත් ධර්මයට පටහැනිවීමෙන් තොරව දෙමාපියන්ගේ

අනුශාසනා හා අවවාද කෙරෙහි කිකරුවීම. මක්නිසාදයත්, මැවූ දෙවියාට විරුද්ධවීමේ කාර්යයන්හි කිසියම් මැවිලිවලට කිකරුවීම තහනමය. මේ බව අල්ලාහ් ‘නමුත්, මබ කුමක් පිළිබඳ දැනුම (සාධක) නොලැබ සිටින්නේද, ඒ කෙරෙහි මාහට සමාන කරන ලෙස මවුන් දෙදෙනා (දෙමාපියන්) මබට බල කළද, ජවට මවුන් දෙදෙනාට (කිසි විටක) මබ කිකරු නොවන්න. නමුත්, මෙලෝ ජීවිතය පිළිබඳ කරුණුවල මබ මවුන් දෙදෙනා සමග යහපත් භාවයෙන් හැසිරෙන්න’ යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කුර්ආන්-31:15)

තබ් මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘මැවූ තැනැත්තාට පටහැනි කාර්යවල කිසියම් මැවිලිවලට කිකරුවිය නොයුතුයි’ යනුවෙන් පවසන්නේය. (අහ්මද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

2-මවුන් ගරු කිරීම, මවුන් සමග සාරධර්මයෙන් හැසිරීම, මවුන්ව සිත්දුකමින් හා කරුණාවෙන් ආශ්‍රය කිරීම, කියමනින් හා ක්‍රියාවෙන් අවංකව හැසිරීම, මවුන්ගේ කටහඬට වඩා තම කටහඬ උස් නොකිරීම, මවුන් ඉදිරියෙහි නොආවිදීම, මවුන්ට වඩා තම බිරිඳට හෝ දරුවන්ට ප්‍රමුඛතාවය නොදීම හා මවුන්ගේ අවසරයෙන් හෝ තෘප්තියෙන් තොරව ගමන් බිමන්හි නොයෙදීම.

3-මවුන්ට ආහාර පානයන් හා අඳුම් පැළඳුම් සැපයීම, මවුන් රෝගාතුරුව සිටින කළ ප්‍රතිකාර කිරීම, මවුන්ට දුක් පීඩාවන් නොලක්වන සේ රුකබලා ගැනීම හා මවුන් වෙනුවෙන් තමාව පරත්‍යාග කිරීම වැනි තමාගේ හැකියාව මත උදව් උපකාර කිරීම.

4-මවුන් වෙනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා හා පාපොච්චාරණය කිරීම හා මවුන්ගේ මිත්‍රයන් ගරු කිරීම.

දරුවන්ට කළයුතු කාර්ය

මුස්ලිම්වරයා තම දරුවන්ට තමා කළයුතු කාර්යයන් කීපයක් ඇති බව පිළිගත යුතුය. මෙය යහපත්ශීලී දරු පරම්පරාවක් බිහිකිරීමේ වෙනතාවෙන් මවුන්ගේ මව තෝරා ගැනීමෙන් සිට මවුන්ට අලංකාරමත් නම් කිරීම, සත්වන දින අකිකා නමවූ කැපීම කිරීම, වර්ෂප්ඵතය කිරීම, මවුන්ට ආදරය දැක්වීම, මවුන් සමග සිතිදුකමින් හැසිරීම, මවුන් වෙනුවෙන් වියදම් කිරීම, මවුන් යහපත් සාරධර්මයෙහි පුහුණු කිරීම, මවුන්ගේ සිත්සනත් පදම් කිරීම හා ශිලාවාර කිරීම, මවුන්ට ආගමික දැනුම්ඥානය ලබාදීම, අනිවාර්ය (ෆර්ල) කරුණු, කාලීන (සුන්නත්) කරුණු හා ඉස්ලාමීය සාරධර්ම වටහාගෙන අනුගමනය කිරීම කෙරෙහි පුහුණු කිරීම දක්වා පවතී.

මේවා සියල්ල පියෙකු තම දරුවන් විවාහවන තෙක් කළයුතු අනිවාර්ය කාර්යයන්ය. මවුන් විවාහ වීමෙන් පසු මවුන්ගේ සිය මතය පරිදි කටයුතු කිරීම සඳහා නිදහසේ ඇරිය යුතුය. මවුන් සිය කැමැත්ත පරිදි පියාගේ යටතේ හෝ පොදුගලිකව වෙන්වී තනිවම හෝ ජීවත්විය හැක. මෙයට පහත සඳහන් අල්ලාහ්ගේ වැකි හා තබි වදන් සාධකවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(දික්කසාදවූ බිරියන් තම) දරුවන්ට සම්පූර්ණයෙන්ම තනකිරී දිය යුතු බව (පියවරුන්) අදහස් කරන්නේනම්, මව්වරුන් තම දරුවන්ට පරිපූරණ දෙවසරක් තනකිරී දිය යුතුය. (මෙසේ) තනකිරී දෙන මව්වරුන්ට (ආගමික තීතිරීතින් අනුව) පිළියෙලව ආහාරපාන හා අඳුම් පැළඳුම් සැපයීම දරුවන්ගේ පියවරුන්ට අනිවාර්යවේ.

(අල්කුර්ආන්-2:233)

විශ්වාසවන්තයින්, මිනිසුන් හා ගල් දවන දූව්‍යවූ එම තිරයෙහි ගින්නෙන් මබලාවද මබලාගේ (බිරිඳ හා දරුවන් ඇතුළු) පවුලේ ඥාතීන්ද රැක ගන්න. (අල්කූර්ආන්-66:6)

දිළිඳුකමට බියවී මබලාගේ දරුවන් තොමරන්න. අපිම ඔවුන්ට හා මබලාට ආහාර පානයන් සපයන්නෙමු. (අල්කූර්ආන්-17:31)

තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව සමූරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

දරුවෙකු අකීකාව (සතෙක් කපා පිං කිරීම)ට වගකිව යුත්තාය. ඔහු වෙනුවෙන් සත්වන දින අකීකා දීම, ඔහුට තමක් තැබීම හා ඔහුගේ හිස බුගැසීම යනාදීන් කළ යුතුය. (නිර්මිදි හා ඉබ්නු මාජා ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

තබ්තායක (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව ඉබ්නු අබ්බාස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මබලාගේ දරුවන්ට තැගිඹෝග පිරිනමන කළ ඔවුන් අතර සමානව හැසිරෙන්න. (බයිහකී හා නබරානි ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

තබ් (සල්) තුමා පැවැසූ බව අබ්දුල්ලාහ් බින් අමරු (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මබලාගේ දරුවන් සත්වන වියට පත්වූ කළ සලාතය ඉටු කරන මෙන් අණ කරන්න. ඔවුන් දසවන වියට පත්වූ කළ (එය ඉටු නොකළේනම්) ඔවුන්ට ගසන්න. තවද යහනයෙන් ඔවුන්ව වෙන්කරන්න. (අබුදාවුද් හා නබරානි ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

සහෝදරයන් කෙරෙහි සාරධර්ම

මුස්ලිම්වරයා තම පියවරුන් හා දරුවන් කෙරෙහි හැසිරෙන සාරධර්මයක් සේම තම සහෝදරයන් සමඟද හැසිරිය යුතුයි. මෙහි සෑම දෙනා සමාන වන්නයිත්ය. එනිසා, තම පියවරුන් සමඟ හැසිරෙන සේම බාල සහෝදරයන් තම වැඩිමහල් සහෝදරයන් සමඟ හැසිරිය යුතුයි. එසේම, වැඩිමහල් සහෝදරයන් තම බාල සහෝදරයන් සමඟ පියවරුන් තම දරුවන් සමඟ හැසිරෙන සේ හැසිරිය යුතුයි. ඒවා මවුන්ට කළයුතු අනිවාර්ය කරුණු, මවුන්ට ලබාදිය යුතු අයිතිවාසිකම් හා මවුන් සමඟ හැසිරෙන සාරධර්ම යනාදීන්ය.

තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘මබේ මව, පසුව මබේ පියා, පසුව මබේ සහෝදරිය, පසුව මබේ සහෝදරයා සමඟද පසුව එසේ පහලට එන මබේ ඥාතීන් සමඟද මබ යහපත් ශිලයෙන් හැසිරෙන්න’ යනුවෙන් පැවසුවාය. (බස්සාර් හා තෙලම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

සෑමියා හා බිරිඳ කෙරෙහි සාරධර්ම

සෑමියා හා බිරිඳ අතර පරස්පර සාරධර්මයන් ඇති බව මුස්ලිම්වරයා පිළිගත යුතුයි. ඒවා මවුන් දෙදෙනා පරස්පරව ඉටු කළ යුතු වගකීම් හා අයිතිවාසිකම්ය. මේ පිළිබඳව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

හාර්යාවන් කෙරෙහි සෑමියන්ට ඇති අයිතිවාසිකම් සේම, පිළිවෙළට සෑමියන් කෙරෙහිද අයිතිවාසිකම් ඇත. එනමුත්, ස්ත්‍රීන්ට වඩා පිරිමින්ට වැඩි තරාතිරමක් ඇත්තේය. (අල්කුර්ආන්-2:228)

සෑමයා හා බිරිඳ දෙපළටම මවුන් පරස්පරව ඉටුකළ යුතු වගකීම් ඇති බවත්, විවිධ පෞද්ගලික හේතූන් මත පිරිමින්ට වැඩි තරාතිරමක් ඇති බවත් මෙම වැකිය වටහා දෙන්නේය.

තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා තම අවසාන හප් කථිතව්‍යය ඉටුකළ සමයේ කළ දේශන‍යෙහි මෙසේද පැවැසූ බව අමර් බින් අල්අභ්වස් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය.

...දැනගන්න. නිසැකයෙන්ම, මබලා මබ බිරිඳන්ට කළ යුතු වගකීම්ද, මබ බිරිඳන් මබලාට කළ යුතු වගකීම්ද තිබෙන්නේය... (නිර්විදි හා අබුදාවුද් ගුනථ ඇසුරෙනි)

මෙයින් සමහරයන් සෑමයන් හා බිරිඳන් දෙපළටම අයත් පොදු හා පෞද්ගලික අයිතිවාසිකම් වශයෙන් පවතී.

□ - පොදු අයිතිවාසිකම්

1-විග්වාසය :

සෑමයා හා බිරිඳ යන දෙදෙනාම පරස්පරව විශ්වාස භාවයෙන් සිටිය යුතු අතර, සුඵවෙන් හෝ එකිනෙකාට දෝහිකම් නොකළ යුතුයි.

2-ජේමය හා ඊය :

මවුන් දෙදෙනාම පරස්පරව පවිත්‍ර භාවයෙන් හා පිරිසිදු වේතනාවෙන් පරිපූරණ ප්‍රේමය හා ප්‍රිය භාවමාරු කළ යුතුයි. මවුන් දෙදෙනා අල්ලාහ්ගේ වැකිය වටහා දෙන කරුණු අනුව පරස්පරව මෙම ප්‍රේමයෙන් හා ප්‍රියයෙන් පුරා ජීවිතයම ගත කළ යුතුයි. අල්ලාහ් ‘තවද, මබලා

මවුන්ගෙන් සැනසීම ලබා ගැනීම වස් මහු (අල්ලාහ්) ඔබලාට ඔබ ජාතියෙන්ම බිරිඳත් තිර්මානය කිරීමද, ඔබලා අතර මහු ප්‍රිය හා කරුණාව ඇති කිරීමද මහුගේ සාධකයත් අතර වේ. සැබවින්ම, කල්පනා කරන සමාජයට මෙහි සාධක තිබේය' යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කුර්ආන්-30:21)

එසේම නඹිතායක තුමා 'කවරෙකු (අන් අයට) ආදරය නොකරන්නේද, මහු (අන් අයගේ) ආදරයට පාත්‍ර නොවන්නේය' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

3-පරස්පර විශ්වාසය :

මවුන් දෙදෙනා පරස්පරව විශ්වාස භාවයෙන් හැසිරිය යුතුයි. මවුන් තම තමන්ගේ සත්‍යභාවයෙහිද, හැසිරීමෙහිද, පවිත්‍රභාවයෙහිද කිසිසේත් සැක කළ නොයුතුයි. මක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් 'සැබවින්ම, විශ්වාස වන්නයින් සැම දෙනා සහෝදරයින්ය' යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කුර්ආන්-49:10)

නඹිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා 'තමා ප්‍රියවත දේම තම සහෝදරයා කෙරෙහි ප්‍රියවත තෙක් ඔබලාගෙන් කවරෙකු හෝ විශ්වාස වන්නයෙකු විය නොහැක' යනුවෙන් පැවැසූ බව අනස් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

සැමියා හා බිරිඳ කෙරෙහි සම්බන්ධතාවය විශ්වාසනීය සහෝදරත්වයට ස්ථීරතාවයද, ශීලාවාරයද සිතිදුභාවයද වර්ධනය කරන්නේය.

4-පොදු කාර්ධර්ම :

එනම්, සාමාන්‍ය කටයුතුවල සිතිදුකමින් හැසිරීම, මවුන් දෙදෙනා පරස්පරව මුහුණේ ප්‍රබෝධයෙන් බැලීම, ගරු කිරීම, යහපත් භාවයෙන් හැසිරීම යනාදියත්ය.

මෙවා සියල්ල අල්ලාහ් අල්කූර්ආනය මගින් වටහා දී ඇති සත් ගුණධර්මයන් හා තබි මුහම්මදු (සල්) තුමා පවසා ඇති යහපත්ශීල සාරධර්මයන්ය. අල්ලාහ් මේ බව ‘(මබලා) මවුන් (බිරිදන්) හා සමග යහපත් ජීවිතයක් ගත කරන්න’ යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කූර්ආන්-4:19)

තබි මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘(මබලා) ස්ත්‍රීන්ව යහපත් භාවයෙන් මෙහෙයවන්න’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

□ -පොදුගලික අයිතිවාසිකම්

එනම්, සැමියා තම බිරිද කෙරෙහිද, බිරිද තම සැමියා කෙරෙහිද පොදුගලිකව ඉටු කළ යුතු අනිවාර්ය කරුණුද ලබා දිය යුතු අයිතිවාසිකම්ද ඇත්තේය. ඒවා මෙසේය.

සැමියාගෙන් බිරිදගේ අයිතිවාසිකම්

සැමියා තම බිරිද කෙරෙහි පහත සඳහන් සාරධර්මයන් අනුගමනය කළ යුතුයි.

1-ඇය සමග යහපත් ජීවිතයක් ගතකළ යුතුයි. අල්ලාහ් ‘මවුන් සමග යහපත් ජීවිතයක් ගත කරන්න.’ යනුවෙන් පවසන්නේය.(අල්කූර්ආන්-4:19)

එනම්, තමා ආහාරපානය අනුභව කරන හා ඇඳුම් අඳින සේ ඇයටද එසේම ලබාදිය යුතුයි. ඇය තමාට විරුද්ධකම් කරන්නේ දැයි මහු බියට පත්වන කළ අල්ලාහ් කෙසේ බිරිඳත් ශීලාවාර කළ යුතු බව අණකර ඇත්තේද එලෙස ඇයව ක්‍රීමවත්ව ශීලාවාර කළ යුතුයි.

ඇයව බැණ තොවදී, දොස්පද තොකී හා නින්දා තොකර උපදෙස් කළ යුතුයි. එයට ඇය කීකරු තොවන කළ ඇයව යහනයෙන් ඉවත් කළ යුතුයි. එයටද ඇය කීකරු තොවන්නේද, තුවාල තොවන පරිදි පහර දිය යුතුයි. ඇයගේ මුහුණට හෝ ලේ පිටවන තරමට හෝ අවයවක් ක්‍රියා විරහිත වන පරිදි හෝ පහර තොදිය යුතුයි. අල්ලාහ් මේ බව ‘කුමන ස්ත්‍රීන් කෙරෙහි මවුන් (තම භාර්යාවන්ට) විරුද්ධකම් කරන්නේ දැයි මබලා බියවන්නේද, මවුන්ට උපදෙස් කරන්න. (එමගින් මවුන් කීකරු තොවූයේනම්) මවුන්ව යහනයෙන් ඉවත් කරන්න. (එමගින්ද මවුන් කීකරු තොවූයේනම්) මවුන්ට (සෙමින්) පහර දෙන්න. (නමුත්) මවුන් මබලාට කීකරුවූයේනම්, මවුන්ට එරෙහිව (වෙනත්) කිසියම් මාර්ගයක් තොසොයන්න’ යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කුර්ආන්-4:34)

අපි අපගේ භාර්යාවන්ට කළයුතු කරුණු කුමක්ද ? යනුවෙන් තබ්නායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් මා විමසුවිට එතුමා ‘මබ ආහාර අනුභව කරන කළ ඇයටද ආහාර සපයන්න. මබ ඇඳුම් අඳින කළ ඇයටද පැළඳීමට ඇඳුම් ලබා දෙන්න. ඇගේ මුහුණෙහි පහර තොදෙන්න. ඇයව නින්දිත ලෙස කතාබහ තොකරන්න. ඇයව පිළිකුල් ලෙස අප්‍රිය කරන්නේනම්,

නිවසෙහි පමණක් එසේ කරන්න' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව මුආවියා බිත් හයිදා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (අබුදාවුද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා 'දැනගන්න, මබලා මබලාගේ බිරිඳන්හට කළ යුතු අනිවාර්ය කරුණුනම්, ආභාරපාන හා ඇඳුම් පැළඳුම් ඔවුන්ට සැපයීමෙහි යහපත් ශීලයෙන් හැසිරීම වේ' යනුවෙන් පැවසූ බව අමර් බිත් අන්වස් (රලි) වාර්තා කරන්නේය. (නිර්මිද් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

'විශ්වාසනීය පිරිමියෙකු තම විශ්වාසනීය බිරිඳ කෙරෙහි පිළිකුල් නොකරනු. ඇයගේ එක් ගුණාංගයක් මහු පිළිකුල් කළත්, මහු ප්‍රිය කරන වෙනත් ගුණාංගයක් මහු ඇයගෙන් දිවිය හැක' යනුවෙන් තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවසූ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

2-ඇය ආගමික දැනුම් ඥානය නොලද කෙනෙකුනම්, ඇයට අත්‍යවශ්‍ය කරුණු ඉගැන්විය යුතුයි. නොඑසේනම්, මේවා ඉගෙන ගැනීම සඳහා ආගමික අධ්‍යාපනය උගන්වන පන්තිවලට යාම සඳහා අවසරය ලබා දිය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, ආගමික දැනුම් ඥානය ලබාගැනීම කෙරෙහි අවශ්‍යතාවය ආහාර පානයත් කෙරෙහි අවශ්‍යතාවයට වඩා උාන දෙයක් නොවන්නේය.

අල්ලාස් 'විශ්වාස වන්නයිනි, මිනිසුන් හා ගල් දවන දුවායු එම තිරයෙහි ගින්නෙන් මබලාවද මබ (බිරිඳ හා දරුවන් ඇතුලු) පවුල් ඥාතීන්ද රැකගන්න' යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කුර්ආන්-66:6)

3-ඉස්ලාමීය අනුශාසනා හා අවවාද සිය ජීවිතයෙහි අනුගමනය කිරීම සඳහා ආයට බල කළ යුතුයි. ආය සිය අලංකාර පෙත්වමින් ගමන් බිමන් කිරීම, අත් පිරිමිත් සමග මිශ්‍රවී ඔවුන් සමග සහවාස කිරීම යනාදීන් කෙරෙහි ආයව වැළකීවිය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, සෑමියා ආයව රැකබලා ගත යුතු හා ආරක්ෂා කළ යුතු වගකිව යුත්තය.

අල්ලාහ් ‘පිරිමිත් ස්ත්‍රීන්ව පාලනය කරන්නන්ය’ යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කුර්ආන්-4:34)

තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘පිරිමියා තම පවුල් ඥාතීන් කෙරෙහි වගකිව යුත්තය. ඔහු සිය වගකීම පිළිබඳව ප්‍රශ්න කරනු ලැබේ’ යනුවෙන් පැවසූ බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

බිරිඳගෙන් සැමියාගේ අයිතිවාසිකම්

බිරිඳ තම සැමියා කෙරෙහි පහත සඳහන් සාරධර්මයන් අනුගමනය කළ යුතුයි.

1-අල්ලාහ්ට එරෙහි කරුණුවල හැර අන් සෑම දේ කෙරෙහි ආය තම සැමියාට කීකරු විය යුතුයි. අල්ලාහ් ‘ඔවුන් (බිරිඳන්) මඛලාට කීකරු වූයේනම්, ඔවුන්ට එරෙහිව (වෙනත්) කිසියම් මාර්ගයක් හෝ සොයා නොයන්න’ යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කුර්ආන්-4:34)

තඛි මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘පුද්ගලයෙකු තම බිරිඳ යහනයට කැඳවා, ආය ඔහු කරා නොගියේනම්, (ඒ

හේතුවෙන්) මහු ආය කෙරෙහි කෝපයෙන් ඒදින රාත්‍රිය ගත කළේනම්, ආය අවසම අවදිවන තෙක් අල්ලාහ්ගේ සුර දුනවරුන් ආයට ශාප කරනි' යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ආසුරෙති)

තඹතායක තුමා 'පුද්ගලයෙකු තවත් පුද්ගලයෙකුගේ පා මුල වැටීම මා අනුමත කරන්නේනම්, බිරිඳ තම සැමියාගේ පා මුල වැටීම සඳහා මා අණකර ඇත්නම්' යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (නිර්මිදි ග්‍රන්ථය ආසුරෙති)

2-ආය තම ගෞරවය හා තම සැමියාගේ තමබුව රූකගත යුතු අතර, සැමියාගේ සම්පත්, මහුගේ දරුවන් හා නිවැසි කටයුතු සියල්ල රූකවරණයෙන් ආරක්ෂා කළ යුතුයි.

අල්ලාහ් 'යහපත්ශීල ස්ත්‍රීන් (තම සැමියන්ට) අවංක භාවයෙන් කීකරුවෙති. තවද, තම සැමියන් නිවැසෙහි නොසිටින අවස්ථාවන්හි ආරක්ෂා කළ යුතු දේ කෙරෙහි අල්ලාහ්ගේ ආරක්ෂාවෙන් රූක බලා ගෙන සිටිනි' යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කුර්ආන්-4:34)

තඹ මුහම්මදු (සල්) තුමා 'ස්ත්‍රීය තම සැමියාගේ නිවැසි කෙරෙහි වගකිව යුත්තාය. ආය සිය වගකීම පිළිබඳව ප්‍රශ්න කරනු ලබේ' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ආසුරෙති)

3-සැමියාගේ නිවසෙහිම ආය රැඳී සිටිය යුතුයි. මහුගේ අවසරය හා තෘප්තියෙන් තොරව ආය නිවැසින් පිටවිය නොයුතුයි. තම බැල්ම පහත හෙලිය යුතු අතර, තම

කටහඬද පහත් කළ යුතුයි. කවරෙකුට හෝ ආය අපරාධ නොකළ යුතු අතර, සැමියාගේ පවුල් ඥාතීන් සමග යහපත් ශීලයෙන් හැසිරිය යුතුයි.

අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

‘මබ්ලාගේ නිවැසෙහිම රැඳී සිටින්න. පැරණි අඥාන සමයෙහි (සිටි ස්ත්‍රීන්) මෙන් දේහ අලංකාරය ප්‍රදර්ශනය කරමින් නොආවිදින්න’ (අල්කුර්ආන්-33:33)

‘මබ්ලා (අත් පිරිමිත් සමග) ලලිත භාවයෙන් කතා බහවල නොයෙදෙන්න. මක්නිසාදයත්, සිත් සතන්හි රෝගය (නපුරු ආකල්ප) තිබෙන්නා සඵල කළ හැක’ (අල්කුර්ආන්-33:32)

‘අපවිත්‍ර වචනයන් ප්‍රසිද්ධියෙන් කීම අල්ලාහ් කැමැති නොවන්නේය’ (අල්කුර්ආන්-4:148)

‘(නබිතුමනී) විශ්වාසනීය ස්ත්‍රීන්හට ‘ඔවුන් තමන්ගේ බැල්ම පහත හෙළිය යුතු බවත්, තම ආවරණ ප්‍රදේශ රූකගත යුතු බවත්, තම දේහ අලංකාරය සාමාන්‍යයෙන් පිටත පෙනෙන දේ හැර අන් කිසි වක් නොපෙන්විය යුතු බවත්...’ පවසන්න’ (අල්කුර්ආන්-24:31)

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘මබ් සිය බිරිඳ කරා බැලුවිට ආය මබව සතුවූ කරයි. මබ අණකළ විට මබට ආය කීකරුවේ. මබ නොමැති අවස්ථාවන්හි ආය ආගේ කන්‍යාභාවය හා සම්පත රූක ගනී. ස්ත්‍රීන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨවත්තිය හෙනම ආයමයවේ’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (නසාඉ ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

පවුල් ඥාතීන් කෙරෙහි කාර්ධර්ම

මුස්ලිම්වරයා තම දෙමාපියන්, දරුවන් හා සහෝදර සහෝදරියන් සමග සාරධර්මයෙන් හැසිරෙන සේම, තම ලේ ඥාතීන් හා පවුල් ඥාතීන් සමගද හැසිරිය යුතුයි.

තම දෙමාපියන් සමග හැසිරෙන සේම, මවුන්ගේ සහෝදර සහෝදරියන් සමගද හැසිරිය යුතුයි. එනම්, තම මව හා පියගේ සහෝදරියන් සමග තම මව සමග හැසිරෙන සේද, පියා හා මවගේ සහෝදරයන් සමග පියා සමග හැසිරෙන සේද හැසිරිය යුතුයි.

ලේ නෑයෝ මුස්ලිම් හෝ මුස්ලිම් තොවන්නන් වුවද, මවුන් සෑම දෙනා ලේ ඥාතීන් ලෙස සැලකිය යුතුයි. මවුන් සමග සුභද භාවයෙන් ජීවත්වීම හා මවුන්ට උදවු උපකාර කිරීම අනිවාර්යවේ.

මවුන් අතර සිටින වැඩිහිටියන් ගරු කිරීම, බාල වුවන්ට ආදරය දැක්වීම, මවුන් රෝගාතුරුව සිටින කළු ඒ ගැන විමසීම, මවුන් දුක් පීඩාවට ලක්වූ කළු මවුන් සැහසුම් කිරීම, මවුන් ඥාතීත්වය කඩ කළත් මවුන් සමග එක්ව සුභදව හැසිරීම හා මවුන් අප්‍රසන්න භාවයෙන් සිටියත් මවුන් සමග සිනිදු භාවයෙන් හැසිරීම යනාදීන් මවුන් සමග හැසිරෙන සාරධර්මයන්ය. මේ බව අල්කුර්ආනයෙහි හා නබි වදන්වල තහවුරු කර ඇත. අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

කුමන අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් මබලාගෙන් කෙනෙකු අනෙකුගෙන් පරස්පරව (තම අයිතිවාසිකම) අයදු සිටින්නේද, එම අල්ලාහ්ටම මබලා බිය වන්න. තවද, ලේ ඥාතිකම පරිහානිය කිරීමෙන් මබලා වැළකී සිටින්න. (අල්කුර්ආන්-4:1)

ඥාතීන්හට මවුන්ගේ අයිතිවාසිකම ලබා දෙන්න.
(අල්කුර්ආන්-30:38)

නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් යුක්ති සහගතව කටයුතු කරන ලෙසද, කුසල් ක්‍රියාවන් කරන ලෙසද, ඥාතීන්ට උපකාර කරන ලෙසද අණ කරයි. (අල්කුර්ආන්-16:90)

තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් ‘ස්වර්ගයෙහි පිවිසීමට හා අපායෙන් ඇත්වීමට හේතුවන කරුණු කුමක්ද?’ යනුවෙන් විමසූ කළ එතුමා ‘මබ අල්ලාහ්ට වන්දනාමාතය ඉටු කරන්න. මහුට කිසියම් දේ හෝ සමාන නොකරන්න. සලාතය ඉටු කරන්න. සකාතය හෙවත් දුගී බද්ද ගෙවන්න. පවුල් ඥාතීන් සමග එක්ව ජීවත් වන්න’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබු අයියුබ් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

තනි මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව සල්මාන් බින් ආමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

දිළිත්දන්ට කරන දානය සඳහා එකී කුලිය (පමණක්) ලැබේ. ඥාතීන්ට කරන දානය සඳහා කුලිය දෙකක් ලැබේ. ඒවා එකී කුලිය හා ඥාත්තවයෙහි කුලියවේ. (ඉබ්නු මාජා ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

අස්මා බිත්තී අබ්බාසර් (රලි) තුමිය මක්කාවේ සිට (මදීනාවට) පැමිණ සිටී අවස්ථාවේ තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් (ඉස්ලාමය නොවැළා සිටී) තම මව කෙරෙහි ඥාතීත්වය පැවැත්විය යුතුද? යනුවෙන් විමසූ කළ, එතුමා ‘මබ මබ මබ මබ සමග ඥාතීත්තවය පවත්විය යුතුයි’ යනුවෙන් පැවැසීය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

අසල් වාසීන් කෙරෙහි ඝර්ඛණ

මුස්ලිම්වරයා අසල් වාසීන්ට ලබා දිය යුතු අයිත්වාසිකම් හා මවුන් සමග හැසිරිය යුතු සාරධර්මයන් පිළිගත යුතුයි. ඒවා සියල්ල පරිපූරණයෙන් අනුගමනය කිරීම සෑම අසල් වාසියෙකුටම අනිවාර්යවේ. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

අල්ලාහ්ටම වන්දනාමානය කරන්න. මහුට කිසිවක් සමාන නොකරන්න. දෙමාපියන් කෙරෙහි සාර ධර්මයෙන් හැසිරෙන්න. ඥාතීන්, අනාථයන්, දිළින්දන්, ඥාතීන්වූ අසල් වාසියන් හා ඥාතීන් නොවන අසල් වාසියන් යනාදීන් කෙරෙහිද යහපත් භාවයෙන් හැසිරෙන්න. (අල්කුර්ආන්-4:36)

තබ්නායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව ආයිෂා (රලි) තුමිය මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අසල් වාසියන් මාගේ (සම්පත්වල කෙරෙහි) හිමිකරුවෙකු ලෙසට පත්වෙයිද යනුවෙන් සිතන තරමට පිබිටිල් (අලෙ) තුමා මවුන් පිළිබඳව මහාට අඛණ්ඩව දේශනා කරමින් සිටියේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

තබ් මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අබු මුරේස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙකු අල්ලාහ්ව හා අවසාන දිනය කෙරෙහි විශ්වාස කරමින් සිටින්නේද, මහු තම අසල් වාසියා කෙරෙහි යහපත ශීලයෙන් හැසිරෙනු. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

අසල් වැසියන්ට කළයුතු කාර්ය

1-කියමනින් හෝ ක්‍රියාවෙන් අසල් වැසියාට හිරිහැර නොකිරීම. මක්නිසාදයත්, නබිතායක තුමා ‘කවරෙකු අල්ලාහ්ව හා අවසාන දිනය කෙරෙහි විශ්වාස කර සිටින්නේද, මහු තම අසල් වැසියා කෙරෙහි යහපත් ශීලයෙන් හැසිරෙනු’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුසුරෙෙහ් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

එසේම, නබිතායක තුමා ‘මහු විශ්වාසවන්තයා නොවන්නේය. මහු විශ්වාසවන්තයා නොවන්නේය. මහු විශ්වාසවන්තයා නොවන්නේය’ යනුවෙන් (තුන්වරක්) පැවැසූ කළ ‘කවරෙකු තබිතුමනි’ යනුවෙන් එතුමාගෙන් විමසූහ. එවිට එතුමා ‘කවරෙකුගේ හිරිහැරයෙන් සිය අසල් වැසියා රුකවරණය නොලබමින් සිටින්නේද හෙතම මහුය’ යනුවෙන් පැවැසීය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

2-මහුට උපකාර කිරීම. එනම්, ඒවා මහු උදව් උපකාර පැතු විට මහුට උදව් උපකාර කිරීම. මහු ලෙඩවූ කළ ඒ ගැන මහුගෙන් විමසීම, මහු ප්‍රීතියට පත්වූ කළ මහුට ප්‍රශංසා කිරීම, මහු දුක් හා පීඩාවට ලක්වූ කළ මහුව සැනසුම් කිරීම, අවශ්‍යවූවිට උපකාර කිරීම, මහුට අහිඛවා සලාම් කීම, මහු හා මහුගේ දරුවන් සමග සිතිදුකමින් කතාබහවල යෙදීම, ආගමික හා ලොකික කරුණුවල මහුට මගපෙන්වීම, මහුගෙන් සිදුවන වැරදිත් කෙරෙහි සමාව දීම, මහුගේ රහස්‍යයන් කෙරෙහි පර්යේෂණය නොකිරීම, ගොඩනැගිලි හා පාරවල් තැනීමේදී මහුට හිරිහැර නොදීම හා මහුගේ

නිවැස් ඉදිරියෙහි කුණු රොඩු හැලීම මගින් මහුට කරදර කොකිරීම යනාදීන්ය. මේ සියල්ල සෑම මුස්ලිම්වරුන් කෙරෙහිම අණකර ඇති සාරධර්මයන්ය.

3-කුසල් කිරීම මගින් මහුට ගරු කිරීම. තනිතායක තුමා ‘මුස්ලිම් ස්ත්‍රියනී, ස්වල්ප මස් සහිත එළු කුරයක් වුවද එය නින්දිත බව සිතා එය අසල් වැසියාට ලබාදීමෙන් වැළකී නොසිටින්න’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

තනිතායක තුමා, තමා අමතා ‘අබුදර්, මබ වෛෂ්ණය උයනකළ එහි ජලය වැඩිකර මබ අසල් වාසීන්ටද එයින් සලකන්න’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුදර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

අය්ෂා (රලි) තුමිය, තනිතායක තුමාගෙන් ‘මාහට අසල්වැසියන් දෙදෙනෙක් සිටිති. එයින් මා කවරෙකුට ප්‍රථමයෙන් තැගිලෝග (හදියා) ලබාදිය යුතුද ?’ යනුවෙන් විමසූ කළ එතුමා ‘මවුන් අතර කවරෙකුගේ නිවස මබට ඉතා යාබදව පිහිටා ඇත්තේද, මහුට ලබා දෙන්න’ යනුවෙන් පැවැසූ බව එතුමිය වාර්තා කරන්නීය (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

4-හිරිහැර නොකිරීම මගින් මහුට ගරුකිරීම. තම මායිම් (පොදු) බිත්තියෙහි මහු තම නිවසට අයත් බාල්කය වැනි දේ සවිකිරීම නොවැළකීවිය යුතුයි. එසේම, මහු සමග විමසීම් නොකර මහුගේ ඉඩමට යාබදව පිහිටා ඇති තම ඉඩම හෝ ගොඩනැගිල්ල කුලියට දීම හෝ විකිණීම හෝ නොකළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තනිතායක තුමා ‘මබලාගෙන් කවරෙකු හෝ තම බිත්තියෙහි අසල් වැසියා බාල්කයක් සවිකිරීම තහනම්

තොකරන්න' යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුහුරේරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

එසේම, 'පුද්ගලයෙකුගේ වත්තකට කොටස් කරුවෙකු හෝ යාබද අසල්වැසියෙකු හෝ සිටියේනම්, මහුට තොදන්වා එය විකුණුම් තොකරන්න' යනුවෙන් තඛ්තායක තුමා පවසන්නේය. (හාකිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

මුස්ලිම්වරුන්ගේ අයිතිවාසිකම්

මුස්ලිම්වරයා තම සහෝදර මුස්ලිම්වරයාට තමා කළ යුතු අනිවාර්ය කරුණු හා සාරධර්මයන් ඇති බව විශ්වාස කළ යුතුය. ඒවා අල්ලාහ්ට කළ යුතු වන්දනාමානයක් ලෙසද, මහු කරා උගාවීමට අයත් මගක් ලෙසද අවබෝධ කරගෙන තිසිපරිදි ඒවා ඉටුකළ යුතුය. මක්නිසාදයත්, මෙම අනිවාර්ය කරුණු හා සාරධර්මයන් තම සහෝදර මුස්ලිම්වරයාට කළ යුතු බව අල්ලාහ් අනිවාර්ය කර ඇත. ඒවා මෙසේය.

1-මහුව මුතගැසූවිට තම කතාබහ ආරම්භ කිරීමට පෙර මහුට 'අස්සලාමු අලෙක්කුම් වරන්මතුල්ලාහි වබරකාතුහු' යනුවෙන් සලාමය පවසා මුසාෆහා කළ (අනිතන දිය) යුතුය. එයට පිළිතුරක් වශයෙන් මහු 'වඅලෙක්කු මුස්සලාම් වරන්මතුල්ලාහි වබරකාතුහු' යනුවෙන් කිව යුතුය.

අල්ලාහ් මේ බව 'මබලාට සලාමය පැතු කළ එයට පිළිතුරක් ලෙස එයට වඩා අලංකාරමත් (වචන වලින්)

සලාමය පවසන්න. නොඑසේනම්, (අවම වශයෙන්) එලෙසම පිළිතුරු සලාමය පවසන්න. (අල්කුර්ආන්-4:86)

තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘වාහනයෙහි ගමන් කරන්නා ආවිදමින් ගමන් කරන්නාටද, ආවිදමින් ගමන් කරන්නා අසුන් ගෙන සිටින්නාටද, ස්වල්ප පිරිස් අධික පිරිසටද සලාමය කිව යුතුයි’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුහුරේරා (රලි) තුමාද, ‘මබ හඳුනන හා නඳුනන අයට සලාමය පවසන්න’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබ්දුල්ලාහ් බින් අමර් (රලි) තුමාද වාර්තා කරති. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

2-මහු කිමුහුමක් යවා ‘අල්හම්දු ලිල්ලාහ්’ (සියළු ප්‍රශංසා අල්ලාහ්ටට හිමිවේ) යනුවෙන් පැවැසූ කළ, ‘යර්හමකල්ලාහ්’ (අල්ලාහ් මබට භාග්‍ය ලබා දෙනු මැනවි) යනුවෙන් මහු කිව යුතුයි. එයට පිළිතුරක් වශයෙන් මහු ‘යන්දිකුමුල්ලාහ් වසුස්ලිහ් බාලකුම්’ (අල්ලාහ් මබට සුමග පෙන්වනු මැන. මබගේ තත්ත්වයන් ශීලාවාර කරනු මැනවි) යනුවෙන් පැවැසිය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තඛිතායක තුමා ‘මබලාගෙන් කෙනෙකු කිමුහුමක් යවා ‘අල්හම්දු ලිල්ලාහ්’ යනුවෙන් කිව කළ (එයට සවන් දෙන) මහුගේ සහෝදරයා ‘යර්හමකල්ලාහ්’ යනුවෙන් පවසනු. මහු එසේ යර්හමකල්ලාහ් යනුවෙන් පැවැසූ කළ, කිමුහුම යැවූ තැනැත්තා මහුට ‘යන්දිකුමුල්ලාහ් වසුස්ලිහ් බාලකුම්’ යනුවෙන් පවසනු’ මෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරේරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

එසේම, ‘නබිතායක තුමා කිඹිසීමක් කළානම් තම අතින් හෝ රෙද්දකින් හෝ මුහුණ වසා ගන්නා බවත්, එමගින් තම ශබ්දයද පහත්කර ගන්නා බවත්’ අබුහුරේරා (රලි) තුමා පවසන්නේය. (අබුදාවුද් ගුන්ඵය ඇසුරෙනි)

3-මහු ලෙඩවූ කළු මහුගේ සුව දුක් විමසීම් හා මහු ලෙඩෙන් මිදීම සඳහා පුර්වතා කිරීම කළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, නබිතායක තුමා ‘මුස්ලිම් වරයෙකුට තම මුස්ලිම් සහෝදරයා කෙරෙහි අනිවාර්ය කරුණු පහක් ඇත. ඒවා, තමාට කී සලාමයට පිළිතුරු දීම, ලෙඩුත් සුව දුක් විමසීම, අවමංගලය (ඡ්නාසා) කටයුතුවල සහභාගිවීම, හෝඡ්න සංග්‍රහය සඳහා කෙරෙන ආරයුම පිළිගැනීම හා මහු කිඹිහුමක් යවා අල්හම්දු ලිල්ලාහ් යනුවෙන් කියූ විගස යර්හමුකල්ලාහ් යනුවෙන් කීම යනාදීන්ය’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරේරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි ගුන්ඵ ඇසුරෙනි)

4-මහු මරණයට පත්වූ කළු මහුගේ ඡ්නාසා කටයුතුවලට සහභාගිවිය යුතුයි. මන්දයත්, නබිතායක තුමා ‘මුස්ලිම්වරයෙකු තම මුස්ලිම් සහෝදරයා කෙරෙහි කළ යුතු අනිවාර්ය කරුණු පහක් ඇත. ඒවා, තමාට පිළිගැන්වූ සලාමයට පිළිතුරු දීම, ලෙඩුත් සුව දුක් විමසීම, ඡ්නාසා කටයුතුවල සහභාගිවීම, හෝඡ්න සංග්‍රහය සඳහා කෙරෙන ආරයුම පිළිගැනීම හා මහු කිඹිහුමක් යවා අල්හම්දු ලිල්ලාහ් යනුවෙන් කියූ විගස යර්හමුකල්ලාහ් යනුවෙන් කීම යනාදීන්ය’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරේරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නෙත්ය. (බුහාරි ගුන්ඵ ඇසුරෙනි)

5-මහු කිසියම් කරුණක් පිළිබඳව දිවුරා ඇත්තේනම්, මහු එය කඩ නොකර ඉටු කිරීම සඳහා මහුට උදව් කිරීම. ලෙඩුන්ගේ සුව උක් විමසන ලෙසත්, ජනාසා කටයුතුවල සහභාගිවන ලෙසත්, කිසිභූමකට පිළිතුරු දෙන ලෙසත්, දිවුරුම් කළ අයට එය ඉටුකිරීම සඳහා උදව් කරන ලෙසත්, අපරාධයට ලක්වූ තැනැත්තාට උදව් කරන ලෙසත්, කෙරෙන හෝඡන සංග්‍රහ ආරයුම පිළිගන්නා ලෙසත් සලාමයට පිළිතුරු ලබාදෙන ලෙසත් තනිතායක තුමා අපට අණකර ඇති බව බර්රාඋ බිත් ආසිබ් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

6-මහු කිසියම් කරුණක් කෙරෙහි උපදෙස් පැතු කළ මහුට උපදෙස් කළ යුතුයි. එනම්, එකී කරුණෙහි ඇති යහපත හා ප්‍රයෝජනය පැහැදිලිකර අවබෝධකර දිය යුතුයි. මේ ගැන තනිතායක තුමා ‘පුද්ගලයෙකුගෙන් තම සහෝදරයෙකු උපදෙස් පැතු කළ මහුට උපදෙස් කරනු’ යනුවෙන් පැවැසීය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

7-තමා ප්‍රියකරන දේම මහු කෙරෙහි ප්‍රිය කළ යුතු අතර, තමා අප්‍රිය කරන දේම මහු කෙරෙහි අප්‍රිය විය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තනිතායක තුමා ‘තමා ප්‍රියකරන දේ තම සහෝදරයා කෙරෙහි ප්‍රිය කරන තෙක් මබලාගෙන් කවරෙකු හෝ විශ්වාස වන්නයෙකු විය නොහැක’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අනස් (රලි) තුමාද, ‘විශ්වාසවන්නයෙකු තව විශ්වාසවන්නයෙකුට උදාහරණයනම්, ගොඩනැගිල්ලක් සේය. එහි කොටසක් තවත් කොටසක් උසුලගෙන (මුක්කුදි) සිටින්නේය’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබු මුසා (රලි) තුමාද වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

8-මහුට උදව් උපකාර කළ යුතුයි. මහුට උදව් උපකාර අවශ්‍යවන කුමන අවස්ථාවක හෝ මහුට නොසැලකිලිමත්ව අතහැරිය නොයුතුයි. මක්නිසාදයත්, ‘මබ සහෝදරයා අපරාධ කරන්නෙකු හෝ අපරාධයට ලක්වූ තැනැත්තෙකු හෝ වෙවා මහුට උදව් උපකාර කරන්න’ යනුවෙන් තඛිතායක තුමා පැවැසූවිට පුද්ගලයෙකු ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයානෙහි, අපරාධයට ලක්වූ තැනැත්තාට උදව් උපකාර කළ හැක. නමුත්, අපරාධ කරන්නාට උදව් උපකාර කරන්නේ කෙසේද ?’ යනුවෙන් විමසිය. එවිට එතුමා ‘අපරාධ කිරීමෙන් මහුට වැළකිවීම මබ මහුට කරන උදව් උපකාරවේ’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අතස් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

එසේම, ‘තම සහෝදර මුස්ලිම් වරයාගේ තමබව ආරක්ෂා කරන්නාගේ මුහුණ පරලොවෙහි අල්ලාහ් අපායයෙන් ආරක්ෂා කරයි’ යනුවෙන් තඛිතායක තුමා පැවැසූ බව අබුදුර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (අහ්මද් හා නිර්මිදි ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

9-මහුට කිසියම් කරදරයක් හෝ හානියක් හෝ නොකළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තඛිතායක තුමා ‘සෑම මුස්ලිම්වරුන්ටම (තම සහෝදර) මුස්ලිම් වරයාගේ ලේ, සම්පත් හා තමබව යනාදීන් තහනමිය’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

තඛිතායක තුමා ‘කිසියම් මුස්ලිම් වරයෙකු හෝ වෙනත් මුස්ලිම් වරයෙකු බියගැන්වීම තහනමිය’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබ්දුල් රජ්මාන් බින් අබ්

ලෙලා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (අඬු දාවුද් හා අහ්මද් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

තඹතායක තුමා ‘කවරෙකුගේ දිවෙන් හා අතින් අත් මුස්ලිම්වරුන් (හිරිභැරයෙන් තොරව) නිදහසින් ජීවත් වන්නේද හෙතම සත්‍ය මුස්ලිම්වරයාය මහුමය’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව ජාබර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

10-මහු සමග බැගැපත්කමින් හැසිරිය යුතු අතර, මහු කෙරෙහි අහංකාර නොකළ යුතුයි. අනුමතවූ සභාවෙහි මහු අසුන්ගෙන සිටින කළ එහි තමා අසුන්ගැනීම සඳහා මහුව එතනින් නැගිටවිය නොයුතුයි. අල්ලාහ් ‘මබ මුහුණ අහංකාරමත්ව මිනිසුන්ගෙන් හරවා නොතබන්න. පොලොවෙහි අහංකාරයෙන් නොඇවිදින්න. නිසැකව, අහංකාර කරන හා ආචමබරවන කිසිවෙකු අල්ලාහ් ප්‍රිය නොකරන්නේය’ යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කුර්ආන්-31:18)

තඹතායක තුමා ‘කවරෙකු අල්ලාහ් කෙරෙහි බැගැපත්කමින් සිටින්නේද, මහුව අල්ලාහ් උසස් කරයි’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් හා නිර්මිද් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා සැම දෙනා සමග බැගැපත්කමින් හැසිරෙන්නේය. වැන්දඹුවන් හා දිළිඳුන් කරා ගොස් මවුන්ගේ අවශ්‍යතාවයන් අහංකාර නොකරමින් ඉටුකර දෙන්නේය. එතුමා ‘මබලාගෙන් කවරෙකු හෝ පුද්ගලයෙකු අසුන්ගෙන සිටින ස්ථානයෙන් මහුව ඉවත් කොට එහි අසුන්

නොගන්න. අමතරව එහි විශාලකර අසුන් ගන්න' යනුවෙන් පැවැසූ බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

11-මහුව දින තුනකට වඩා පිළිකුල් කර නොසිටිය යුතුයි. මන්දයත්, නබිතායක තුමා 'මුස්ලිම්වරයෙකු තම සහෝදරයාව දින තුනකට වඩා පිළිකුල්කරමින් සිටිය නොයුතුයි. ඔවුන් දෙදෙනා හමුවන අවස්ථාවන්හි කෙනෙකු අනෙකා නොසලකා නොයා යුතුයි. ඔවුන් දෙදෙනා අතර ප්‍රථමයෙන් සලාමය ආරම්භ කරන්නා ශ්‍රේෂ්ඨයාය' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබු අය්‍යූබ් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

එසේම, නබිතායක තුමා '...මබලා පරස්පරව කෙනෙකු අනෙකුට පිළිකුල නොහඟවන්න. ඔබ සෑම දෙනාම අල්ලාහ්ගේ දාසයන්වූ සහෝදරයන් සේ සිටින්න' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරෙරො (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

12-මහු ගැන කේලාම් කීම, මහුව තිත්දිනයෙකු ලෙස සැළකීම, මහුව විහිළ කිරීම, මහුට චිකට තම් කිරීම හා මහු ගැන ව්‍යාජ තොරතුරු පතුරුවීම යනාදීන් තොකළ යුතුයි. මේ බව අල්ලාහ් 'විශ්වාස වන්නයින්, (සැක සහිත) අධික සිතුවිලිවලින් මබලා වැළකී සිටින්න. මක්නිසාදයත්, සිතුවිල්ලෙහි උදාවන සමහරයන් පාපයන් ලෙස පවතී. (අන් අයගේ අඩුපාඩු ගැන) සමීකෂණය නොකරන්න. එසේම, මබලාගෙන් සමහරුන් තවත් සමහරයන් ගැන කේලාම් නොකියන්න. මබලාගෙන් කවරෙකු හෝ තැසීගිය තම සහෝදරයාගේ මාංශ අනුභව කිරීමට ප්‍රිය වන්නෙහිද ?

(නැත) එය මඟලා පිළිකුල හඟවමින් අප්‍රිය කරති’
(අල්කුර්ආන්-49-12) යනුවෙන්ද,

‘විශ්වාස වන්නයිනි, එක් සමාජයෙකු තවත් සමාජයක් කෙරෙහි විහිළ නොකරනු. මක්නිසාදයත්, (විහිළවලක්වුවත්) මවුන්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයන් විය හැක. (එසේම) කිසියම් ස්ත්‍රීන් වෙතත් ස්ත්‍රීන් කෙරෙහි (විහිළ නොකරනු) මක්නිසාදයත්, මවුහු මවුන්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නීන් විය හැක. තවද, මඟලා පරස්පරව කෙනෙකු අනෙකුට තින්දා නොකරන්න. (මඟලා) කෙනෙකු අත් කෙනෙකු පරස්පරව (තරක) විකට නම්වලින් නොකැඳවන්න. විශ්වාසය කළායින් පසු (එසේ තරක) විකට නම් තැබීම දුග්‍ය චරිතයෙකි. කවරෙකු (මෙයින්) පාපොච්චාරණය නොකළේද, අපරාධකරුවන් හෙතම මවුන්මයවේ’
(අල්කුර්ආන්-49:11) යනුවෙන්ද පවසන්නේය.

තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘කේළාම් කීම යනු කුමක් බව මඟලා දැන සිටින්නේද?’ යනුවෙන් විමසු කළ එතුමාගේ ශ්‍රාවකරුවන් ‘මේ ගැන දැන සිටින්නේ හෙතම අල්ලාහ් හා මහුගේ දුතයාය’ යනුවෙන් කීහ. එවිට තඛිතුමා ‘කේළාම් කීම යනුවෙන් හඳින්වන්නේ, මඟ සහෝදරයා ගැන මහු අප්‍රියවන දේ කීමකි’ යනුවෙන් පැවැසීය. එවිගස මා, ‘මා පවසන කරුණු මාගේ සහෝදරයා වෙත තිබේනම් කුමක් සිතන්නේද?’ යනුවෙන් විමසීම්. එයට එතුමා ‘මඟ පවසන කරුණු මහු මත තිබේනම්, මඟ තිසැකයෙන්ම, කේළාම් කීවෙය. මඟ පැවැසූ දේ මහු මත නොවන්නේනම්, මඟ මහුට දොස් පද කීවෙය’

යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුහුරෙරො (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙන්)

එසේම, තනිතායක තුමා තම අවසන් හජ් කාර්තව්‍යය ඉටුකළ සමයේ මිනිසුන් අමතමින් කළ දේශනයෙහි ‘...මබ්ලාගේ ප්‍රාණයත්, මබ්ලාගේ සම්පත් හා මබ්ලාගේ නම්බුව යනාදීන් කෙරෙහි හානි කිරීම මබ්ලා අතර පරස්පරව තහනමය...’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබී බක්රත් (රලි) තුමා තම පියාගෙන් සවන් දුන් බව වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙන්)

එසේම, ‘කේලාම් කියන්නන් ස්වර්ගයෙහි නොපිවිසෙති’ යනුවෙන් තනිතායක තුමා පැවැසූ බව හුදෙදූ (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙන්)

13-මහු ජීවතුන් අතර සිටිනකල හෝ මහු නැසීගිය පසු හෝ මහුට නොබැණිය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තනිතායක තුමා ‘මුස්ලිම්වරයෙකුට බැණීම පාප ක්‍රියාවෙකි. මහුව සාතනය කිරීම දේව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමකි’ යනුවෙන් පැවැසූ බව ඉබ්නු මස්ලාද් (රලි) තුමාද, ‘නැසීගිය අයට නොබණින්න. මන්දයත්, මවුන් කළ දේ කෙරෙහි කුලිය මවුන් ලබාගෙන සිටිති’ යනුවෙන් පැවැසූ බව ආයිෂා (රලි) තුමියද වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙන්)

14-මහු ගැන ඊර්ෂයා කිරීම, වැරදි ආකල්ප ගැනීම, වෛරය කිරීම හා මහු ගැන ගැඹුරෙන් සමීක්ෂණය කිරීම යනාදීන් නොකළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, අල්ලාස් ‘චිශ්වාස වත්තයකි, (සැක සහිත) අධික සිතුවිලිවලින් මබ්ලා වැළකී සිටින්න. මන්දයත්, සිතුවිල්ලෙහි උදාවන

සමහරයන් පාපයන් ලෙස පවතී. (එසේම, අන් අයගේ අඩුපාඩු ගැන) සමීකෂණය නොකරන්න' යනුවෙන් පවසන්නේය. (අල්කුර්ආන්-49-12)

15-මහුව රැවටීම, මහුට දෝහිකම් කිරීම හා මහුව අසත්‍ය කිරීම තහනමය. මන්දයත්, අල්ලාහ් 'කවරෙකු විශ්වාසනීය පිරිමින් හා විශ්වාසනීය සත්‍රින් හට මවුත් නොකළ කාර්යයක් කෙරෙහි තිත්දා කරන්නේද, මවුහු තිසැකයෙන්ම, දොස් පද හා ප්‍රසිද්ධ පාපයන් උසුලාගෙන සිටින්නෝය' (අල්කුර්ආන්-33-58) යනුවෙන් පවසන්නේය.

එසේම තඹනායක තුමා 'කවරෙකු කෙරෙහි ගුණාග සතරක් පවතින්නේද, මහු පැහැදිලි කුහකයාය. කවරෙකු මත එයින් එක් ගුණාගයක් තිබී, මහු එයින් ඉවත්වන තෙක් මහු කුහකවෙහි එකී ගුණාගයෙහිම සිටී. ඒවා, මහු විශ්වාස කළානම් දෝහිකම් කරයි. මහු යමක් ප්‍රකාශ කළානම් අසත්‍යයම ප්‍රකාශ කරයි. මහු ගිවිසුමක් කළානම් එය බිඳ දමයි. මහු තර්ක කළානම් පාපයෙහි පිවිසේ' යනුවෙන් පැවැසූ බව අබ්දුල්ලාහ් බින් අමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ආසුරෙති)

16-මහු හා සමග යහපත් සාර ධර්මයෙන් හැසිරීම. එනම්, මහුට උපකාර කිරීම මහුට හිරිහැර නොකිරීම, මුහුණේ ප්‍රබෝධයෙන් මහුව මුණ ගැසීම, මහු කරන උපකාරයන් පිළිගැනීම, මහුගෙන් සිදුවන වැරදිත් කෙරෙහි සමාව දීම හා මහුට කළ නොහැකි කාර්ය නොපැවරීම යනාදී ගුණධර්මයෙන් මහු හා සමග හැසිරිය යුතුය. මන්දයත්, තඹනායක තුමා 'මබ කුමන ස්ථානයක සිටියද, අල්ලාහ් කෙරෙහි බියබැතිසිතිත්

සිටින්න. අකුසලක් සිදුවූ විගස කුසලක් ඉටු කරන්න. එය (කුසල) අකුසල විනාශ කර දමයි. මෙ මිනිසුන් අතරෙහි සාරධර්මයෙන් හැසිරෙන්න' යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුදර් (රලී) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා හාකිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

17-මහු තමාට වඩා වැඩිහිටියෙකුනම් මහුට ගරු කළ යුතුයි. මහු තමාට වඩා බාලයෙකුනම් මහුට ආදරය කළ යුතුයි. මන්ද, නඹිතායක තුමා 'අප වැඩිහිටියන් ගරු නොකරන්නාද, අප බාලයන්ට ආදරය නොකරන්නාද අපේ අය නොවන්නාය' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අනස් (රලී) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (අබුදාවුද් හා නිර්මිද් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

කාෆීර්වරුන් කෙරෙහි සාරධර්ම

ඉස්ලාම් හැර අන් සියළු ආගම් අසත්‍ය බවද, ඒවා අනුගමනය කරන්නන් කාෆීර් හෙවත් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් ලෙසද, ඉස්ලාම් ධර්මය පමණක් හෙතම සත්‍ය ආගම බවද, එය පිළිගෙන අනුගමනය කරන්නන් පමණක් විශ්වාසනීය මුස්ලිම්වරුවන් බවද මුස්ලිම්වරයා විශ්වාස කළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් 'සැබැවින්ම, අල්ලාහ් වෙත පිළිගත් ආගමනම්, හෙතම එය ඉස්ලාමය වේ' (අල්කුර්ආන්-3:19) යනුවෙන්ද, 'ඉස්ලාමය හැර අන් කිසියම් ආගමක් කවරෙකු හෝ ප්‍රිය කරන්නේද, (එය) කිසිවිටක මහුගෙන් පිළිගනු නොලැබේ. (මෙවන්) අය පරලෝ දිනයේ අලාහකරුවන් අතරෙහි සිටිති (අල්කුර්ආන්-3:85) යනුවෙන්ද පවසන්නේය.

එබැවින්, අල්ලාහ්ගේ ආගමවූ ඉස්ලාම් ධර්මය පිළිනොගෙන සිටින සෑම දෙන කාෆිර් හෙවත් ප්‍රතික්ෂේප කරුවන් බව මුස්ලිම්වරයා පිළිගත යුතුයි. මවුන් සමග පහත සඳහන් සාරධර්මයෙන් හැසිරිය යුතුයි.

1-මහුගේ දේව ප්‍රතික්ෂේපය පිළිගැණීම හෝ එය කෙරෙහි තෘප්තියක් හෝ තොවිය යුතුයි. මන්දයත්, දේව ප්‍රතික්ෂේපය කෙරෙහි තෘප්තිවීම දේව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමකි.

2-අල්ලාහ් මහු කෙරෙහි අප්‍රිය කරන සේ මුස්ලිම්වරයාද මහුව අප්‍රිය කළ යුතුයි. මන්දයත්, ප්‍රියවීම හා අප්‍රියවීම අල්ලාහ් කෙරෙහි පමණක් විය යුතුයි. මහු අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කරන කළ අල්ලාහ් මහු කෙරෙහි අප්‍රියවන හෙයින් මුස්ලිම්වරයාද මහු කෙරෙහි අප්‍රිය විය යුතුයි.

3-මහුව ප්‍රිය වීම හා මහු සමග මිත්‍රත්වය පැවත්වීම තොකළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් ‘දේව විශ්වාසීන් තමන් සේ දේව විශ්වාසීන් හැර (කිසි සේත්) දේව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් සහකාරයන් ලෙස තෝරාගත නොයුතුයි’ (අල්කුර්ආන්-3:28) යනුවෙන්ද

‘තබ්තුමනි, අල්ලාහ්ව හා පරලොව දිනය කෙරෙහි විශ්වාස කරමින් සිටින සමාජයින් අල්ලාහ් හා මහුගේ දූතයාට විරුද්ධකම් කරන්නන් කෙරෙහි ප්‍රිය කරන්නන් ලෙස මබ තොදිවි. එවන්තන් තම දෙමාපියන් හෝ තම පුත්‍රයන් හෝ තම සහෝදරයන් හෝ තම පවුල් ඥාතීන් හෝ වෙවා විය හැක’ (අල්කුර්ආන්-58:22) යනුවෙන්ද පවසන්නේය.

4-මහු මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහි සටන් කරන්නෙකු නොවන්නේම්, මහු හා සමග යුක්ති සහගතව හා

සාධාරණත්වයෙන් හැසිරිය යුතු අතර, මහුට කුසල් හා උපකාර කළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් ‘ධර්මය පිළිබඳ කරුණු කෙරෙහි කවරෙකු මඛලා සමග සටන් තොකර හා මඛලාව මඛලාගේ නිවසින් පිටමත් තොකර සිටින්නේද, මවුන්ට කුසල් කිරීමද මවුන් කෙරෙහි යුක්ති සහගතව හැසිරීමද අල්ලාහ් තොවළක් වන්නේය. අල්ලාහ් යුක්ති සහගතව හැසිරෙන්නන් ප්‍රිය කරන්නේය’ (අල්කුර්ආන්-60:8) යනුවෙන් පවසන්නේය.

5-පොදුවෙන් සෑම දෙනා සමග හැසිරෙන සේම මහු හා සමගද හැසිරිය යුතුයි. එනම්, මහුට කුස ගින්න ආතිවන කළ මහුට ආහාර සැපයීම, පිපාසය ආතිවන කළ ජලය ලබාදීම, මහු ලෙඩවූ කළ මහුට ප්‍රතිකාර ලබා දීම හෝ එම විපාකයෙන් මහුව රුක ගැනීම හා මහුට සිදුවන දුක් පීඩාවලින් මහුව ආරක්ෂා කිරීම යනාදි සාරධර්මයන් හැසිරිය යුතුයි. තඛ්තායක තුමා මේ බව ‘මබ් පොලෝ තලය මත සිටින්නන්ට ආදරය දක්වන්න. අහසෙහි සිටින්නන් මඛට ආදරය දක්වති’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව ඉබ්නු මස්ජුද් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (නඛරානි හා හාකිම් ග්‍රන්ථ ආසුරෙති)

6-මහු මුස්ලිම්වරුන් කෙරෙහි සටන් කරන්නෙකු තොවන්නේනම්, මහුගේ සම්පත් හා නම්බුවට කිසියම් අපරාධයක් සිදු කළ තොයුතුයි. මන්දයත්, අල්ලාහ් පැවැසූ බව තඛ්තායක තුමා ‘මාගේ දෑසයිනි, අපරාධ කිරීම මා මාහටම තහනම් කළේමි. එසේම එය මඛලා අතරද, තහනම් කළේමි. එබැවින්, මඛලා කෙනෙකු අනෙකුට පරස්පරව අපරාධය තොකරන්න...’ යනුවෙන්

ප්‍රකාශ කළ බව අබුදර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය.
(ඉස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

7-මහුට තැගි බෝග ලබා දීම, මහුගෙන් තැගි බෝග පිළිගැනීම හා මහු ක්‍රිස්තියානි හෝ යුදෙව් වරයෙකුනම් මහුගේ (ඉස්ලාමයට පටහැනි නොවන) ආභාරයෙන් අනුභව කිරීම යනාදීන් අනුමත වේ. මේ බව අල්ලාහ් 'ආගම් ලද අය (යුදෙව් හා ක්‍රිස්තියානීන්)ගේ ආභාරයන් මබලාට අනුමතවේ' (අල්කුර්ආන්-5:5) යනුවෙන් පවසන්නේය. එසේම මදිනාවෙහි එක් යුදෙව් වරයෙකු කළ ඇරයුම පිළිගත් තඹතායක තුමා මහු සැපයූ ආභාරය අනුභව කළේය.

8-මහුට විශ්වාසනීය ස්ත්‍රිය විවාහකර නොදිය යුතුයි. ප්‍රතික්ෂේප කරන්නා ආගම් ලද යුදෙව් හෝ ක්‍රිස්තියානි ස්ත්‍රියෙකුනම් ඇයට ඉස්ලිම් පිරිමියෙකු හා සමග විවාහ විය හැක. මේ බව අල්ලාහ් 'අල්ලාහ්ට ආදේශ කරන ස්ත්‍රීන් (අල්ලාහ්ව) විශ්වාසය කරන තෙක් කිසියම් අවස්ථාවක හෝ මවුන් හා සමග මබලා විවාහ නොවන්න' (අල්කුර්ආන්-2-221) යනුවෙන්ද,

'විශ්වාසනීය යහපත් ශීල ස්ත්‍රීන් හා මබලාට පෙර ආගම් පිරිනමනලද ස්ත්‍රීන් ගණිකාවන් ලෙස හෝ අතියම් භාර්යාවන් ලෙස හෝ නොපවත්වා මවුන්ට (මතාලියට අනිවාර්යයෙන් පිරිනැමිය යුතු තැග්ගවු) මහරය ලබාදී මවුන්ව විවාහ කර ගැනීම මබලාට අනුමතවේ' (අල්කුර්ආන්-5:5) යනුවෙන්ද පවසන්නේය.

9-මහු කිඹුහුමක් යවා අල්හමිදු ලිල්ලාහ් (ප්‍රශංසා සියල්ල අල්ලාහ්ටම හිමිවේ) යනුවෙන් පැවැසූ කළ එයට පිළිතුරක් වශයෙන් යහ්දිකුමුල්ලාහ් වසූස්ලිහු බාලකුම (අල්ලාහ් මබලාට යහමග පෙන්වනු මැනවි. මබලාගේ

කාර්යයන් ශිලාවාරය කරනු මැනවි) යනුවෙන් කිව යුතුයි. මක්නිසාදයත්, යුදෙව්වරුන් තනිතායක තුමා ‘යර්හමුකල්ලාහ්’ (අල්ලාහ් මබලාට භාග්‍යයන් ලබාදෙනු මැනවි) යනුවෙන් තමන්ට කිව යුතු යනු අපේක්ෂාවෙන් එතුමාගේ ඉදිරියෙහි කිඹුහුම් යවන කළ ‘අල්හමිදු ලිල්ලාහ්’ යනුවෙන් කියති. තමුදු තනිතුමා එවන් අවස්ථාවල ‘යහ්දිකුමුල්ලාහු වසුස්ලිහු බාලකුම්’ (මබලාට අල්ලාහ් යහමග පෙන්වනු මැනවි. මබලාගේ කාර්යයන් ශිලාවාරය කරනු මැනවි) යනුවෙන් පවසන්නේය.

10-අභිබවා ගොස් මහුට සලාමය නොකිව යුතුයි. තමුත් මහු සලාමය පැවැසුවේනම්, ‘වඅලෙකුම්’ (මබට එසේම ලැබෙනු මැනවි) යනුවෙන් පිළිතුර දිය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තනි තායක තුමා ‘ආගම් ලද අය (යුදෙව හා කිතුමතුන්) මබලාට සලාමය පැවැසුවේනම්, මබලා ‘වඅලෙකුම් යනුවෙන් පවසන්න’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අතස් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

12-සිරිත් විරිත්වල හා වාරිත්‍ර වාරිත්‍රවල මවුන්ට පටහැනිව හා මවුන්ට සමානවීමෙන් තොරව තම සිරිත් විරිත් හා වාරිත්‍ර වාරිත්‍ර අනුගමනය කළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තනිතායක තුමා ‘කවරෙකු කුමන සමාජය කෙරෙහි සමානව සිටින්නේද, මහු එම සමාජයෙහිම කෙනෙකුවේ’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව ඉබ්නු උමේ (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය.

ප්‍රාණීන් කෙරෙහි සාරධර්ම

ලොවෙහි ජීවත්වන අධික ප්‍රාණීන් ගොරවණිය තිර්මානයක් ලෙස සිතා මුස්ලිම්වරයා ඒවාට ආදරය කළ යුතු අතර, ඒවා හා සමග පහත සඳහන් සාරධර්මයෙන් හැසිරිය යුතුයි.

1-ඒවා කුස ගින්නට හා පිපාසයට ලක්වූ කළ ආහාර පානයක් ලබා දිය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තබා තායක තුමා ‘තෙත ගතිය යුත් අක්මාව ලද සෑම දේට කුලිය තිබේ’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

2-ඒවාට ආදරය හා ප්‍රිය දැක්විය යුතුයි. මන්දයත්, ඉබ්නු මස්ජුද් (රලි) තුමා ‘අපි තබාතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා සමග ගමනක යෙදී සිටිමු. එතුමා තම අවශ්‍යතාවයක් සඳහා පිටතට ගියේය. එවිට අපි පැවට දෙන්නෙක් සමග කුරුල්ලෙක් දැක එම පැවටුත් අපි පිටතට ගත්තෙමු. වහාම එම මව කුරුල්ලා තැනි ගෙන අත් තටු ගසන්නට විය. එවිට තබිතුමා පැමිණ ‘මෙම පැවට වෙන්කර මව කුරුල්ලා වෙදනා කළේ කවරෙකුද ? වහාම එකී පැවටුත් මව වෙතම තබන්න’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව පවසන්නේය. (අබුදාවුද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

3-ඒවා කපන කළ හෝ මරන කළ වද හිංසා නොකළ යුතුයි. මේ ගැන තබිතායක (සල්) තුමා ‘නිසැකව, අල්ලාහ් සෑම දේ කෙරෙහි උපකාර කරන මෙන් අණකර ඇත. මබලා ප්‍රාණීන් මරන කළ යහපත් ශීලයෙන් මරන්න. ඒවා කපන කළ යහපත් ශීලයෙන්

කපන්න. කැපීමට ලක්වන ප්‍රාණීන්ට වද හිංසා නොකරන්න. කපන පිහිය තියුණුවෙන් තබා ගන්න' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව ඡේද්‍යාදී බිත් අවස් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

4-කිසියම් ක්‍රමයකින් හෝ ඒවා වද කළ නොයුතුයි. කුස ගින්නෙන් තැබීම හෝ පහර දීම හෝ ඉසිලීමට නොහැකි බර ඒවා මත පැටවීම හෝ ඒවා කෲර ලෙස මැරීම හෝ ගින්නෙන් පිලිස්සීම නොකළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, 'කාන්තාවක් බළලෙකු බැඳ තබා එයට ආහාර පානයන් නොදී ඒවා කැම සැවීම සඳහා පිටත යාම වළක්වා වදකර මැරූ හේතුවෙන් ඒ කාන්තාව අපායට පිවිසිය' යනුවෙන් තබිතායක තුමා පැවැසූ බව උමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

එසේම, කුමියන් සිටින තැනක යාබදව ගමන් කරන කළ ඒවා ගින්නෙහි පිලිස්සා තිබීම දුටු තබිතායක තුමා 'ගින්න මවා තිර්මානය කළ දෙවියා හැර අන් කවරෙකු හෝ ගින්නෙන් වේදනා කළ නොහැක' යනුවෙන් පැවැසීය. (අබුද්‍යාලිද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

5-වෙරි බල්ලා, වෘකයා, සර්පයා, ගෝනුස්සා හා මීයා යනාදී (මිනිසුන්ට) හානි සිදුකරන ප්‍රාණීන් සාතනය කිරීමට හැක. තබිතායක තුමා මේ බව 'හානිය ඇති කරන ප්‍රාණීන් පහක් (මක්කාවේ) හරම් මායිමෙහිද වෙනත් තැන්වලද සාතනය කිරීමට අනුමතවේ. ඒවා සර්පයා, කලු සුදු කපුටා, මීයා, වෙරි බල්ලා හා රාජාලියා යනාදීන්ය' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව ආයිෂා (රලි) තුමිය වාර්තා කරන්නීය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

වෙනත් ග්‍රන්ථයක ගෝත්‍රස්භූ සාහිත්‍යය කරන ලෙසද එයට ශාප කරන ලෙසද වාර්තාවී ඇත.

6-හඳුනාගැනීම වැනි හේතූන් මත එවන්, ගවයන් හා මවුන් යනාදී සිව්පාවන්හි කණ්ඩල සම්බන්ධයෙන් වශයෙන් භාවද්‍රව්‍ය ගැසීමට හැක. මක්නිසාදයත්, ‘නබිතායක තුමා සකාතයට අයත් මවුවෙකුට තම අතින්ම සම්බන්ධයෙන් වශයෙන් භාවද්‍රව්‍ය ගැසිය. සිව්පාවන් හැර අන් සතුන් කෙරෙහි මෙසේ භාවද්‍රව්‍ය ගැසීම තහනම්ය. මන්දයත්, මුහුණෙහි භාවද්‍රව්‍ය ගසා තිබූ බුරුවකු දුටු නබිතායක තුමා ‘මෙකී මුහුණෙහි භාවද්‍රව්‍ය ගැසූ තැනැත්තාට අල්ලාහ් ශාප කරන්නේය’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙන්)

7-ඒවා වෙනුවෙන් සකාතය අනිවාර්යවී ඇත්නම් එය සුදුස්සන්ට ලබාදීම මගින් ඒවා කෙරෙහි අල්ලාහ් වෙනුවෙන් කළ යුතු අනිවාර්ය කරුණු ඇති බව දැනගත යුතුය.

8-අල්ලාහ්ට කළ යුතු වන්දනාමානසත් අගය නොකොට හා මහු සිහි කිරීම නොසළකා ඒවා කෙරෙහි යොමුවිය නොයුතුය. අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව ‘විශ්වාස වන්තයින්, මබ්ලාගේ දරුවන් හා මබ්ලාගේ ධනයන් අල්ලාහ් සිහිකිරීම කෙරෙහි මබ්ලාව නොසැළකිලිමත් නොකරනු’ (අල්කුර්ආන්-63:9) යනුවෙන් පවසන්නේය. එසේම නබිතායක තුමා මේ පිළිබඳ දීර්ග හදිසයක් මෙසේ පවසන්නේය.

‘අශ්වයන් කරුණු තුනක් මත පරිහරණය කරනු ලැබේ. ඒවා කෙනෙකුට කුලිය ලබා දෙන සේද, තවත් කෙනෙකුට (අපායට) තීරයක් වශයෙන්ද, වෙනත් කෙනෙකුට පවක් වශයෙන්ද පවතී.

කවරෙකු අල්ලාහ්ගේ මගෙහි (සටන් කිරීමේ වෙනතාවෙන් අශ්වයෙක් ඇති කර එය මේවචල් කිරීම සඳහා) පැලැටිත් ඇති තැනක දීර්ග ලණුවකින් බඳ දමන්නේද, එය එතැන් සිට කුමන දුර ප්‍රමාණයක් මේවචලට ගියත් එතරම් ප්‍රමාණ කුලියක් මහුට ලැබේ. එය ලණුව කඩාගෙන වතාවක් හෝ දෙවතාවක් සෑම තැනම වට කළද, එය තබන සෑම අඩියක් සඳහාද එයගේ සෑම කසලයක් සඳහාද මහුට කුලිය ලැබෙන්නේය. එයට ජලය පොවීමේ අදහසක් මහුට නොමැති වුවත් එය කුමන ගහකට ගොස් හෝ ජලය පානය කළේද එයටද මහුට කුලිය ලැබේ.

කවරෙකු අන් අයගෙන් සිගා නොකා ස්ව ගොරවයෙන් සිය ජීවිතය ගත කිරීම සඳහා අශ්වයෙක් ඇතිකර, අල්ලාහ්ගේ අණට කීකරුවී එයට තමා කළ යුතු වගකීම සියල්ල තිසියාකාරව ඉටු කරන්නේද මහුට එය අපායෙන් තිරයක් ලෙස පවතී.

කවරෙකු ආඩම්බරයට හෝ මූනිච්චාවට හෝ මුස්ලිම්වරුන්ට විරුද්ධකම් පවත්වීමට හෝ අශ්වයක් ඇති කරන්නේද එම අශ්වයා මහුට පවක් වශයෙන් පවතී’.

මෙය අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

මේවා සියල්ල අල්ලාහ් හා තබිතායක තුමා පෙන්වා දුන් මග අනුගමනය කරමින් මුස්ලිම්වරයෙකු ප්‍රාණීන් කෙරෙහි හැසිරිය යුතු සාරධර්මයන්ය. සෑම නිර්මාතයන් කෙරෙහි පොදු ධර්මයක්වූ ඉස්ලාමය මෙසේ ක්‍රියාවෙහි යෙදෙන මෙන් අණ කරයි.

සභාවෙහි සාරධර්ම

මුස්ලිම්වරයා තම පුරා ජීවිතයම ඉස්ලාමයේ මගපෙන්වීමට යටත්ව එය අනුගමනය කරමින් ගතකළ යුතුයි. ඉස්ලාමයේ එම මගපෙන්වීම මුස්ලිම් වරයා සභාවෙහි අසුන් ගැනීම හා තම සහෝදරයන් අතර අසුන් ගැනීමේ ක්‍රමය ඇතුළු මහුගේ සිය ජීවිතයේ සෑම ක්‍රියාවන්ද අත්තර්ගතව පවතී. එබැවින් මුස්ලිම් වරයා සභාවෙහි අසුන් ගන්නා කළ පහත සඳහන් සාරධර්මයන් පිළිපැදිය යුතුයි.

1-සභාවෙහි අසුන් ගැනීමට අදහස් කරන කළ ප්‍රථමයෙන් එකී සභාවෙහි අසුන්ගෙන සිටින්නන්ට සලාමය පවසා පසුව අසුන් ගත යුතුයි. සභාවෙහි අසුන්ගෙන සිටින කවරෙකු හෝ නැගිටිටවමින් එකී ස්ථානයෙහි තමා අසුන් නොගෙන යුතුයි. එසේම දෙන්නෙකු අසුන්ගෙන සිටින කළ මවුන්ගේ අතවසරයෙන් මවුන් අතරෙහි අසුන් ගැනීම තහනමය. මක්නිසාදයත්, තනිතාක තුමා ‘මබලාගෙන් කවරෙකු හෝ සභාවෙහි අසුන්ගෙන සිටින කෙනෙකු නැගිටිටවා එකී ස්ථානයෙහි මහු අසුන් නොගන්න. නමුත්, සභාව විශාලත්ව කර ගන්න’ යනුවෙන් පැවැසූ බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා තමා වෙනුවෙන් කෙනෙකු සිය අසුනෙන් නැගිටී සිටී කළ එතුමා එකී අසුනෙහි අසුන් නොගන්නේය. මන්දයත්, තනිතායක තුමා ‘සභාවෙහි දෙන්නෙකු අතරෙහි මවුන් දෙදෙනාගෙන් අවසරයෙන්

තොරව අසුන් ගත නොයුතුයි' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබ්දුල්ලාහ් බින් අමරු (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (අබුදාවුද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙන්)

2-පුද්ගලයෙකු සභාවෙහි තම අසුනෙන් නැගිටිට පිටත්වී නැවත පැමිණ වීට එම අසුනට හිමි කාරයා හෙතම ඔහුමය. මක්නිසාදයත්, තබ්නායක තුමා 'ඔබලාගෙන් කෙනෙකු සභාවක සිය අසුනෙන් නැගිටිට ගොස් නැවත පැමිණවීට එම අසුනට හිමිකාරයා හෙතම ඔහුමයවේ' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරේරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙන්)

3-සභාවක මාධ්‍යයෙහි අසුන් ගැනීම තහනමය. මන්දයත්, සභාවක මාධ්‍යයෙහි අසුන් ගන්නාට තබ්නායකතුමා ශාපකළ බව හුනෙෆා (රලි) වාර්තා කරන්නේය. (අබුදාවුද් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙන්)

4-සභාවක අසුන්ගෙන සිටිනවිට අදාල සාරධර්මයන් අනුගමනය කළ යුතුයි. එනම්, දත් කැණීම, නාභයතුළ ඇඟිලි දැමීම, කෙළි ගැසීම හා කැරීම යනාදීන් තොකිරීමද, අධිකව සෙලවීමෙන් තොරව සෙතසීමෙන් සිටීමද කතා බහක යෙදෙන කළ සත්‍යයම පැවැසීමද තමා ගැන හෝ තම පරම්පරාව ගැන හෝ අඩම්බරයෙන් ප්‍රකාශ නොකිරීමද අන් අය කතා කරන කළ එය ශ්‍රවණයකර සවන්දීමද, සභාවෙහි ප්‍රකාශ කරන්නාට බාධා නොකිරීමද සභාවෙහි සාරධර්මයන්ය. මුස්ලිම් වරයා මෙම සාරධර්මයන් කරුණු දෙකක් මත අනුගමනය කළ යුතුයි. එකක්, මුස්ලිම් වරයෙකුට හිරිහැර කිරීම තහනම් බැවින් තම ක්‍රියාවෙන් හෝ හැසිරීමෙන් හෝ තම සහෝදරයාට

හිරිහැර නොකිරීම සඳහාය. මන්දයත්, නතිනායකතුමා ‘කවරෙකුගේ දිවෙන් හා අතින් අත් මුස්ලිම්වරුන් හිරිහැරයෙන් තොරව තිදහසින් සිටින්නෝද, සත්‍ය මුස්ලිම්වරයා හෙතම ඔහුමයවේ’ යනුවෙන් පවසන්නේය. දෙවනුව, තම සහෝදරයින්ගේ ආදරය හා ප්‍රිය ලබාගැනීම සඳහාය. මන්දයත්, මුස්ලිම්වරුන් අතර පරස්පර ආදරයෙන් හා ප්‍රියයෙන් ආශ්‍රය කරන මෙන් ඉස්ලාමය අණ කරන්නේය.

ගමන් මාර්ගයෙහි සාරධර්ම

ගමන් මාර්ගයෙහි අසුන් ගැනීමට සිදුවූ කළ පහත සඳහන් සාරධර්මයන් අනුගමනය කළ යුතුයි.

- 1-තම බැල්ම පහත හෙලිය යුතු අතර, අත් ස්ත්‍රීන් කරා තම බැල්ම යොමු කිරීමෙන්ද වැළකී සිටිය යුතුයි. එසේම කවරෙකු කෙරෙහි හෝ අභාකාරයෙන් හෝ තිත්දින වශයෙන් හෝ නොබැලිය යුතුයි.
- 2-මගීන්ට බැණීම, දොස්පද කීම, තිත්දින වචන පැවැසීම, අඩුපාඩු කීම, පහර දීම, මවුන්ගේ අතේ මිටේ ඇති දේ උදුරා ගැනීම, මාර්ගය මාධ්‍යයෙහි සිට මවුන්ට බාධා කිරීම, මංකොල්ල කෑම යනාදී කිසියම් අවහිරයන් හෝ නොකළ යුතුයි.
- 3-මගීන් තමාට කියන සලාමයට පිළිතුරු දිය යුතුයි. සලාමයට පිළිතුරු දීම අනිවාර්යවේ. මේ බව අල්ලාහ් ‘මබ්ලාට සලාමය පවසනවිට එයට පිළිතුරු වශයෙන් එයට වඩා අලංකාරමත් (වචනවලින්) සලාමය පවසන්න. තොළසේනම්, එයම නැවත පවසන්න’ යනුවෙන් පවසන්නේය. (කුර්ආන්-4:86)

4-නම ඉදිරියෙහි කුසලක් වැළකවූ කළ හෝ නොසැලකුවට ඒ අවස්ථාවේ එම කුසල ඉටුකරන මෙන් අණ කිරීම මහුගේ වගකීමකි. මන්දයත්, කුසල් කෙරෙහි අණ කිරීම සෑම මුස්ලිම් වරයෙකුටම අනිවාර්යවේ.

උදාහරණයක්නම්, සලාතය සඳහා අදාතය (කැඳවීම) කියන කල, සභාවෙහි සිටින්නන් හෝ මාර්ගයෙහි සිටින්නන් කවරෙකු හෝ සලාතය සඳහා නොපැමිණියේනම්, සලාතය කෙරෙහි මවුන්ට අණ කිරීම මහුට අනිවාර්යවේ.

5-නම ඉදිරියෙහි අකුසලක් සිදුවන කළ එය වළක්වා සිටීම මහුගේ වගකීමකි. මන්දයත්, කුසල් කෙරෙහි අණකිරීම සේම, අකුසල කෙරෙහි වළක්වැලීමද සෑම මුස්ලිම් වරයෙකුටම අනිවාර්යවේ. නඟිතායක තුමා ‘මඛලාගෙන් කවරෙකු හෝ අකුසලක් දුටුවට එය නම අතින් වළක්වනු. එයට අපහසු වන්නේනම්, එය නම දිවෙත් වළක්වනු. එයටද අපහසු වන්නේනම්, එය නම සිත්සනනින් පිළිකුල භගවමින් වළක්වනු. විශ්වාසයෙහි අසරණම ස්ථාවරය හෙතම මෙයවේ’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුසර්ද් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

උදාහරණයක්නම්, පුද්ගලයෙකු සීමා ඉක්මවා ගොස් තවත් කෙනෙකුට පහර දෙන්නේනම් හෝ මහුගේ අතේ මිටේ ඇති දේ උදුරා ගන්නේනම්, තම සක්තිය මත එය වැළකවීම ඒ අවස්ථාවේ මහුට අනිවාර්යවේ.

6-ගමන් මග වැරදිවීමෙන් මගපෙන්වන මෙන් කරන ඉල්ලීම අගයකොට මහුට මග පෙන්විය යුතුයි. මේ

සියල්ල තනිතායක තුමාගේ පීචන මගෙන් ලැබී ඇති සාරධර්මයන්ය. තනිතායක තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් අබු සර්ද් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

‘ගමන් මාර්ගයන්හි අසුන්ගැනීම කෙරෙහි මා අවවාද කරමි’ යනුවෙන් තනිතායක තුමා පැවැසූ කළු, සහාබාවරුන් ‘එය අපි අසුන්ගෙන කතාබහවල යෙදෙන ස්ථානයකි. එය හැර අපිට වෙනත් ස්ථානයක් නොවන්නේය’ යනුවෙන් කීහ. එවිට එතුමා ‘මබලා එහි අසුන්ගෙනම සිටිය යුතුනම්, මාර්ගයට කළයුතු වගකීමෙන් මබලා ඉටු කරන්න’ යනුවෙන් පැවැසීය. පසුව ඔවුහු ‘මාර්ගයට කළ යුතු වගකීම කුමක්ද?’ යනුවෙන් විමසූහ. එවිට එතුමා ‘(අත් ස්ත්‍රිත් කරා නොබලා) බැල්ම පහත හෙලීම, (අත් අයට) හිරිහැර නොකර සිටීම, සලාමයට පිළිතුරු දීම, කුසල් කෙරෙහි අණ කිරීම හා අකුසල් කෙරෙහි වැළකීම යනාදීන්ය’ යනුවෙන් පැවැසීය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

වෙනත් වාර්තාවල නොමග යන අයට තිවැරදි මාර්ගය පෙන්වන මෙන්ද සටහන්ව ඇත.

සහායක අසුන්ගෙන සිට (අවසානයෙන්) නැගිටට යනවිට අල්ලාහ්ගෙන් පාප සමාව අයැදීමද සහාවෙහි හැසිරිය යුතු සාරධර්මයෙකි. මක්නිසාදයත්, එම සහාවෙහි යම් වැරදීම සිදුවුවද එය එයට ප්‍රතිකාරයක් ලෙස පවතී. තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා සහායක සිට සමුගැනීමට අදහස් කරන විට....

‘සුබ්හානකල්ලාහුම්ම වබිහම්දික අෂ්හදු අල්ලාඉලාහ ඉල්ලා අත්ත අස්තග්ෆිරූක වඅතුබු ඉලෙක’ යනුවෙන්

පැවැසිය. එවිට පුද්ගලයෙකු ‘නබිතුමනි මීට පෙර මතකුමා තොපැවැසූ දෙයක් (දැන්) පවසන්නේය. එය කුමක්ද? යනුවෙන් විමසිය. එයට එතුමා ‘එය සභාවෙහි සිදුවූ වැරදිමි සඳහා ප්‍රතිකාරය වේය.’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුබරසා අල් අස්ලමී (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (අබුදාවුද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

ආහාර ගැනීම කෙරෙහි කාර්ධර්ම

මුස්ලිම්වරයා ආහාර පානයන් ගැනීම අනෙක් සෑම කාර්යයක් කෙරෙහි උපකාරයක් වශයෙන් බව සිතිය යුතු මිස එයම ප්‍රධාන පරමාර්ථයක් වශයෙන් නොසිතිය යුතුයි. මහු ආහාර පානයන් අනුභව කරන්නේනම් අල්ලාහ්ට වන්දනාමාතය කිරීම කෙරෙහි තම ශාරීරික ආරෝග්‍ය රැක ගැනීම සඳහා විය යුතුයි. පරලොව දිනයෙහි ජයග්‍රහණයට හා විමුක්තියට මහුව සුදුස්සා ලෙසට පරිවර්තනය කරන්නේ හෙතම මෙම වන්දනාමාතයන්ය. එබැවින් මහු අනුභව කිරීමේ හා පානය කිරීමේ අදහසින් හෝ එකී ආශාවෙන් හෝ ආහාර පානයන් ගැනීමෙන් වැළකී සිටිය යුතුයි. එසේම, මුස්ලිම්වරයා ආහාර පානයන් ගැනෙන කළ අතිවාර්යයෙන් අනුගමනය කළ යුතු ඡරීආ (ආගමික) සාරධර්මයන් පිළිපැදිය යුතුයි.

□ - අනුභව කිරීමට පෙර

1-පිරිසිදු කෑම හා බීම සොයා ගත යුතුයි. ඒවා හරාම් හෙවත් තහනම් දේයින් තොරව හලාල් තම වූ පවිත්‍ර පැහැදිලි අනුමත ආහාර හා පානයන් විය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් ‘විශ්වාස වන්තයිනි, අපි මබලාට

ලබා දී ඇති දේයින් පිරිසිදු (හලාල්) දේ පමණක් අනුභව කරන්න' (අල්කුර්ආන්-2:172) යනුවෙන් පවසන්නේය.

මෙහි පිරිසිදු යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ පිළිකුල හා අපවිත්‍ර නොවන හලාල් තමවූ අනුමත දේය. තබ් නායක තුමා මේ ගැන පවසන කළ 'හරාම් හෙවත් තහනම් දේ මගින් වර්ධනය වූ ශරීරයට සුදුසුම ස්ථානය අපායවේ.' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුබකර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (හාකිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

2-කැම හා බීම ගෙනෙන කළ එයටද කුලිය ලැබීමේ වෙනතාවෙන් 'අල්ලාහ්ට වන්දනාමානය කිරීම කෙරෙහි ශක්තිය ලැබීම සඳහා මෙය අනුභව කරමි යනුවෙන් සිතාගත යුතුයි. මක්නිසාදයත්, අනුමතවූ කරුණක් පිරිසිදු වෙනතාවෙන් කරන කළ එය කුලිය ලැබෙන වන්දනාමානයක් ලෙසට පරිවර්තනයවේ.

3-තම දෑතෙහි කිලිටු තිබෙනම් හෝ පවිත්‍ර බව ස්ථිර කිරීමට නොහැකිනම් ආහාර අනුභව කිරීමට පෙර තම දෑත සෝදාගත යුතුයි.

4-ආහාර අනුභව කරන කළ තබ්නායක තුමා අසුන් ගන්නා සේ බැගැපත්කමින් අසුන්ගෙන සිටිය යුතුයි. තබ්නායක තුමා 'මා හාන්සිව් සිට ආහාර අනුභව නොකරමි' යනුවෙන් පැවැසූ බව බුහාරි ග්‍රන්ථයෙහි සඳහන් වදනක් අබුජුහ්ෆා (රලි) තුමාද, 'දාසයෙකු අනුභව කරන සේම මාද ආහාර අනුභව කරමි. දාසයෙකු (බැගැපත්කමින්) අසුන් ගන්නා සේම මාද අසුන් ගනිමි' යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුයාලා ග්‍රන්ථයේ සඳහන් වදනක් ආයිෂා (රලි) තුමියද වාර්තා කරන්නේය.

5-නිබෙන ආභාරය ගැන තෘප්තිවිය යුතු අතර ඒ ගැන විවේචනය නොකළ යුතුයි. කැමැති වුවද අනුභව කළ හැක. අකැමැති වුවද අනුභව නොකර සිටිය හැක. මක්නිසාදයත්, ‘නබිතායක තුමා කිසියම් ආභාරයක් හෝ විවේචන නොකරන්නේය. කැමැති වුවද අනුභව කරන්නේය. අකැමැති වුවද (අනුභව නොකර) වැළකී සිටින්නේය’ යනුවෙන් අබ්නුරෙරො (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

6-අමුත්තා හෝ බිරිඳ හෝ දරුවා හෝ මෙහෙකරුවා හෝ සමග එක්ව ආභාර අනුභව කළ යුතුයි. මන්දයත්, නබිතුමාගේ ශ්‍රාවකරුවන් පිරිසක් එතුමාගෙන් ‘අල්ලාහ්ගේ දුනායානෙති, අපි ආභාර අනුභව කරන්නෙමු. එනමුත්, කුස පිරන්නේ නැතැ ? යනුවෙන් විමසුම් කළ විට එතුමා ‘මබලා තනිතනිවද අනුභව කරන්නේ ? යනුවෙන් ඇසීය. මවුහු මව යනුවෙන් පිළිතුරු දුන්හ. එවිට එතුමා ‘මබලා සමූහයෙන් අනුභව කරන්න. අනුභව කරන කළ බිස්මිල්ලාහ් උසුරන්න. අල්ලාහ් මබලාගේ ආභාරයෙහි බරකත් හෙවත් විස්තීරණය ලබා දෙයි’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව වහ්මී බින් හර්බි (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (අබුදාවුද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

□ - අනුභව කරන කළ

1-බිස්මිල්ලාහ් උසුරා ආරම්භ කිරීම. නබිතායක තුමා ‘මබලා ආභාර අනුභව කරන කළ අල්ලාහ්ගේ නාමය (බිස්මිල්ලාහ්) උසුරා ආරම්භ කරන්න. ආරම්භ කරන කළ බිස්මිල්ලාහ් උසුරීමට අමතක වූයේනම්, (සිහිවූ කළ) බිස්මිල්ලාහි අවචලහු වආකිරහු යනුවෙන්

උසුරන්න' යනුවෙන් පැවැසූ බව ආයිෂා (රලි) තුමිය වාර්තා කරන්නීය. (අබුදාවුද් හා නිර්වේදි ග්‍රන්ථ ආසුරෙන්නි)

2-අල්හමිදු ලිල්ලාහ් යනුවෙන් අල්ලාහ්ව ප්‍රශංසා කර අවසන් කිරීම. නබිතායක තුමා මේ බව මෙසේ ප්‍රකාශ කළ බව අනස් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය.

පුද්ගලයෙකු ආහාර අනුභව කර අවසන්වූ පසු 'අල්හමිදු ලිල්ලාහිල්ලේ අත්අමතී හාදා වරසකනිහි මිත් ගයිරි හවලිත් මිත්නි වලා කුවවනිත්' යනුවෙන් පැවැසුවෙහි, මහුගේ පෙර පාපයන් සියල්ල සඳහා සමාව ලබා දෙනු ලැබේ'. (නිර්වේදි ග්‍රන්ථය ආසුරෙන්නි)

3-නම වමනෙත් (රොටී වැනි දේ නම් ආගිලි තුනෙන්) අනුභව කිරීම. ආහාරය කුඩා පිඬුවක් ලෙස රුගෙන හපා අනුභව කළ යුතුයි. එසේම පිගානයෙහි මාධ්‍යයෙන් තොරව එහි පැත්තකින් අනුභව කළ යුතුයි.

උසාමා බිත් අබී සලමා (රලි) තුමා 'මා කුඩා කොල්ලෙකු වශයෙන් නබිතායක තුමාගේ ඔඩොක්කු වෙහි සිටින කල මාගේ අන ආහාර පිගානයෙහි එහා මෙහා ආවිදමින් පැවැතීය. ඒ දුටු එතුමා 'දරුවනි, මබ ආහාර අනුභව කරන කල බිස්මිල්ලාහ් උසුරා දකුණතින් පිගානයෙහි පැත්තකින් අනුභව කරන්න' යනුවෙන් මාහට පැවැසූ බව වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ආසුරෙන්නි)

4-අනුභව කරන ආහාරයෙන් කිසිවක් බිම වැටුනද එකී කිලිටුව ඉවත් කොට එය අනුභව කළ යුතුයි. මේ ගැන නබිතායක තුමා 'මබලාගෙන් කෙනෙකුගේ ආහාරයෙන් පිඬුවක් හෝ බිම වැටුනේනම්, එය රුගෙන එකී

කිලිටුව ඉවත්කොට අනුභව කරන්න. ඡානාත් වෙනුවෙන් එය එසේ අතහැර තොදමන්න' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව ජාබ් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

5-උණුවු ආහාර මත පිඹිය නොයුතු අතර එය තිවෙන්නට පෙර අනුභව නොකළ යුතුයි. එසේම, ජලය පානය කරන කල එහි ප්‍රශ්වාස නොකල යුතු අතර, භාජනයෙහි පිටත ප්‍රශ්වාස කළ යුතුයි. මේ පිළිබඳ තබි වදනක් ඉබ්නු අබ්බාස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා බාජනයෙහි ප්‍රශ්වාස කිරීමද එහි පිඹීමද වැළැක්වෙය. (නිර්මිද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

6-කුස පිරෙන තෙක් අනුභව කිරීමෙන් වැළකි සිටිය යුතුයි. මේ පිළිබඳව තබ්තායක තුමා 'කිසියම් පුද්ගලයෙකු තම කුසට වඩා තිත්දින පසුමිබියක් නොපිරවන්නේය. මිනිසාට තම පිට කොන්ද කෙළින් කිරීම කෙරෙහි සමහර ආහාර පිඬුවන් ප්‍රමාණවේ. නොඑසේනම්, තම කුසෙහි තුනෙන් එකක් ආහාරය සඳහාද, තුනෙන් එකක් ජලය සඳහාද, තුනෙන් එකක් අශ්වාස ප්‍රශ්වාස සඳහාද තබා ගත යුතුයි' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව මික්දාම් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (නිර්මිද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

7-සභාවෙහි තමාට වඩා වයසෙන් හා තාරාතිමෙන් උසස් තැනැත්තන් සිටින කළ මවුන් අභිබවා ආහාර පානයන් ගැනීමට සිසුවිය නොයුතුයි. මෙසේ කිරීම සාරධර්මයට පටහනිවේ.

8-අහාර අනුභව කරන කළ තමා සමග අනුභව කරන සහෝදරයන් කෙරෙහි බැලීම හෝ අවධානය යොමු කිරීම හෝ නොකළ යුතුයි. මන්දයත්, මෙයින් මවුහු ලැජ්ජාවීමට හැක.

9-පොදුවෙන් මිනිසුන් පිළිකල්වන කාර්යයන් නොකළ යුතුයි. භාජනයතුළ තම අත ගසා දැමීම, අනුභව කරන කළ මුවෙන් කිසිවක් නොහැලීම සඳහා තම හිස භාජනය කෙරෙහි භාන්සි කිරීම, රොට් වැනි දේ තම කටෙන් හපා අනුභව කළ පසු ඉතිරි කොටස භාජනය තුළට දැමීම හා තිත්දින හා පිළිකල් කතාබහවල යෙදීම යනාදීන් වැළකී සිටිය යුතුයි. මන්දයත්, මේවා තමා සමග අනුභව කරන සහෝදරයන්ට බාධාවන් ලෙස පැවතිය හැක.

□ -අනුභව කළ පසු

1-නබිතුමාව අනුගමනය කරමින් තම කුස පිරෙන්නට පෙර අනුභව කිරීම අවසන් කළ යුතුයි.

2-අත (ඇඟිලි) උරා පියා දමා හෝ සෝදා හෝ පරිපූරණයෙන් පිරිසිදු කළ යුතුයි.

3-හැඳු ආභාරයන් අහුලා ගත යුතුයි. මෙය ලැබූ දායාදයන් කෙරෙහි තුනි පුද කිරීමකි.

4-කට පවිත්‍රවීම සඳහා දත් පිරිසිදු කර කට සෝදා ගත යුතුයි.

5-අහාර පානයන් අනුභවකර අවසන්වූ විගස අල්ලාහ්ට ප්‍රශංසා කළ යුතුයි. එසේම තමාට හෝජ්න සංග්‍රහයක් කළ අයට ‘අල්ලාහුමම බාරික් ලහුම ෆිමා රසක්නහුම, වශ්ෆිර්ලහුම වර්හමහුම’ යනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කළ යුතුයි.

ගමන් කිරීම කෙරෙහි සාරධර්ම

ගමන් බිමන් කිරීම මිනිස් ජීවිතයෙහි අත්‍යවශ්‍ය උවමනාවකි. හජ් හා උමරා කර්තව්‍යයෙහි යෙදීම, යුද්ධ කිරීම, වෙළඳාම් කිරීම, අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීම හා සහෝදරයන් මුණ ගැසීම යනාදී කාර්ය සඳහා ගමන් බිමතෙහි යෙදීම අනිවාර්යවේ එබැවින් ඉස්ලාමය ගමන් බිමන් කිරීම පිළිබඳ තීනිරීතීන් හා පිළිවෙත් කෙරෙහි ප්‍රමුඛ ස්ථානයක් ලබා දෙන්නේය. එනිසා, එවා කෙරෙහි මනා අවබෝධයක් ලබා එසේ ක්‍රියාවෙහි යෙදීම යහපත්ශිල මුස්ලිම්වරයාට අනිවාර්යවේ. එම තීනිරීතීන් හා පිළිවෙත් මෙසේය.

□ - නීතිරීතීන්

1-රකඅත් සතරකින් සමන්විත සලාතයන් කෙටිකර රකඅත් දෙකක් බැගින් ඉටුකළ යුතුයි. නමුදු මග්රිබ් සලාතය පමණක් කෙටි නොකර එසේම ඉටුකළ යුතුයි. තමා වාසය කරන ගම පසුකර යාමෙන් සිට ගමනය අවසන්කොට නැවත පැමිණෙන තෙක් සලාතයන් කෙටිකර ඉටු කළ හැක. එනමුත්, ගමන යෙදෙන ගමෙහි දින සතරක් හෝ එයට වැඩි කාලයක් රැඳී සිටීමට අදහස් කරන්නේනම්, ඒ දිනයන්හි (එනැන් සිට ගම බලා පිටත්වන තෙක්) සලාතය කෙටි නොකර පරිපූරණයෙන් ඉටුකළ යුතුයි. ගමන අවසන් කොට එතැනින් පිටත්ව ගමට පැමිණෙන තෙක් (ගමතෙහි) සලාතයන් කෙටිකර ඉටුකළ හැක. මේ බව අල්ලාහ් ‘මබලා ගමතෙහි යෙදෙන කළ සමහර සලාතයන්

කෙටිකර ඉටු කිරීමෙන් මඛලාට වරදක් නොවන්නේය’
(අල්කුර්ආන්-4:101) යනුවෙන් පවසන්නේය.

එසේම මේ පිළිබඳ තබා වදනක් අතස් (රලි) තුමා ‘අපි තබිතායක තුමා සමග මදිනාවෙන් සිට මක්කාව කරා පිටත්වූයෙමු. අපි තාවන මදිනාවට පැමිණෙන තෙක්ම එතුමා (රකඅත් සතරකින් සමන්විත සලාතයන්) රකඅත් දෙක දෙක බැගින් ඉටු කළේය’ යනුවෙන් වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

2-ගමනෙහි දින තුනක කාලයක් (දෝවනය කරන කළ) පාමෙස් මන පිරිමැදිය හැක. අලි බිත් අබී තාලිබ් (රලි) තුමා ‘තබිතායක තුමා මගින්ට රාත්‍රිය සමග දින තුනක්ද මගින් නොවන්නාට රාත්‍රිය සමග දිනක්ද (පාමෙස් මන පිරිමැදීම සඳහා) පිළියෙල කළේය’ යනුවෙන් වාර්තා කරන්නේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

3-ජලය නොලැබූ විට හෝ එය ලැබීමට අපහසුවූ විට හෝ මිල අධිකවූවිට (දෝවනය කිරීම වෙනුවට) තයම්මුම් කළ හැක. මේ බව අල්ලාහ් පවසන කල ‘මඛලා රෝගාතුරුව හෝ මගින් ලෙස හෝ මල මුත්‍රා පහකර හෝ ස්ත්‍රීන් සමග සංසර්ගයෙහි යෙදී හෝ සිට පසුව ජලය නොලැබුවෙතම්, පිරිසිදු පස්වලින් මඛලාව පිරිසිදු කර ගන්න. එනම්, එයින් මඛලාගේ මුහුණෙහි හා අතෙහි පිරිමදින්න.’ (අල්කුර්ආන්-4:43) යනුවෙන් පවසන්නේය.

4-රාමසාන් කාලයේ උපවාසයෙන් මිදීමට හැක. මේවා පසුව තාවන ඉටුකළ යුතුය. මේ බව අල්ලාහ් ‘මඛලාගෙන් කවරෙකු රෝගාතුරුව හෝ ගමනෙහි

යෙදමින් හෝ සිටින්නේද, මහු (එම දිනයන්හි උපාවසයේ නොයෙද එවා) පසුව වෙනත් දිනයන්හි උපාවසයේ යෙදිය යුතුයි.' (අල්කුර්ආන්-2:184) යනුවෙන් පවසන්නේය.

5-කාලීන (නෆල්) සලාතයන් වාහනයෙහි අසුන්ගෙන සිටම එය ගමන් කරන දිසාව කෙරෙහි මුහුණ පා ඉටුකළ හැක. නබිතායක තුමා තම මටුවා (වාහනය) මුහුණ පා සිටී දිසාව කෙරෙහි මුහුණ පාමින් කාලීන (සුන්නත්) සලාතයන් ඉටු කරන බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

6-ලුහර් හා අස්ර් සලාතයන්ද මග්රිබ් හා ඉෂා සලාතයන්ද ජමිඋ තක්දීම (පෙර එකතු කිරීම) හෝ ජමිඋ තාකිර් (පසු එකතු කිරීම) වශයෙන් ඉටු කළ හැක. ජමිඋ තක්දීමකම්, ලුහර් හා අස්ර් සලාතයන් ලුහර් සලාතයේ වෙලාවෙහිද මග්රිබ් හා ඉෂා සලාතයන් මග්රිබ් සලාතයේ වෙලාවෙහිද (පෙර එකතුකර) ඉටු කිරීමවෙ. ජමිඋ තාකිර්කම්, ලුහර් හා අස්ර් සලාතයන් අස්ර් සලාතයේ වෙලාවෙහිද මග්රිබ් හා ඉෂා සලාතයන් ඉෂා සලාතයෙහි වෙලාවෙහිද (පසු එකතුකර) ඉටුකිරීමවෙ. මුආද් (රලි) තුමා 'අපි නබිතායක තුමා සමග තබුක් යුද්ධය සඳහා පිටත්ව ගියෙමු. එවිට එතුමා ලුහර් හා අස්ර් සලාතයන්ද මග්රිබ් හා ඉෂා සලාතයන්ද ජමිඋ (එකතු)කර ඉටු කළේය' යනුවෙන් වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

□ - පිළිවෙත්

- 1-මුස්ලිම්වරයා ගමනෙහි යෙදීමට පෙර තමා අපාරධයෙන් පැහැර ගත් දේද තමාව විශ්වාස කරමින් තමා වෙත භාරකරන ලද දේද අයිතිකරුවන්ට භාරදිය යුතුයි. මත්දයන්, සමහරවිට ගමනෙහි මහුට මරණය සිදුවීමට හැක.
- 2-තමා රැගෙන යාමට පිළියෙල කරන ආහාර පානයන් හලාල් (අනුමත ඒවා) විය යුතුයි. එසේම, තමාගේ යැපැත්තන්වූ බිරිඳ, දරුවන් හා දෙමාපියන්ගේ අවශ්‍යතාවය සඳහා අවශ්‍ය මුදල ලබා දිය යුතුයි.
- 3-තම පවුල් ඥාතීන්, සහෝදරයන් හා මිත්‍රයන්ගෙන් සමුගෙන මෙසේ පැවැසිය යුතුයි.

أَسْتَوْذِعُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا تَصْبِحُ وَدَائِدُهُ

‘අස්තවිදිඋකු මුල්ලාහල්ලේ ලානළීඋ වදාඉඋහු’
(මා මබලාව අල්ලාහ් වෙත භාර කරමි. මහු වෙත භාරකරන දේ තිශ්ප්‍රයෝජ්න නොවන්නේය) එයට මවුහු මෙසේ කිව යුතුයි.

أَسْتَوْذِعُ اللَّهُ دِينَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَخْوَابَكُمْ عَمَلِكُمْ

අස්තවිදිඋල්ලාහ දිනක වඅමානනක ව(ක්)හවානීම අමලික.

(මබේ ආගමද, මබේ අමානත් හෙවත් විශ්වාසනීය භාරකාරත්වයද, මබේ ක්‍රියාවන්හි පලයද අල්ලාහ් වෙත භාරකරමි - (අන්මද් හා තිරිමිද් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි) යනුවෙන්ද,

رَوَدَكَ اللهُ التَّقْوَىٰ وَعَفَّرَ ذَنْبَكَ وَيَسِّرَ لَكَ الْحَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ

සවිච්ඡිකල්ලාහුන් තක්වා වගර දන්බක වයස්සර
ලකල් (ග්)හයිර හයිසු මා කුන්ත.

(අල්ලාහ් මබට බියබැතිකම ගමන් සාධක වශයෙන් පරිවර්තනය කරනු මැනවි. මබගේ පාපයන් කෙරෙහි සමාව ලබා දෙනු මැනවි. මබ කුමන තැනක සිටියද කුසල මබට පහසු කරනු මැනවි - (ධාරම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි) යනුවෙන්ද ප්‍රාර්ථනා කළ යුතුයි.

ලක්මාන් (අලෙ) තුමා ‘කුමක් හෝ අල්ලාහ් කෙරෙහි භාර කළානම්, මහු එය ආරක්ෂා කරයි’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ වදනක් තබිතායක තුමා පැවැසූ බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (නසාර් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

4-සුදුසු පුද්ගලයන් තුන්දෙනෙක් හෝ සතර දෙනෙක් හෝ එයට වැඩි දෙනෙක් හෝ තෝරා මවුන් හා සමග නම ගමන යෙදිය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තබිතායක තුමා ‘තනිවම ගමනෙහි යෙදෙන පුද්ගලයා හෙනම සානාත්ය. එකතුවී ගමනෙහි යෙදෙන දෙන්නා හෙනම සානාත් දෙන්නාය. එකතුවී ගමනෙහි යෙදෙන තුන්දෙනා හෙනම මගින් මවුන්ය’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අමර් බින් ජුෂේබ් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (අබුදාවුද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

එසේම තබිතායක තුමා ‘තනිව ගමන් කිරීමෙහි අති විපත් හා බාධාවන් මා දැන සිටින සේ මිනිසුන් දැන සිටියේනම්, රාත්‍රියෙහි කවරෙකු හෝ තනිව ගමනෙහි යෙදීමෙන් වැළකී සිටී’ යනුවෙන් පැවැසූ බව ඉබ්නු

උමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

5-මගින් මවුන් අතර කෙනෙකුට අමීර් - නායකයා ලෙස තෝරාගත යුතුයි. මහු මවුන්ගේ අදහස් උදහස් අනුව මවුන්ට මගපෙන්විය යුතුයි. මන්දයත්, නබිතායක තුමා ‘තුන්දෙනෙකු ගමනෙහි පිටත්වූයේනම්, මවුහු මවුන් අතර කෙනෙකුට අමීර් වශයෙන් පත්කර ගනු’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබු සර්දුල් කුද්රි (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (අබුදාවුද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

6-ගමනය ආරම්භ කිරීමට පෙර සලාතූල් ඉස්තිහාරා (යහපත උදෙසා ඉටුකරන සලාතය) ඉටුකළ යුතුයි. මන්දයත්, නබිතායක තුමා ගමන් කරන අවස්ථාවන්හි හා අනෙකුත් සෑම අවස්ථාවල මෙම සලාතය ඉටුකිරීම කෙරෙහි වැඩියෙන් උනන්දුකර ඇත. කෙතරම්නම්, අල්කුර්ආනයේ පරිච්ඡේදයන් අපට ප්‍රමුඛත්වයක් දී ඉගැන්වූ සේම මෙම සලාතය කෙරෙහිද උනන්දුවෙන් අපට ඉගැන්වූ බව ජාබිට් බින් අබ්දුල්ලාහ් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි, මුස්ලිම් හා නිර්මිද් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

7-ගමනය ආරම්භ කිරීම සඳහා වාහනයෙහි නැගූ විගස නබිතායක තුමා මෙසේ ප්‍රාර්ථනා කළ බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය.

[اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَىٰ، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىٰ، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي

أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْتَظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْظَرِ فِي الْمَالِ
وَالْأَهْلِ [رواه مسلم]

අල්ලාහු අක්බර්, අල්ලාහු අක්බර්, අල්ලාහු අක්බර්, සුබ්හානල්ලේ සග්හරලො හාදා වමා කුන්තා ලහු මුකර්නින. වදාන්තා ඉලා රබ්බිනා ලමුත්කලිලුන. අල්ලාහුමිම ඉන්තා නස්අලුකා ඊසර්තා හාදා අල්බිර් රන්තක්වා, වමිනල් අමලි මා නර්ලා, අල්ලාහුමිම හව්විත් අලොනා සර්තා හාදා වන්වි අන්තා ලුඳා, අල්ලාහුමිම අන්තස් සාහිලු ඊසර්තා වල් කලිෆතු ඊල් අහ්ලි. අල්ලාහුමිම ඉන්ති අලාදුබ්ක මිත් වුඅසාඉස්සර් වකආබ්බතිල් මන්ලර්. වසුඉල් මන්ලර් ඊල්මාලි වල්අහ්ලි. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

(අල්ලාහ් අති ශ්‍රේෂ්ඨයාවේ, අල්ලාහ් අති ශ්‍රේෂ්ඨයාවේ, අල්ලාහ් අති ශ්‍රේෂ්ඨයාවේ, මෙය වගීකර දුන් තැනැත්තා පවිත්‍රවත්තයාය. නිසැකයෙන්ම, මෙය වගීකර ගැනීමේ හැකියාව අපහව තොමැන. නිශ්චයෙන්ම, අපි අප දෙවියා කෙරෙහිම තැවත යායුතුව සිටින්නන්ය. දෙවියනේ, මෙම ගමනෙහි යහපත, දේව භක්තිය හා මඛට තෘප්තිය ගෙනදෙන ක්‍රියාවන්හි යෙදීමේ භාග්‍ය අපි මඛෙත් අයඳින්නෙමු. දෙවියනේ, මෙම ගමන අපහව පහසුකර එකී දුර ප්‍රමාණය කෙටිකර දෙනු මැනව. දෙවියනේ, මෙම ගමනෙහි අප මිත්‍රයා හා අප පවුලෙහි නියෝජිතයා හෙතම මඛමය. දෙවියනේ, ගමනෙහි දුෂ්කරතාවයද ශෝකනීය පෙණුමද ධනය හා

පවුල කෙරෙහි ආලාභයෙන් තැවත එමද යනාදීන් කෙරෙහි මඟෙන් රැකවරණය පනමි.)

8-බ්‍රහස්පතින්දා උදෑසෙන සමයෙහි ගමනය සඳහා පිටත්විය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තඛිතායක තුමා ‘බ්‍රහස්පතින්දා උදෑසෙන සමයේ ගමනෙහි යෙදෙන්නාට අල්ලාහ් ආශිර්වාද කරනු මැනවි’ යනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කළ බව අබ්‍රහුරෙරො (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (ඉබ්නු මාජා ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

එසේම, ‘තඛිතායක තුමා බ්‍රහස්පතින්දා දවස හැර අන් දවස්වල ගමන සඳහා පිටත්වීම ඛොහෝ අඩු’ බව කැබි බිත් මාලික් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා තසාලා ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

9-මගහි උස් බිම (සානුව)ක තගිත කළ (අල්ලාහු අක්බර් යනුවෙන්) තක්බීරය කිව යුතුයි.

පුද්ගලයෙකු ‘තඛිතමනි, මා ගමනක යෙදීමට අදහස් කරමි. මාගට දේශනා කරන්න’ යනුවෙන් තඛිතමාගෙන් විමසුවිට එතුමා ‘මබ අල්ලාහ් කෙරෙහි බියහැතිකම වෙළා ගන්න. සෑම උස් බිමක (සානුව) තගිතකළ අල්ලාහු අක්බර් යනුවෙන් තක්බීරය කියන්න’ යනුවෙන් දේශනා කළ බව අබ්‍රහු හුරෙරො (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (නිර්මිදි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

10-ගමනෙහි මිනිසුන් කෙරෙහි බියට පත්වූයේනම්, පහත සඳහන් පරිදි ප්‍රාර්ථනා කළ යුතුයි. තඛි තායක තුමා මිනිසුන් කෙරෙහි බියට පත්වූ කළ මෙසේ පැවැසූ බව අබි බුර්දන බිත් අබ්දුල්ලාහ් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (අබ්‍රදාවුද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

اللَّهُمَّ إِنَّا جَعَلْنَا فِي خُلُوقِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ

අල්ලාහුමම ඉන්නා නජ්අලක ෆි නුභුරිහිම් වනඌදු
බික මින් ජුරුරිහිම්.

(දෙවියනේ, මවුන් ඉදිරියෙහි ඔබව තබන්නෙමු.
මවුන්ගේ උවදුරුවන් කෙරෙහි ඔබෙන් රැක වරණය
පතන්නෙමු)

11-ගමනෙහි කරන ප්‍රාර්ථනාවන් පිළිගනු ලබන බැවින්
මොලොවෙහි හා පරලොවෙහි යහපත ලබා දෙන මෙන්
අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්,
තඛිතායක තුමා ‘ප්‍රාර්ථනාවන් තුනක් සන්සුදක්සේ
පිළිගනු ලැබේ. ඒවා අපරාධයට ලක්වූ තැනැත්තා
(ශාපකර) කරන ප්‍රාර්ථනාව, මගියා කරන ප්‍රාර්ථනාව
හා පියා තම දරුවාට කරන ප්‍රාර්ථනාව යනාදීන්ය’
යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරෙරො (රලි) තුමා
වාර්තා කරන්නේය.

12-කිසියම් තැනක බැසූ විට මෙසේ පැවැසිය යුතුයි.

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

අඌදු බිකලිමාතිල්ලාහින් නාමිමාන්ති මින් ෂර් මා
(ක්)හලක්

(අල්ලාහ්ගේ පරිපූරණ වැකි මගින් මහු නිර්මාතෘය කළ
සෑම දේහි උවදුරුවලින් මා රැකවරණය පතමි)

එසේම රාත්‍රිය පැමිණ විට මෙසේ පැවැසිය යුතුයි.
මන්දයත්, තඛිතායක තුමා ගමනෙහි රාත්‍රී කාලය
පැමිණ විට මෙසේ පැවැසූ බව අබුදුල්ලාහ් බින් අමරු
(රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය.

يَا أَرْضُ رِيٍّ وَرَبُّكَ اللَّهُ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّكَ وَشَرِّ مَا فِيكَ وَشَرِّ مَا خُلِقَ
فِيكَ وَمِنْ شَرِّ مَا يَدْبُ عَلَيْكَ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ أَسَدٍ وَأَسْوَدٍ وَمِنْ الْحَيَّةِ
وَالْعُقْرَبِ وَمِنْ سَاكِنِ الْبَلَدِ وَمِنْ وَالِدٍ وَمَا وَلَدٍ

යා ආර්ථි රබ්බි වරබ්බුකිල්ලාහු ආලාදු බිල්ලාහි මිත්
ඡර්ට්කි වඡර්ට් මා ෆී(ක්)කි වඡර්ට් මා (ක්)හුලික
ෆීක්කි වමිත් ඡර්ට් මා යද්බ්බු ආලෙකි වආලාදු
බිල්ලාහි මිත් ආසදිත් වආස්වද වමිතල් හයියනි
වල්ආකර්බි වමිත් සාකිනිල් බලදි වමිත් වාලිදිත්
වමා වලද්. (අබ්බුදාවුද් ග්‍රන්ථය ආසුරෙති)

(පොළොව! මබගේ හා මාගේ දෙවියා හෙතම ආල්ලාහ්ය.
මබගේ උවදුරුවලින්ද, මබතුල ආති (ඡ්ලය, ගිත්ත,
සුළග යනාදි) දේහි උවදුරුවලින්ද, මබ මත නිර්මාතය
කර ආති දේහි උවදුරුවලින්ද, මබ මත බඩගා යත
දේහි උවදුරුවලින්ද ආල්ලාහ්ගෙන් රුකවරණය පතමි.
එසේම, සිංහයා, නාගයා, සර්පයා හා ගෝතුස්සා
යනාදිත්ගේ උවදුරුවලින්ද, මෙම ගමෙහි වසත්තත්ගේ
උවදුරුවලින්ද හා අතෙකුත් සෑම ප්‍රාණීත්ගේ
උවදුරුවලින්ද ආල්ලාහ්ගෙන් රුකවරණය පතමි)

13-නතිව සිටින කල බියට පත්වූයේනම් මෙසේ මෙසේ
උසුරිය යතිය.

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ جُلِّلَتِ السَّمَاوَاتُ بِالْعِزَّةِ
وَالْجَبْرُوتِ

සුනිහානල් මලිකිල් කුද්දුස්. රබ්බුල් මලාඉකනි වර්රුන්. ජුල්ලිලනිස් සමාවානතු බිල් ඉස්සනනි වල් ජ්නරුන්.

(සුරදුනවරුන්ගේ හා (අග්‍ර සුරදුනවරයාගේ) පිබිරිල්ගේ දෙවියා පරිශුද්ධ රජය. පවුතු වත්තයාය. මහුගේ ගොරවය හා මැඩ පවත්වා පාලනය කරන සමත්කම මගින් අහස ඉතා විශාල වශයෙන් නිර්මානය කරන ලදී)

14-තගරයකට පැමිණ වට මෙසේ උසුරිය යුතුයි. මෙසේ තබිතායක තුමා උසුරා ඇත.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا مَهْرًا قَرَارًا، وَارْزُقْنَا فِيهَا رِزْقًا حَالًا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْمَدِينَةِ وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا

අල්ලාහුමිමජ්අල් ලතා බිහා කරුරා, වර්සුකාතා ගීහා රිස්කන් හලාලා, අල්ලාහුමිම ඉනනි අස්අලුක (ක්)හයිර හාදිහිල් මදිනනි ව(ක්)හයිර මා ගීහා, වඅලාදු බික මිත්ෂර්රිහා වෂර්රි මා ගීහා.

(දෙවියනේ ! මෙම තගරය සැතසුම් සහගත ස්ථානයක් ලෙසට පත්කරනු මැනවි. මෙහි අපහට අනුමත (හලාල්) ආහාර පානයන් ලබා දෙනු මැනවි. දෙවියනේ ! මෙම ගමෙහි යහපත හා මෙම ගමෙහි ඇති දේහි යහපතද ලබාදෙන මෙන් මබෙත් අයැද සිටිමි. එසේම, මෙම ගමෙහි උවදුර හා මෙම ගමෙහි ඇති දේහි උවදුරුවලින්ද මා මබෙත් රැකවරණය පතමි)

15-ගමත අවසන් කොට පැමිණ වට මෙසේ කිව යුතුයි. තබිතායක තුමා මෙසේ පවසා ඇත.

أَيُّوْنَ تَأْتِيْكُمْ غَايِبُوْنَ لِيُنَازِلِيْنَا حَامِدًا

ආඉඳුන නාඉඳුන ආබිදුන ලීරබ්බිනා හාමිදුන්

(නැවත පැමිණෙන්නෙමු. පවසමාව අයැදින්නෙමු. වැදුම් පිදුම් කරමින් සිටින්නෙමු. අප දෙවියා කෙරෙහි ප්‍රසංසා කරමින් සිටින්නෙමු)

16-දැනුම් දීමකින් තොරව රාත්‍රී කාලයෙහි හදිසියෙන්ම නිවසට නොපැමිණිය යුතුයි. මන්දයත්, මෙයින් මවුහු කලබලයට පත්වීමට හැක. එනිසා, තම පැමිණීම පිළිබඳ සුභාරංචිය පෙරාතුව දැන්විය යුතුයි.

17-ස්ත්‍රියෙකු මහරම් (සැමියා හා වෙනත් විවාහවීමට තහනම්වූ ගෞරවනීය අය) සමගෙන් තොරව ගමන් බිමන් නොකළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තබ්නායක තුමා මේ බව මෙසේ ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරෙරා (රලී) තුමා වාර්තා කරන්නේය.

අල්ලාහ්ව හා අවසන් දිනය විශ්වාසකර සිටින ස්ත්‍රියෙකු මහරම් හෙවත් විවාහ වීමට තහනම්වූ (ගෞරවනීය) කෙනෙකු හා සමගෙන් තොරව දිනක දුර ප්‍රමාණයක් ගමන් බිමන් කිරීම තහනමය. (ඉබ්නු මාජා ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

ඇඳුම් පැළඳුම් කෙරෙහි සාරධර්ම

මුස්ලිම්වරුන් ඇඳුම් පැළඳීමේ කල අනුගමනය කළ යුතු සාරධර්මයන් :

- 1-පොදුවෙන් ඇඳුමක් වශයෙන් හෝ තලප්පාවක් වශයෙන් හෝ වෙනත් ඇඳුමක් වශයෙන් හෝ වෙඩා සේද පැළඳීම තහනමය. මක්නිසාදයත්, තනිතායකතාවය 'මාගේ සමාජයේ පිරිමින්ට සේද හා රත්රන් තහනම් (හරාම්)ය. නමුත් මවුන්ගේ ස්ත්රීන්ට අනුමත (හලාල්)ය' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබු මුසා අල් අෂ්අරි (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය.
- 2-(කලිසම, සරම හා වෙනත්) ඇඳුම් වර්ගයන් වළලුකරව වඩා පහළට බසින සේ තොපැළඳිය යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තනිතායක තුමා 'වළලුකරව වඩා පහළට එනු සේ ඇඳුම් පැළඳීම අපායයෙහි පිවිස කරයි' යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුහුරෙරො (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)
- 3-පාට ඇඳුම්වලට වඩා සුදු ඇඳුම් පැළඳීමට ප්‍රමුඛත්වය ලබා දිය යුතුයි. එනමුත් සෑම පාට ඇඳුමද අනුමතවූ බව පැළඳිය යුතුයි. මේ බව තනිතායක තුමා 'සුදු ඇඳුම් පැළඳින්න. එය පිරිසිදු හා ශ්‍රේෂ්ඨවේ. එමගින්ම මලලාගෙන් තැසීගිය තැනැත්තන්ට කෆත් (ඇඳුම්) පළඳින්න' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව සමුරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (නිර්මිද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)
- 4-මුස්ලිම් ස්ත්‍රීය තම දෙපා ආවරණය වන පරිදි ඇඳුම් පැළඳිය යුතුයි. එසේම, සැවක් හිස මත දමා එමගින්

තම බෙල්ල හා පයෝධර ආවරණය කළ යුතුයි. මක්නිසාදයත් මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තඛ්තූමනි ! මබ බිරිඳන්ටත් මබ දියණියන්ටත් විශ්වාසනීය ස්ත්‍රීන්ටත් ඔවුහු තම ආඥමෙහි සෘජුව (ශරීරය මත) හෙලිය යුතු බව මබ පවසන්න. (අල්කුර්ආන්-33:59)

තවද, ඔවුහු තම සෘජුව මගින් තම පයෝධර ආවරණය කළ යුතුයි. (අල්කුර්ආන්-24:31)

5-රත්රත්වලින් යුත් මුදු පැළඳිය නොයුතුයි. එතමුත් රිදිවලින් යුත් මුදු පැළඳීමෙන් ප්‍රශ්නයක් නොවන්නේය. තඛ්තූමනි තුමා ‘මාගේ සමාජයේ පිරිමින්ට සේද ඇඳුම් හා රත්රත් තහනම්වූ අතර ඒවා ස්ත්‍රීන්ට අනුමතවේ’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුමුසා අල්අෂ්චරි (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (නිර්මිද් ග්‍රන්ථය ආසුරෙනි)

6-එක් පාවහනක් පමණක් පැළඳ ඇවිදිය නොයුතුයි. තඛ්තූමනි තුමා මේ බව ‘මබලාගෙන් කවරෙකු හෝ එක පාවහනකින් නොඇවිදින්න. පාවහන් දෙකම ගලවා ගන්න නොඑසේනම්, පාවහන් දෙකම පැළඳ ගන්න’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ආසුරෙනි)

එසේම, පාවහන් පැළඳින කළ දකුණු පාදයෙන් ආරම්භ කළ යුතුයි. ගලවන කළ වම් පාදයෙන් ආරම්භ කළ යුතුයි. තඛ්තූමනි තුමා මේ බව ‘මබලාගෙන් කවරෙකු හෝ පාවන් පළඳින්නේනම්, දකුණු පාදයෙන් ආරම්භ කරන්න. පාවහන් ගැලවීමට අදහස් කරන්නේනම්, වම් පාදයෙන් ආරම්භ කරන්න’ යනුවෙන් පැවැසූ බව

අබුහුරේරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

මෙසේම, ඇඳුම් පැළඳින කළද පිළිවෙල් හා සාරධර්මයන් අනුගමනය කළ යුතුය. නබිතායක තුමා පාවහන් පැළඳීම, හිසකෙස් පිරීම හා පිරිසිදු කිරීම වැනි අවස්ථාවන්හි දකුණෙන් ආරම්භ කිරීම ප්‍රියවන බව ආයිෂා (රලි) තුමිය වාර්තා කරන්නීය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

7-පිරිමින්ට අයත් ඇඳුම ස්ත්‍රීන්ද ස්ත්‍රීන්ට අයත් ඇඳුම පිරිමින්ද නොපැළඳිය යුතුය. මක්නිසාදයත්, නබි තායක තුමා ස්ත්‍රීන්ගේ ඇඳුම පැළඳින පිරිමින්ට හා පිරිමින්ගේ ඇඳුම පැළඳින ස්ත්‍රීන්ට ශාප කළ බව අබුහුරේරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (අබුදාවූද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

එසේම, නබිතායක තුමා ස්ත්‍රීන්ට උපමාවන පිරිමින් හා පිරිමින්ට උපමාවන ස්ත්‍රීන් ශාප කළ බව ඉබ්නු අබිනාස් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා ඉබ්නු මාජා ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

8-තව ඇඳුමක් පැළඳින කල මෙසේ ප්‍රාර්ථනා කළ යුතුය. නබිතායක තුමා මෙසේ ප්‍රාර්ථනා කළ බව තිර්මිද් හා අබුදාවූද් ග්‍රන්ථවල වාර්තාවී ඇත.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ

අල්ලාහුමිම ලකල්හමිදු අන්නි කසවනනිහි අස්අලුක මින් කෙෙරිහි වකෙෙරි මා සුනිඋ ලහු, වඅලාදු බික මින් ඡර්රිහි ව ඡර්රි මා සුනිඅ ලහු.

(දෙවියනේ! ප්‍රශංසා සියල්ල මඟටම හිමිවේ. මෙය මඟම මාහට පැමිණවූයේය. මෙයින් සිදුවන කුසලද, මෙය කුමන හේතූන් මත නිශ්පාදනය කර ඇත්තේද එකී කුසලද මා මඟෙන් අයැද සිටිමි. එසේම, මෙයින් සිදුවන උවදුරුවලින්ද, මෙය කුමන හේතූන් මත නිශ්පාදනය කර ඇත්තේද එකී උවදුරුවලින්ද මා මඟෙන් රැකවරණය පනමි)

මූලික පෞද්ගලිකත්ව පරිසිදුකම්

තඹිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ මාර්ගයෙන් ලැබී ඇති මූලික පෞද්ගලිකත්ව පිරිසිදුකම් පහකි. මේ බව තඹිතායක තුමා ‘මූලික පෞද්ගලිකත්ව පිරිසිදුකම් පහකි. ඒවා වර්මපේදනය කිරීම, රහස් ප්‍රදේශ රෝමයන් ඉවත් කිරීම, කිහිල්ල රෝමයන් ඉවත් කිරීම, නියපොතු කැපීම හා උඩු රුවල කැපීම, යනාදීන්ය’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

මුස්ලිම්වරුන් අනුගමනය කළ යුතු පෞද්ගලිකත්ව පිරිසිදුකම් පිළිබඳ සාරධර්මයන් :

- 1-පිහිය හෝ බිලේඩ යනාදියෙන් රහස් ප්‍රදේශ රෝමයන් බුගැසිය යුතුය.
- 2-කන්තා හෙවත් වර්මපේදනය කළ යුතුය. එනම්, එය පුරුෂ ලිංගයේ ඉදිරියෙහි වසා ඇති හම කපා ඉවත් කිරීම වේ. මෙය දරුවා ප්‍රසූතවී සත්වන දිනයෙහි ඉටු කිරීම සතුටුදායකවේ. වැඩිවියට පත්වන තෙක් ප්‍රමාද කිරීමෙන් ප්‍රශ්නයක් නොවන්නේය.

3-උඩු තොල් වසා ඇති උඩු රුවුල කපාගත යුතුයි. තමුත් යටි රුවුල තොකපා සෂාත්වයෙන් වැවිය යුතුයි. මේ බව තබ්තායක තුමා ‘උඩු රුවුල කපා ගන්න. යටි රුවුල වඩා ගන්න. ගිනි වැදුම් කරුවන්ට විරුද්ධකම් කරන්න’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරේරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන වදනක් මුස්ලිම් ග්‍රන්ථයෙහිද, ‘ආදේශ කරන්නන්ට විරුද්ධකම් කරන්න. උඩු රුවුල කපා ගන්න. යටි රුවුල (තොකපා) වඩා ගන්න’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන වදනක් බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථවලද සටහන්වී ඇත.

එසේම, හිස කෙස්හි කොටසක් හැර කොටසක් පමණක් බුගැසීමෙන් වැළකවිය යුතුයි. මක්නිසාද යත්, තබ්තායක තුමා මෙසේ කිරීම වැළකවූ බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

තවද, මුස්ලිම් වරයෙකු හිස කෙස් වඩා ගත්තේනම්, එය පිරා පිරිසිදු කිරීම මගින් එය ගරු කළ යුතුයි. මක්නිසාදයත්, තබ්තායක තුමා ‘කවරෙකුට හිස කෙස් තිබේද මහු එයට ගරු කරනු’ යනුවෙන් ප්‍රකාශකළ බව අබුහුරේරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (අබුදාවූද් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

4-කිහිල්ල රෝමයන් කඩාගත යුතුයි. එයට අපහසුවන්නේනම්, බු ගැසිය යුතුයි.

5-මූලික පොද්ගලිකත්ව පිරිසිදුකම්වලින් තියපොතු කැපීමද එකකි. පළමුව දකුණු අතින් ආරම්භකර පසුව වම් අතද, පසුව දකුණු කකුලද, පසුව වම් කකුලද යන පිළිවෙළට තියපොතු කැපීම සතුවූ දායක කරුණකි.

මස්ලිම්වරයා මේ සියල්ල නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පිළිපැදීමේ හා අනුගමනය කිරීමේ වේතනාවෙන් කළ යුතුයි. මෙවා කෙරෙහි කුලිය ලැබෙන්නේ හෙනම මෙම සිතුවිල්ල අනුවය. මක්නිසාදයත්, ක්‍රියාවත් සියල්ල සිතුවිල්ල අනුවම පිහිටේ. සෑම මිනිසෙකුටම මවුනොවුන්ගේ සිතුවිල්ල අනුවම කුලිය ලැබෙන්නේය.

නිදාගැනීමේහි කාර්ධර්ම

මස්ලිම්වරයා නින්ද අල්ලාහ් නම දාසයන්ට පිරිනැමූ දායාදයක් වශයෙන් සැළකිය යුතුයි. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මහු මබලා කෙරෙහි රාත්‍රිය හා දහවල සකසා දීම මහු (අල්ලාහ්)ගේ භාග්‍යයෙන් එකකි. මෙය මබලා (රාත්‍රියෙහි) විවේක ගැනීම හා (දහවල්හි) මහුගේ දායාදයන් සොයා ගැනීම සඳහාය. (මේ කෙරෙහි) මහුට මබලා තූතිය පුද කරන්න. (අල්කුර්ආන්-28:73)

මස්ලිම්වරයා නිදා ගන්නා කල පහත සඳහන් සාරධර්මයන් අනුගමනය කිරීම මෙම භාග්‍යයට තූති පුද කිරීමක් වශයෙන් පවතී.

1-ඉගෙන ගැනීම, අමුත්තන් සමග කතාබහක යෙදීම හා සිය බිරිඳ සමග අල්ලාප සල්ලාපයෙහි යෙදීම යනාදී හේතුවෙන් තොරව ඉෂා දෛනික නැමදුමෙන් පසු නිදාගැනීම ප්‍රමාද නොකළ යුතුයි. ‘නබි තායක තුමා ඉෂා දෛනික නැමදුමට පෙර නිදාගැනීම හා ඉෂා දෛනික නැමදුමට පසු (නිශ්ඵල) කතා බහක යෙදීම අප්‍රිය කළේය’

යනුවෙන් අබු බර්සා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

2-නිදාගැනීමට පෙර වුලු හෙවත් දෝවනය කර ගැනීමට උනන්දුවිය යුතුයි. තඛතායක තුමා ‘මබ් නිදාගැනීමට අදහස් කරන කල දෛනික තැමදුම සඳහා දෝවනය කරන සේම දෝවනය කර ගන්න’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව බර්රාඋ බින් ආසිබ් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

3-පළමුව කොට්ටය මත තම දකුණු අත තබා දකුණු පැත්තට හැරී නිදාගත යුතුයි. පසුව වම් පැත්තට හැරීමෙන් ප්‍රශ්නයක් නොවන්නේය. තඛතායක තුමා ‘මබ් නිදාගැනීමට අදහස් කරන කල දෛනික තැමදුම සඳහා දෝවනය කරන සේම දෝවනය කර ගන්න. පසුව දකුණු දිසාව කෙරෙහි නිදා ගන්න’ යනුවෙන් පැවැසූ බව බර්රාඋ බින් ආසිබ් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

එසේම, තඛතායක තුමා ‘මබ් දෝවනය කර නිදාගැනීමට ගියද මබ් දකුණු අත (හිස යටහි) කොට්ටයක් සේ තබා ගන්න’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව බර්රාඋ බින් ආසිබ් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

4-රාත්‍රියෙහි හෝ දහවල්හි හෝ වෙවා මුණිත්තලාවයෙන් නිදාගත නොයුතුයි. මක්නිසාදයත්, මෙසේ නිදාගෙන සිටි පුද්ගලයෙකු දුටු තඛතායක තුමා ‘මෙය අල්ලාහ් ප්‍රිය නොකරන නිදාගැනීමකි’ යනුවෙන් පැවැසූ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය. (හාකිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

5-හැකියාව පරිදි තනි වදන් මගින් ලැබී ඇති ප්‍රාර්ථනාවන් උසුරිය යුතුයි. ඒවායින් සමහර උසුරීම් මෙසේය.

අ-සුඛභාන්ල්ලාහ් 33 වරක්ද, අල්හමිදු ලිල්ලාහ් 33 වරක්ද, අල්ලාහ් අක්බර් 34 වරක්ද උසුරීම.

දිනක් තනිතුමාගේ දියණියවූ ආනිමා (රලි) තුමිය හා ඇගේ සැමියාවූ අලි (රලි) තුමා තනිතායක තුමාගෙන් තම නිවැසෙහි තමන්ට උදව කිරීම සඳහා සේවකයෙකු ලබා දෙන මෙන් ඉල්ලා සිටින. එයට තනිතුමා ‘මබලා ඉල්ලා සිටි දෙයට වඩා උතුම් දෙයක් මා මබලාට දැනුම් දෙන්නෙහිද?’ යනුවෙන් විමසා ‘මබලා නිදාගැනීමට යන කල සුඛභාන්ල්ලාහ් 33 වරක්ද, අල්හමිදු ලිල්ලාහ් 33 වරක්ද, අල්ලාහ් අක්බර් 34 වරක්ද උසුරන්න. එය මබලාට සේවකයාට වඩා උතුමිය’ යනුවෙන් පැවැසීය. (බුහාරි හා අබුදාවූද් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

ආ-සුරා ආනිහා පරිචපේදය, සුරා බකරා පරිචපේදයේ ප්‍රථම වැකි සතර, ආයතුල් කුර්සී, සුරා බකරා පරිචපේදයේ අවසාන වැකි දෙක, සුරා අල්ඉහ්ලාස් පරිචපේදය, සුරා අල්ෆලක් පරිචපේදය හා සුරා අත්තාස් පරිචපේදය යනාදීන් පාරායනා කිරීම. මන්දයත්, මේ බව තනි වදන්වල උනන්දු කර ඇත.

ඉ-නින්දෙන් අවදිවූ විට ‘අල්හමිදු ලිල්ලාහ්ලිල්ලි අහ්යානා බ:ද මා අමානනා ව ඉලෙෙහින් තුසුර්’ යනුවෙන් උසුරීම.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اٰخِيَاَنَا بَعْدَ مَا اَمَاتَنَا وَاِلَيْهِ النُّسُوْرُ

අල්හමිද් ලිලලාහිලලේ අභ්‍යන්තර වැද මා අමාතනා ව
දුරුමහින් නුජුර

(ප්‍රශංසා සියල්ල අල්ලාහ්ටම හිමිවේ. මරණය නම්වූ
නිත්දෙහි පසුවීමෙන් පසු පණ පොවා තැගිට්ටුවේ හෙතම
මහුය. තවද, (පරමාර්ථ දිනයෙහි තවත් තැගිට්ටුව මහු
වෙතම අපි යා යුතුවේ)

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه وسلم

والحمد لله رب العالمين.

පටුන

විෂය	පිටු අංක
අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම	3
ආධාරමය සාදක	3
බුද්ධිමය සාදක	5
සනාඛාවරුන් පුිය කිරීම	10
සනාඛාවරුන් හා නඹතුමාගේ පවුල් ඥාතීන්	12
ඉස්ලාමීය විද්වතුන්	14
වගකීම් දරන්නන්	16
අල්ලාහ් කෙරෙහි සාරධර්ම	17
අල්ලාහ්ගේ වැඩේ කෙරෙහි සාරධර්ම	22
නඹතුමා කෙරෙහි සාරධර්ම	25
ආත්මභාවය කෙරෙහි සාරධර්ම	27
දෙමාපියන්ට කළයුතු කාර්ය	33
දරුවන්ට කළයුතු කාර්ය	36
සහෝදරයන් කෙරෙහි සාරධර්ම	38
සැමියා හා බිරිඳ කෙරෙහි සාරධර්ම	38
බිරිඳගෙන් සැමියාගේ අයිතිවාසිකම්	44
පවුල් ඥාතීන් කෙරෙහි සාරධර්ම	47

අකල් වාසීන් කෙරෙහි සාරධර්ම	49
අකල් වැස්සන්ට කළයුතු කාර්ය	50
මස්ලිම්වරුන්ගේ අයිතිවාසිකම්	52
කාබ්රවරුන් කෙරෙහි සාරධර්ම	62
පුණීන් කෙරෙහි සාරධර්ම	67
සභාවෙහි සාරධර්ම	71
ගමන් මාර්ගයෙහි සාරධර්ම	73
ආහාර ගැනීම කෙරෙහි සාරධර්ම	76
ගමන් කිරීම කෙරෙහි සාරධර්ම	82
ඇඳුම් පැළඳුම් කෙරෙහි සාරධර්ම	94
මුලික පෞද්ගලිකත්ව පිරිසිදුකම්	97
නිදාගැනීමෙහි සාරධර්ම	99
පටුන	103